

Δ. 1215

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1940

Δ. 1275

2618

Δ.1295

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

2618

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ
1940

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Δημοσθένους.

Ὁ Δημοσθένης, υἱὸς τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Κλεοβούλης, ἐγεννήθη τὸ 383 π.Χ. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πλούσιοι· καὶ ὁ μὲν πατὴρ του κατήγετο ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ δήμου Παιανίας, κειμένου πρὸς Α τοῦ Ὑμηττοῦ (ὅπου νῦν τὸ χωρίον Λιόπεσι), ἡ δὲ μήτηρ του ἔξ ἑλληνικῆς οἰκογενείας διαμενούσης ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερσονήσῳ (νῦν Κριμαία).

Ἐπταετῆς ὁ Δημοσθένης ἔχασε τὸν πατέρα του, ὅστις ἀποθνήσκων ἀφῆκε τρεῖς ἐπιτρόπους τῶν ἀνηλίκων τέκνων, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς. Ἄλλ' οἱ ἐπίτροποι δὲν ἐφάνησαν ἀντάξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀποθανόντος· διότι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς δέκα πέντε τάλαντα ἐσπατάλησαν σχεδὸν τελείως. Ὡσαύτως οὗτοι καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Δημοσθένους παρημέλησαν· ἀλλ' οὗτος φιλομαθῆς ὢν καὶ ἐπιμελὴς κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀρτίαν μόρφωσιν· ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ρήτορι Ἰσαίῳ καὶ ἐμελέτησε τοὺς λόγους τοῦ Ἴσοκράτους, τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Θουκυδίδου, τὴν ὁποίαν, ὡς λέγεται, ὀκτάκις ἀντέγραψε καὶ μέγα μέρος αὐτῆς ἀπεμνημόνευσεν.

Ὅτε ἐνηλικιώθη, κατεδίωξε δικαστικῶς τοὺς ἐπιτρόπους ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ διδασκάλου του Ἰσαίου καὶ κατώρθωσε μικρὸν μόνον μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας ν' ἀναλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἀναγκασθεὶς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας ἐγένετο **λογογράφος**· ὡς τοιοῦτος συνέτασσε λόγους δικανικοὺς χάριν ἄλλων καὶ μεγάλως ἐξετιμᾶτο. Ἀλλὰ τὴν δόξαν του ἀπέκτησεν ἐκ τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Φιλίππου, τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ὅστις ὁσημέραι αὔξανόμενος διανοεῖτο νὰ κυριαρχήσῃ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· τοῦτο βλέπων ὁ Δημοσθένης εἰργά-

ζετο διὰ παντός τρόπου ν' ἀνυψώσῃ τὸ φρόνημα τῶν συμπολιτῶν τοῦ ὑπενθυμίζων εἰς αὐτοὺς τὰ ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμίῃ καὶ ἐν Πλαταιαῖς κατορθώματα τῶν προγόνων. Καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀντηγωνίζετο πρὸς τοὺς φιλιππίζοντας ἐν Ἀθήναις ρήτορας, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐφρόντιζε ν' ἀνεύρῃ συμμάχους τῶν Ἀθηναίων· ὅτε δ' ἀπεστάλη πρεσβευτῆς εἰς Θήβας, κατώρθωσε νὰ συμφιλιώσῃ τὰς ἕως τότε ἐχθρικός πόλεις, Ἀθήνας καὶ Θήβας, καὶ νὰ κάμῃ αὐτὰς συμμάχους· ἀλλ' ἡ συμμάχια αὕτη διελύθη διὰ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ ἡττίας (338).

Καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ ἡτταν ὁ Δημοσθένης οὔτε ἀπεθαρρύνθη οὔτε ἔπαυσε νὰ μισῇ τοὺς Μακεδόνας· ἐν ἀρχῇ μάλιστα τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (336) ἐπέτυχεν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἀποστατήσουν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας· ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐπελθὼν κατὰ τῶν Θηβῶν καὶ καταστρέψας αὐτὰς ἐζήτησεν ἔπειτα παρὰ τῶν Ἀθηναίων τὴν παράδοσιν τοῦ Δημοσθένους καὶ ἄλλων τινῶν στρατηγῶν καὶ πολιτικῶν· διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ὅμως τοῦ μακεδονίζοντος ρήτορος Δημάδου ἡ παράδοσις αὕτη ἀπεσοβήθη.

Τὸ 324 νέα περιπέτεια ἀνέμενε τὸν Δημοσθένην· ὁ ταμίης τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Ἀρπαλος μετὰ πολλῶν χρημάτων κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ Ἀθηναῖοι ἐφυλάκισαν μὲν τὸν Ἀρπαλον, κατέσχον δὲ τὰ χρήματα. Καὶ ὁ μὲν Ἀρπαλος κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, τὰ δὲ χρήματα ἀριθμηθέντα εὐρέθησαν ὀλιγώτερα τῶν ὄσων ἐκεῖνος εἶχε κομίσει. Ἠγέρθησαν τότε ὑπόνοιοι, ὅτι τὸ ἔλλειπον ποσὸν κατηναλώθη πρὸς δωροδοκίαν τῶν ρητόρων. Κατηγορήθη δὲ ὁ Δημοσθένης ὡς λαβῶν εἴκοσι πέντε τάλαντα καὶ κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον πενήντα ταλάντων· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔφυγεν εἰς Αἴγιναν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Τροίξῃνα. Καὶ ἔγραφε μὲν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δικαιολογούμενος καὶ παρακαλῶν ν' ἀνακληθῆ, ἀλλ' αἱ παρακλήσεις αὗται εἰς μάτην ἀπέβαινον· καὶ μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου (323), ὅτε αἱ Ἀθηναῖαι, τὸ Ἄργος καὶ ἡ Κόρινθος ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Μακεδόνων, ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ δήμου πανηγυρικῶς.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὁ Δημοσθένης ἐξηκολούθει τὸν κατὰ τῶν Μακεδόνων ἀγῶνα· ἀλλ' ὅτε τὸ 322 αἱ Ἀθηναῖαι ἐκυριεύθησαν καὶ φρουρὰ μακεδονικὴ ἐγκαθιδρύθη ἐν αὐταῖς, κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας Ἀντιπάτρου καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν ἐν Καλαυ-

ρία (νῦν Πόρω) ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐκεῖ, ἵνα μὴ πέσῃ ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν σταλέντων πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ, ἀπέθανε πῶν δηλητήριον (κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 322).

Οἱ κάτοικοι τῆς Καλαυρίας ἤγειραν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος μνήμα τοῦ ρήτορος καὶ ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἐξηκολούθουν νὰ τιμοῦν τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἄλλὰ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ρήτορος καὶ εἰς τὴν βᾶσιν ἐπέγραψαν τὸ πολυθρόλητον ἐπίγραμμα :

*Εἶπερ ἴσῃν δόμῃν γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδῶν.*

2. Λόγοι Δημοσθένους.

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Δημοσθένους διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν 61 λόγοι· ἐκ τούτων οἱ μὲν 15 εἶναι *συμβουλευτικοὶ* ἢ *δημηγορίαι*, οἱ δὲ λοιποὶ *δικανικοὶ*. Ἐκ τῶν συμβουλευτικῶν, δηλ. τῶν λόγων τῶν ἀπαγγελθέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, σπουδαιότατοι εἶναι οἱ τέσσαρες *Φιλιππικοὶ* καὶ οἱ τρεῖς *Ὀλυνθιακοὶ*· τῶν δὲ δικανικῶν ἔχομεν δύο εἴδη: 1) λόγους δικανικοὺς *δημοσίους*, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν δημοσίαις δίκαις, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότατος εἶναι ὁ *περὶ τοῦ στεφάνου*, καὶ 2) λόγους δικανικοὺς *ιδιωτικούς*, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν ιδιωτικαῖς δίκαις.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α

Εἰσαγωγή: Ἡ Ὀλυνθος ἦτο μία ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων πόλεων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκεῖτο ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ ἐπὶ τῆς ΒΔ πλευρᾶς τοῦ Τορωναίου κόλπου.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ὀλύνθιοι συνέπραττον μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Φίλιππος εἰς ἀντάλλαγμα παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς δύο πόλεις, τὴν Ποτειδαίαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα. Οἱ Ὀλύνθιοι βλέποντες τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτοὺς διαθέσεις τοῦ Φιλίππου ἐθεώρουν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ἐπίστευον, ὅτι ὁ Φίλιππος θὰ ἄφηνε τὴν Ὀλυνθον μετὰ τῶν συμμαχικῶν τῆς πόλεως νὰ ὑφίσταται ὡς ἀνεξάρτητος πολιτεία παρὰ τὰ σύνορα τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Φίλιππος ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Θράκην, ὅτε καθυπέταξε τὴν Θεσσαλίαν, κατέβαλε τοὺς Φωκεῖς καὶ κατέστησε φανερόν, ὅτι οὔτε φίλον οὔτε σύμμαχον σέβεται, τότε οἱ Ὀλύνθιοι ἀντελήφθησαν τὸν ἐπιχειρούμενον καὶ κατὰ τῶν ἰδίων κίνδυνον. Ἐκρίναν λοιπὸν καλὸν νὰ στείλουν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ εἰρηνεύσουν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους (τὸ 352).

Τὸ διάβημα τοῦτο τῶν Ὀλυνθίων ὁ Φίλιππος ἐθεώρησε μὲν ὡς ἐχθρικόν, ἀλλὰ δὲν ἐπεχείρησε κατ' αὐτῶν πόλεμον ἀμέσως· ἠρόκασθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰσβάλλῃ (τὸ 351) εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς Ὀλυνθίους ἀπειλητικῶς τὰς στρατιωτικὰς του δυνάμεις. Τὸ 349 ὁμοῦ λαβὼν ὡς πρόφασιν τὴν ἄρνησιν τῶν Ὀλυνθίων ν' ἀποδώσουν τὸν καταφυγόντα εἰς τὴν πόλιν των ἀδελφόν του Ἀργυδαῖον κηρύττει ὀριστικῶς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ὀλυνθίων. Οἱ Ὀλύνθιοι τότε ἀποστέλλουν εἰς Ἀθήνας πρέσβεις ζητοῦντες συμμαχίαν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Ὀλυνθίων πρέσβειων συνέρχονται εἰς ἐκκλησίαν· κατὰ ταύτην λαβόντες τὸν λόγον πολλοὶ ῥήτορες ἐξέφρασαν ἐνδοιασμούς διὰ τὴν ἀποστολὴν βοήθειας εἰς Ὀλυνθον· τελευταῖον ἀναβαίνει εἰς τὸ βῆμα ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Α' Ὀλυνθιακὸν — κατὰ τὸ θῆρος τοῦ 349 —, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑποδεικνύει εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τί ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ πράξουσιν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει.

- 1 Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι* νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν* τῇ πόλει περὶ* ὧν νυνὶ* σκοπεῖτε*. Ὅτε* τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν· οὐ γὰρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος* ἦκει* τις, τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε*, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρήμ* ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν* εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ
- 2 ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρεσιν* γενέσθαι. Ὅ μὲν οὖν παρῶν καιρός*, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνον* οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον* ἐστίν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε· ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν* ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά.
- 3 Ἔστι δὴ τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα*, ψηφίσασθαι μὲν ἤδη* τὴν βοήθειαν καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην*, ὅπως ἐνθένδε βοηθήσητε καὶ μὴ πάθητε ταῦτόν* ὅπερ καὶ πρότερον, πρεσβείαν δὲ πέμπειν, ἣτις ταῦτ' ἐρεῖ καὶ παρέσται* τοῖς πράγμασιν· ὡς* ἐστὶ μάλιστα τοῦτο δέος*, μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινός* ἄνθρωπος* πράγμασι χρῆσθαι*, τὰ* μὲν εἰκων, ἡνίκ' ἂν τύχη, τὰ δ' ἀπειλῶν (ἀξιοπίστος δ' ἂν εἰκότως φαίνοιτο), τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων* καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν, τρέφεται* καὶ παρασπάσθηται τὶ τῶν ὄλων πραγμάτων.

* = παραπομπὴ εἰς τὸ Λεξιλόγιον

Οὐ* μὴν ἀλλ' ἐπεικῶς*, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ' ὃ δυσμα- 4
 χώτατόν* ἐστὶ τῶν Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν· τὸ
 γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνον ἐν' ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν* καὶ ἀπορ-
 ρήτων*, καὶ ἅμα στρατηγὸν καὶ δεσπότην* καὶ ταμίαν, καὶ παν-
 ταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι, πρὸς* μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέ-
 μου ταχῆ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι πολλῶ προέχει*, πρὸς δὲ
 τὰς καταλλαγάς*, ἅς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτ' ἄσμενος πρὸς Ὀλυμ-
 θίους, ἐναντίως ἔχει*. Δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυμπίοις, ὅτι νῦν 5
 οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστά-
 σεως* καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, καὶ ἴσασιν, ἅ τ' Ἀμφιπο-
 λιτῶν ἐποίησε* τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ Πυθναίων
 τοὺς ὑποδεξαμένους· καὶ ὅλως* ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις*
 ἢ τυραννίς, ἄλλως* τε κἂν ὄμορον χώραν ἔχωσι.

Ταῦτ' οὖν ἐγνωκότας* ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τἄλλ', 6
 ἃ προσήκει, πάντ' ἐνθυμουμένους*, φημί δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παρο-
 ξυνθῆναι* καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν*, εἴπερ* ποτέ, καὶ νῦν, χρή-
 ματ' εἰσφέροντας προθύμως καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας* καὶ μηδὲν ἐλ-
 λείποντας*. Οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις* ἔθ' ὑμῖν τοῦ μὴ τὰ
 θέοντα ποιεῖν ἐθέλειν ὑπολείπεται. Νυνὶ γάρ, ὃ πάντες ἐθρόλουν* 7
 τέως*, Ὀλυμπίους ἐκπολεμῶσαι* δεῖν Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόμα-
 τον*, καὶ ταῦθ'* ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέροι*. Εἰ μὲν γὰρ ὑφ'
 ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο* τὸν πόλεμον, σφαλεροὶ* σύμμαχοι
 καὶ μέχρι τοῦ ταῦτ' ἂν ἐγνωκότες* ἦσαν ἴσως· ἐπειδὴ δ' ἐκ* τῶν
 πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων* μισοῦσι, βεβαίαν* εἰκὸς τὴν ἔχθραν
 αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν ἔχειν.

Οὐ δεῖ δὴ τοιοῦτον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπτωκότα* 8
 καιρὸν ἀφεῖναι, οὐδὲ παθεῖν ταῦτόν, ὅπερ ἤδη πολλάκις πρότερον
 πεπόνθατε. Εἰ γάρ, ὅθ' ἤκομεν* Εὐδοεῦσι βεβοηθηκότες καὶ πα-
 ρῆσαν* Ἀμφιπολιτῶν Ἰέραξ* καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ τοῦτὶ τὸ βῆμα,
 κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν

παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἤνπερ ὑπὲρ τῆς
 Εὐδοσῶν σωτηρίας, εἴχετε' ἂν Ἀμφίπολιν τότε καὶ πάντων τῶν
 9 μετὰ ταῦτ' ἂν ἦτ' ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων*. Καὶ πάλιν, ἠνίκα
 Πύδνα, Ποτειδαία, Μεθώνη, Παγασαί, τάλλα, ἵνα μὴ καθ'* ἕκαστα
 λέγων διατριβῶ*, πολιορκούμεν' ἀπηγγέλλετο, εἰ τότε τούτων
 ἐνὶ τῇ πρώτῃ προθύμῳ καὶ ὡς προσήκειν ἐβοηθήσαμεν αὐτοί,
 βράνοι* καὶ πολὺ ταπεινότερω νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ.
 Νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν αἰεὶ προέμενοι*, τὰ δὲ μέλλοντ' αὐτόματ'
 οἰόμενοι σχήσειν* καλῶς, ἠδξήσαμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φί-
 λιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν τηλικούτον*, ἡλικος* οὐδείς
 πω* βασιλεὺς γέγονε Μακεδονίας. Νυνὶ δὴ καιρὸς ἦκει* τις, οὐ-
 τος ὁ τῶν Ὀλυνθίων, αὐτόματος τῇ πόλει, ὃς οὐδενὸς ἐστὶν ἐλάτ-
 των τῶν προτέρων ἐκείνων.

10. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἂν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογι-
 στήσ* τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπεργμένων* καταστάς, καίπερ
 οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ πολλῶν, ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χά-
 ριν, εἰκότως· τὸ μὲν γὰρ πόλλ' ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον
 τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θείη* δικαίως, τὸ δὲ μήτε πάλαι
 πεπονθέναι πεφηγέσθαι* τέ τιν' ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίρρο-
 πον*, ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι*, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐερ-
 11 γέτημ' ἂν ἐγῶγε θείη*. Ἄλλ', οἶμαι, παρόμοιον ἐστὶν, ὅπερ καὶ
 περὶ* τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως· ἂν μὲν γάρ, ὅσ' ἂν τις λάβῃ,
 καὶ σώσῃ*, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν δ' ἀναλώσας
 λάθῃ*, συνανήλωσε* καὶ τὸ μεμνήσθαι τὴν χάριν. Καὶ περὶ* τῶν
 πραγμάτων οὕτως· οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς οὐδ', εἰ
 συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστόν, μνημονεύουσι*. πρὸς* γὰρ τὸ
 τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται.

Διὸ καὶ* σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 φροντίσαι*, ἵνα ταῦθ' ἐπανορθώσμενοι* τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμέ-
 12 νοις ἀδοξίαν* ἀποτριψώμεθα*. Εἰ δὲ προησόμεθ'* ὧ ἄνδρες Ἀθη-

ναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους, εἴτ' Ὀλυνθον ἐκεῖνος καταστρέφεται*, φρασάτω τις ἐμοί, τί τὸ κωλύον ἐτ' αὐτὸν ἔσται βαιδίσειν, ὅποι βούλεται.

Ἄρα λογίζεται τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ* τὸν τρόπον, δι'* ὃν μέγας γέγονεν ἀσθενής ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς Φίλιππος; Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν* Ποτειδαίαν, Μεθώνην αὐθις*, εἶτα Θετταλίας ἐπέβη*. μετὰ ταῦτα Φεράς, Παγασάς, Μαγνησίαν, πάνθ', ὃν ἐβούλετ' εὐ- 13
τρεπίσας* τρόπον, ὥχετ' εἰς Θράκην· εἴτ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας* τῶν βασιλέων ἡσθένησε· πάλιν βαισας* οὐκ ἐπὶ τὸ βραθυμεῖν ἀπέκλινεν*, ἀλλ' εὐθὺς Ὀλυνθίους ἐπεχείρησεν*. Τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύβθαν* καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.

«Τί οὖν», ἂν τις εἴποι, «ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;» Ἴνα γινώ- 14
τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθησθ' ἀμφοτέρω, καὶ τὸ προτεσθαι* καθ' ἕναστος ἀεὶ τι τῶν πραγμάτων ὡς* ἀλυσιτελές*, καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην*, ἣ χρῆται* καὶ συζῆ Φίλιππος, ὑφ'* ἧς οὐκ ἔστιν*, ὅπως ἀγαπήσας* ταῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει. Εἰ δ' ὁ μὲν, ὡς ἀεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκῶς* ἔσται, ἡμεῖς δ', ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον* ἐρρωμένως* τῶν πραγμάτων*, σκοπεῖσθ'*, εἰς τί ποτ'* ἔλπις ταῦτα τελευτήσαι*. Πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης* ἔστιν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ 15
τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρ' ἤξοντ', ἂν ἀμελήσωμεν; Ἀλλὰ μὴν, εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς περ οἱ θανατιζόμενοι βραδίως* ἐπὶ μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες* χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων* ἀπέστησαν*, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῶ φανῶμεν ἐρραθυμηκότες*, καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες πολλὰ καὶ χαλεπὰ* ὢν οὐκ ἔβουλόμεθ' ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

Πρόδικαι

- 16 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν* ἴσως φῆσαι τις ἂν βράδιον καὶ παντὸς εἶναι*, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅτι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι*, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Ἐγὼ δ' οὐκ ἄγνοῶ μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιείσθε*, ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην* ἐκβῆ*· οὐ μὴν οἶμαι δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ'*, ὑποστείλασθαι* περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι.
- 17 Φημὶ δὴ διχῆ* βοηθητέον* εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σφίξειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἐτέροις· εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγορήσετε, ὀκνῶ*, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. Εἴτε* γάρ, ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυνθον παραστήσεται*, βράδιως ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται· εἴτε, βοηθησάντων* μόνον ὑμῶν εἰς Ὀλυνθον, ἀκινδύνως ὄρων ἔχοντα τὰ οἴκοι* προσκαθεδεῖται* καὶ προσεδρεύσει* τοῖς πράγμασι, περιέσται* τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. Δεῖ δὴ πολλὴν καὶ διχῆ* τὴν βοήθειαν εἶναι.
- 19 Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώσκω*· περὶ* δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρήμαθ' ὑμῖν, ἔστιν, ὅσ' οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, στρατιωτικά*· ταῦτα δ' ὑμεῖς οὕτως, ὡς βούλεσθε, λαμβάνετε*. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ* πόρου, εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ, μάλλον* δ' ἅπαντος ἐνδεῖ* τοῦ πόρου. «Τί οὖν;» ἂν τις εἴποι «σὺ γράφεις* ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά;» Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι* καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά καὶ μίαν σύνταξιν* εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων* λαμβάνειν εἰς* τὰς ἑορτάς. Ἔστι δὲ λοιπόν*, οἶμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλά, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. Δεῖ
- 20

δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι* γενέσθαι τῶν δεόντων. Λέγουσι* δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἔλεσθ', ὅστις ὑμῖν συμφέρειν δοκεῖ· καὶ ἕως ἔστι καιρὸς, ἀντιλάβεσθε* τῶν πραγμάτων.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι, τὰ πράγματ' ἐν ᾧ²¹ καθέστηκε* νυνὶ τὰ Φιλίππου. Οὐτε γάρ, ὡς δοκεῖ καὶ φήσεται τις ἂν μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, εὐτρεπῶς οὐδ' ὡς ἂν κάλλιστ' αὐτῶ τὰ παρόντ' ἔχει*, οὐτ' ἂν ἐξήνεγκε* τὸν πόλεμόν ποτε τοῦτον ἐκεῖνος, εἰ πολεμῆν* φήθη δεήσειν αὐτόν, ἀλλ' ὡς* ἐπιὼν ἅπαντα τότε ἤλπιζε τὰ πράγματ' ἀναιρήσεσθαι*, κἄτα διέψευσται. Τοῦτο δὴ πρῶτον αὐτὸν ταραττει παρὰ γνώμην* γεγονὸς καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῶ παρέχει, εἶτα τὰ τῶν Θετταλῶν*. Ταῦτα γὰρ ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ αἰεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ* δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν τούτῳ. Καὶ γὰρ Παργασὸς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι καὶ Μαγνησίαν κευωλύκασι τειχίζειν. Ἦκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας* καὶ τὰς ἀγοράς* ἔτι δώσοιεν αὐτῶ καρπούσθαι· τὰ γὰρ κοινὰ* τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν. Εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθήσεται τῶν χρημάτων, εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῶ καταστήσεται*.

Ἄλλὰ* μὴν τὸν γε Παίονα* καὶ τὸν Ἰλλυριὸν* καὶ ἀπλῶς*²³ τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους ἡδίων* ἂν καὶ ἐλευθέρους ἢ δούλους εἶναι· καὶ γὰρ ἀήθεις* τοῦ κατακοῦειν* τινὸς εἰσι, καὶ ἄνθρωπος ὑβριστής*, ὡς φασιν. Καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον* ἕως· τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν* τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται, διόπερ* πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τὰγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι.

Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν* τὴν²⁴ ἐκείνου καιρὸν* ὑμέτερον νομίσαντας ἐτοίμως* συνάρασθαι* τὰ πράγματα, καὶ πρεσβευομένους* ἐφ' ᾧ δεῖ καὶ στρατευομένους

αὐτοὺς καὶ παροξύνοντας τοὺς ἄλλους ἅπαντας, λογιζομένους*, εἰ Φίλιππος λάθοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς* ἂν αὐτὸν οἴεσθ' ἐτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν; Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ* μῆδ', ἃ πάθοιτ' ἂν, εἰ δύναιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμήσετε;

25 "Εἴτ' τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μῆδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέντω, ὅτι νῦν αἴρεσίς* ἐστὶν ὑμῖν, πότερ' ὑμᾶς ἐκεῖ χρὴ πολεμεῖν ἢ παρ' ὑμῖν ἐκεῖνον. Ἐὰν μὲν γὰρ ἀντέχη τὰ τῶν Ὀλυνθίων*, ὑμεῖς ἐκεῖ πολεμήσετε καὶ τὴν ἐκείνου κακῶς ποιήσετε, τὴν ὑπάρχουσαν* καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι ἂν

26 δ' ἐκεῖνα Φίλιππος λάβῃ, τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίσειν; Θηβαῖοι; Μὴ λίαν πικρὸν* εἰπεῖν ἦ, καὶ συνεισθαλοῦσιν ἐτοίμως. Ἄλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰκείαν οὐχ οἴοι* τ' ὄντες φυλάττειν, ἐὰν μὴ βοηθήσῃτ' ὑμεῖς. Ἦ ἄλλος τις; «Ἄλλ', ὦ τᾶν*, οὐχὶ βουλήσεται». Τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη, εἰ, ἃ νῦν ἄνοιαν ὀφλισκάνων* ὅμως ἐκλαλεῖ*, ταῦτα δυνηθεῖς μὴ πράξει.

27 Ἄλλὰ μὴν ἡλικία* γ' ἐστὶ τὰ διάφορα ἐνθάδ' ἢ 'κεῖ πολεμεῖν, οὐδὲ λόγου προσδεῖν* ἡγοῦμαι. Εἰ γὰρ ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς τριάκονθ' ἡμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι* καὶ ὅσ' ἀνάγκη στρατοπέδῳ χρωμένους* τῶν ἐκ* τῆς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίῳ λέγω*, πλείον' ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν ἢ ὅσ' εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ* τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. Εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις ἦξει, πόσα χρὴ νομίσει ζημιώσεσθαι; Καὶ πρόσσεθ' ἢ ὕβρις* καὶ ἔθ' ἢ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ*, οὐδεμίας ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν.

28 Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ συνιδόντας* ἅπαντας βοηθεῖν καὶ ἀποθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν εὐπόρους, ἔν' ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς* ποιοῦντες ἔχουσι, μίκρ' ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀδεῶς, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ*, ἵνα τὴν τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰ-

κείας ἀκεραίου* γένωνται, τοὺς δὲ λέγοντας*, ἵν' αἱ τῶν πεπο-
λιτευμένων* αὐτοῖς εἴθυναι* βράδια γένωνται, ὡς*, ὅποι' ἄτι' ἂν
ὑμᾶς περιστῆ* τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμέ-
νων αὐτοῖς ἔσεσθε. Χρηστὰ δ' εἶη παντὸς εἵνεκα*.

II.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β

Εἰσαγωγή: Ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ Α' Ὀλυνθιακῷ ὑπέδειξεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσουν δραστηρίως, νὰ παρασκευασθοῦν δὲ δύο στρατοὶ πολιτῶν Ἀθηναίων—καὶ ὄχι μισθοφόρων—, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἶς νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀπειλουμένην Ὀλυνθον, ὁ δὲ ἄλλος νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἀλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἰσηκούσθη· οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν εἰς τοὺς Ὀλυνθίους στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀποτελουμένην μόνον ἐκ δισχιλίων μισθοφόρων καὶ τριᾶκοντα τριήρων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χάρητος. Ἡ βοήθεια αὕτη οὐδὲν κατώρθωσεν· ὁ Χάρης, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ μισθοδοτῇ τὸν στρατόν, δὲν ἐπολέμει πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀλλ' ἐλήστευεν ἐμπορικὰ πλοῖα. Διὰ τοῦτο οἱ Ὀλυνθιοὶ στέλλουν νέαν πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας ζητοῦντες νέαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μὲν συνείδησιν τοῦ κρισίμου τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ἐδίσταζον νὰ βοηθήσουν τοὺς Ὀλυνθίους φοβούμενοι τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Φιλίππου. Διὰ τοῦτο ὁ Δημοσθένης ἀναλαμβάνει ἐκ δευτέρου νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Ὀλυνθιακὸν — μετὰ παρελευσιν ἐλαχίστου χρόνου ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ πρώτου, ἦτοι κατὰ τὸ θῆρος τοῦ 349— ἐν αὐτῷ προσπαθεῖ ὁ ρήτωρ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, τί ὀφείλουν νὰ πράξουν.

1 Ἐπὶ* πολλῶν μὲν ἂν τις ἴδῃ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φαγεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐχ ἤκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι· τὸ γὰρ τοὺς πολεμῆ-

σοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι* καὶ χώραν ὄμορον καὶ δύναμιν
 τινα* κεκτημένους καί, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ* τοῦ πο-
 λέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκεῖνον διαλλα-
 γὰς* πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἶτα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος νομίζειν
 ἀνάσασιν*, δαμιονία* τινὶ καὶ θεῖα παντάπασιν ἔοικεν εὐεργε-
 σία. Δεῖ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν* αὐτούς, 2
 ὅπως* μὴ χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξομεν τῶν ὑπαρχόν-
 των, ὡς ἔστι* τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον* δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μό-
 νον πόλεων καὶ τόπων*, ὧν ἡμὲν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προῦε-
 μένους*, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμ-
 μάχων καὶ καιρῶν*.

Τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου βῶμην διεξιέ- 3
 ναί* καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς
 οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἠγοῦμαι. Διὰ τί; Ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ', ὅσ' ἂν
 εἴποι τις ὑπὲρ* τούτων, ἐκεῖνῳ μὲν ἔχειν* φιλοτιμίαν*, ἡμῖν δ'
 οὐχὶ καλῶς πεπραχθαι. Ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείον' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 πεποιήκε τὴν αὐτοῦ, τοσοῦτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζε-
 ται ὑμεῖς δ' ὅσῳ χεῖρον ἢ προσήκε κέχρησθε* τοῖς πράγμασι,
 τοσοῦτῳ πλείον' αἰσχύνῃν ὠφλήκατε*. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. 4
 Καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο*,
 ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγεννημένον, οὐχὶ παρ'* αὐτοῦ. Ὡν
 οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις* χάριν,
 ὑμῖν δὲ δίκην* προσήκει λαβεῖν, οὐχὶ νῦν ὀρώ τὸν καιρὸν τοῦ λέ-
 γειν ἃ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐνι* καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι
 πάντας ὑμᾶς καὶ μεγάλα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκεῖνου φαί-
 νοιτ' ἂν ὀνειδῆ* βουλομένοις ὀρθῶς δοκιμάζειν*, ταῦτ' εἰπεῖν πει-
 ράσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίλορον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνευ τοῦ τὰ πεπρα- 5
 γμμένα δεικνύναι λοιδορίαν* εἶναι τις ἂν φήσειε κενὴν δικαίως· τὸ
 δὲ πάνθ', ὅσα πώποτ'* ἔπραξε, διεξιόντ'* ἐφ' ἅπασιν τούτοις ἐλέγ-

χειν και βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι και δυοῖν ἐνεχ' ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρήσθαι, τοῦ τ' ἐκείνον, ὅπερ και ἀληθές ὑπάρχει, φαῦλον* φαίνεσθαι και τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους* ὡς ἄμαχόν* τινα τὸν Φίλιππον ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν*, οἷς πρότερον παρακρούμενος* μέγας ἠϋξήθη*, και πρὸς αὐτὴν ἦκει* τὴν τελευταυτὴν τὰ πράγματα* αὐτῷ.

6 Ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἂν ἡγοῦμην και αὐτὸς φοβερὸν τὸν Φίλιππον και θαυμαστόν, εἰ τὰ δίκαια πράττονθ' ἐώρων ἠϋξημένον· νῦν δὲ θεωρῶν και σκοπῶν εὐρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν* τὸ κατ' ἀρχάς, ὅτ' Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν* τινες ἐνθένδε βουλομένους ὑμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν και τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον* ἐκείνο κατασκευάσαι*, τούτῳ προσαγαγόμενον*, τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτειδαίαν οὔσαν ὑμετέραν ἐξελεῖν* και τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δ' ἐκείνοις, Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι και τὸν Φωκικὸν* πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. Ὅλως* δ' οὐδεὶς ἔστιν, ὄντιν' οὐ πεφενάκιεν* ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων* τὴν γὰρ ἐκάστων ἄνοιαν* αἰ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν και προσλαμβάνων* οὕτως ἠϋξήθη.

8 Ὅσπερ οὖν διὰ τούτων ἦρθη* μέγας, ἡνίχ'* ἕκαστοι συμφέρον αὐτὸν ἑαυτοῖς ᾤοντό τι πράξειν, οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων και καθαιρεθῆναι* πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' εἶνεχ' ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελήλεγκται. Καιροῦ μὲν δῆ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦτο πάρεσι* Φιλίππῳ τὰ πράγματα· ἦ* παρεθῶν* τις ἐμοί, μάλλον* δ' ὑμῖν δειξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτ' ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ* πιστεύσουσιν, ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἂν ἐλεύθεροι γένοιεντ' ἄσμενοι.

9 Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἡγεῖται, οἶεται

δὲ βία καθέξειν* αὐτὸν τὰ πράγματα τῷ τὰ χωρία* καὶ λιμένας
καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι*, οὐκ ὀρθῶς οἶεται. Ὅταν μὲν γὰρ
ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή* καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς
μετέχουσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν* καὶ φέρειν τὰς συμφο-
ρὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν ἄνθρωποι· ὅταν δ' ἐκ* πλεονεξίας καὶ
πονηρίας τις ὡσπερ οὗτος ἰσχύσῃ, ἢ πρώτη πρόφασις* καὶ μικρὸν
πταῖσμ' ἀπαντ' ἀνεχαίτισε* καὶ διέλυσεν. Οὐ γὰρ ἔστιν*, οὐκ 10
ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἄθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ ἐπιποροῦντα καὶ ψευ-
δόμενον δύναμιν βεβαίαν* κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτ' εἰς μὲν
ἀπαξ* καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει*, καὶ σφόδρα γ' ἠγήθησεν* ἐπι-
ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται* καὶ περὶ αὐτὰ κα-
ταρρεῖ*. Ὅσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων
τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατ' εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν
πράξεων τὰς ἀρχὰς* καὶ τὰς ὑποθέσεις* ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι
προσῆκει. Τοῦτο δ' οὐκ ἔνι* νῦν ἐν τοῖς πεπραγμένοις Φιλίππῳ.

Φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως 11
τις λέγει* κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι· πρὸς δὲ
Θετταλοῦς πρεσβείαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει* ταῦτα, τοὺς
δὲ παροξυνεῖ· καὶ γὰρ νῦν εἰσιν ἐψηφισμένοι Παγασὰς ἀπαιτεῖν
καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι*. Σκοπεῖσθε* μέντοι τοῦτο, 12
ὧ ἄνδρες Ἄθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν μόνον οἱ παρ' ἡμῶν
πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἐξεληλυθότων*
ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὄντων* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς ἅπας
μὲν λόγος, ἂν ἀπῆ* τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κε-
νόν*, μάλιστα δ' ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ὅσῳ γὰρ ἐτοιμό-
τατ' αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάν-
τες αὐτῷ. Πολλὴν δὴ τὴν μετὰστασιν* καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν 13
μεταβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐτοίμως*,
εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει* τὸν νοῦν. Κἂν ταῦτ' ἐθελήσῃθ' ὡς προσ-
ῆκει καὶ* δὴ περαίνειν*, οὐ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἄθηναῖοι, τὰ συμ-

μαχικά* ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκειάς* ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντι* ἐξελεγ-
χθήσεται.

- 14 Ὅλως* μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἐν μὲν προσθήκῃ* μερίς* ἐστὶ τις οὐ μικρά, οἷον* ὑπῆρξέ ποθ' ὑμῖν ἐπὶ* Τιμοθέου* πρὸς* Ὀλυνθίους· πάλιν* αὖ πρὸς* Ποτείδαιαν Ὀλυνθίοις ἐφάνη τι* τοῦτο συναμφοτέρον*· νυνὶ Θετταλοῖς στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις* ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν* ἐβοήθησεν· καὶ ὅποι τις ἂν, οἶμαι, προσθῆ κὰν* μικρὰν δύναμιν, πάντ* ὠφελεῖ· αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενῆς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστι με-
15 στή. Καὶ γὰρ οὗτος ἅπασιν τούτοις, οἷς ἂν τις μέγαν αὐτὸν ἠγγήσαιτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις, ἔτ' ἐπισφαλεστέραν* ἢ ὑπῆρχε φύσει κατεσκευάκεν* αὐτῷ.

Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φιλίππον τε χαίρειν* καὶ τοὺς ἀρχομένους*, ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐζήλωκε* καὶ προήρηται* πράττων καὶ κινδυνεύων, ἂν συμβῆ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦθ', ἃ μῆδεις πάποτ' ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημέ-
16 νος*. τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας* τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι*, κοπτόμενοι* δ' αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν*, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις* οὔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις* ἐώμενοι διατρίβειν*, οὔθ' ὅσ' ἂν ποιήσωσιν* οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι* κεκλειμμένων τῶν ἐμποριῶν* τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

- 17 Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι* καὶ πεζέταιροι* δόξαν* μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι* τὰ τοῦ πολέμου, ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένων* τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου* ψεύδε-
18 σθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐ-

τοὺς οἷος* ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ* πάντα ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάνθ' αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα (πρὸς γὰρ αὐ* τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀνυπέρβλητον εἶναι)· εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως*, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκрасίαν* τοῦ βίου καὶ μέθην καὶ κορδακισμοὺς* οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεῶσθαι* καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει* τὸν τοιοῦτον.

Λοιποὺς δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἷους* μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι* τοιαῦτα, οἷ' ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆλον δ' ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γὰρ οὐδ' ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον ὡς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν* ἀσελγεστεροὺς* ὄντας, Καλλιᾶν ἐκείνον τὸν δημόσιον* καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους* γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχροῦν ἄσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας* ποιοῦσιν* ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι*, τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.

Καίτοι ταῦτα, καὶ εἰ μικρὰ τις ἡγεῖται, μεγάλ', ὧ ἄνδρες 20 Ἀθηναῖοι, δειγμάτων τῆς ἐκείνου γνώμης* καὶ κακοδαιμονίας* ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ἄλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοπεῖ* τοῦτοις τὸ κατορθοῦν*· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ* συγκρούσαι τὰ τοιαῦτ' ὀνειδῆ*· εἰ δέ τι πταίσει*, τότε ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτ' ἐξετασθήσεται*. Δοκεῖ δ' ἔμοιγ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεῖξιν* οὐκ εἰς μακράν*, ἂν οἷ τε θεοὶ θέλωσι καὶ ὑμεῖς βούλησθε. Ὡσπερ γὰρ 21 ἐν τοῖς σώμασιν, τέως* μὲν ἂν ἐρρωμένους* ἢ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται, ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται*, κὰν* ῥῆγμα* κὰν στρέμμα* κὰν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν* ἦ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπειδὴν δ' ὁμορος πόλεμος συμπλακῆ*, πάντ' ἐποίησεν ἐκδηλα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχοῦνθ' 22 ὄρων ταύτη* φοβερὸν προσπολεμῆσαι* νομίζει, σώφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη γὰρ ῥοπή*, μᾶλλον* δὲ τὸ ὅλον

- ἡ τύχη παρὰ* πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἴρεσίν* μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοίμην*, ἐθειλόντων, ἃ προσήκει, ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρόν*, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς* εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνούσας ἢ
- 23 κείνῃ. Ἄλλ', οἶμαι, καθήμεθ' οὐδὲν ποιῶντες· οὐκ ἐνὶ* δ' αὐτὸν ἀργοῦντ'* οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή* τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκείνος αὐτὸς καὶ παρῶν ἐφ' ἅπασιν καὶ μήτε καιρὸν μήθ' ὥραν* παραλείπων ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφισομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται*. Οὐδὲ θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ· τούναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστόν, εἰ μηδὲν ποιῶντες ἡμεῖς ὦν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει τοῦ πάντα ποιῶντος περιγῆμεν*.
- 24 Ἄλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε*, καὶ πόλλ' ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι* πολλάκις ὑμῖν ἐξόν*, οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ' ἴν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀνηλίσκατ' εἰσφέροντες καὶ προυκινδυνεύετε* στρατευόμενοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτ' ἐξιέναι καὶ μέλλετ' εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' * ἐν αὐτῶν ἐν μέρει*, τὰ δ' ὑμέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε*.
- 25 Ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, εἰ μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τί ποιούντων ὑμῶν ὁ χρόνος διελήλυθεν οὗτος. Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἑτέρους τινὰς ἐλπίζόντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων*, πάλιν ἐλπίζόντων, σχεδὸν ταῦθ' ἄπερ νυνὶ ποιούντων, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν.
- 26 Εἴθ' οὕτως ἀγνωμόνως* ἔχετ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε, δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονεν, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γε-

νήσεσθαι; Ἄλλ' οὐτ' εὐλογον οὐτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν* τοῦτό γε πολὺ γὰρ βῆρον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν*. Νῦν δ' ὅ τι μὲν φυλάξομεν, οὐδέν ἐσθ' ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν* τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ. Αὐτῶν οὖν ἡμῶν ἔργον τοῦτ' ἤδη.

Φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, 27 μὴδὲν αἰτιασθαι, πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε*, τηνικαῦτα* δ' ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας τοὺς μὲν ἀξιόλους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικούντας κολάζειν, τὰς προφάσεις* δ' ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα*· οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς* ἐξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα.

Τίνος γὰρ εἶνεκ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τοῦτον μὲν 28 φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, ὅσους ἂν ἐκπέμψητε στρατηγούς, ἰδίους δ' εὐρίσκειν πολέμους, εἰ δεῖ τι τῶν ὄντων* καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν; Ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἐστὶ τᾶθλ', ὑπὲρ ὧν ἐστὶν ὁ πόλεμος, ὑμέτερα· Ἀμφίπολις ἂν ληφθῆ, παραχρῆμ' ὑμεῖς κομεισθε*. οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεστηκότων* ἴδιοι, μισθὸς δ' οὐκ ἔστιν· ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ λήμματα* τῶν ἐφεστηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος*, Σίγειον*, τὰ πλοῖ', ἃ συλῶσιν. Ἐπ' οὖν τὸ λυσιτελοῦν* αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν. Ὑμεῖς δ', ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματ' ἀποβλέψητε φαύλως ἔχοντα, 29 τοὺς ἐφεστηκότας κρίνετε, ὅταν δὲ δόντες λόγον* τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε ταύτας, ἀφίετε*. Περὶεσι* τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν καὶ διεστάναι*, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις*, τοῖς δὲ ταῦτα, τὰ κοινὰ* δ' ἔχειν φαύλως.

Πρότερον μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ συμμορίας* εἰσ-εφέρετε, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε* κατὰ συμμορίας. Πῆτωρ* ἡγεμῶν ἑκατέρων καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ καὶ οἱ βοησόμενοι* τριακόσιοι· οἱ δ' ἄλλοι προσενέμησθε, οἱ μὲν ὡς* τοῦτους, οἱ δ' ὡς ἐκεῖ-

30 νους. Δεῖ δὴ ταῦτ' ἐπανέντας* καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενο-
 μένους* κοινὸν καὶ τὸ βουλευέσθαι καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ πράττειν
 ποιῆσαι. Εἰ δὲ τοῖς μὲν, ὡσπερ ἐκ τυραννίδος* ὑμῶν, ἐπιτάττειν
 ἀποδώσετε*, τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν*, εἰσφέρειν, στρα-
 τεύεσθαι, τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μηδ'
 ὀτιοῦν συμπονεῖν*, οὐχὶ γενήσεται τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν ἐν
 καιρῷ· τὸ γὰρ ἡδίκημένον ἀεὶ μέρος* ἐλλείψει*, εἴθ' ὑμῖν τού-
 τους κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν ἐξέσται*.

31 Δέγω* δὴ κεφάλαιον*, πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὧν ἕκαστος
 ἔχει τὸ ἴσον*· πάντας ἐξιέναι κατὰ μέρος*, ἕως ἂν ἅπαντες στρα-
 τεύσησθε*· πᾶσι τοῖς παριοῦσι* λόγον* διδόναι καὶ τὰ βέλτισθ'
 ὧν ἂν ἀκούσηθ' αἰρεῖσθαι, μὴ ἂν* ὁ δεῖν' ἢ ὁ δεῖν' εἴπη. Κἂν
 ταῦτα ποιῆτε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον παραχρῆμ' ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ
 καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον, βέλτιον τῶν ὄλων πραγμάτων ὑμῖν
 ἐχόντων*.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α

Εισαγωγή: Ὁ Φίλιππος ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας (τὸ 359) καὶ καθυποτάξας τοὺς πλησιοχώρους ἐχθροὺς τοῦ κράτους του, τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας, ἐστράφη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατακτητικῶν του σχεδίων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν προσέβαλε τὴν Ἀμφίπολιν (357), ἔπειτα δ' ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου κτήσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐκυρίευσε τὴν Πύδναν (357), τὴν Ποτειδαίαν (356) καὶ τὴν Μεθώνην (353). Ἀκολουθῶς κατεπολέμησε τοὺς τυράννους τῆς Θεσσαλίας καὶ μετὰ τοῦτο ἐπεχείρησε νὰ γίνῃ κύριος τῶν Θερμοπυλῶν (352), ἵνα οὕτω δυνηθῇ εὐκολώτερον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι φθάσαντες ἐγκαίρως μετὰ στρατοῦ ἀπέκρουσαν τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν τοῦ Φιλίππου, ὅστις ὑποχωρήσας ἄπρακτος ἐξεστράτευσε κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 352 εἰς τὴν Θυράκιαν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας του. Οἱ μικροὶ ἐκεῖ ἡγεμόνες ἤρριζον πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις Πέριινθον καὶ Βυζάντιον. Ἐκ τῶν διχονοιῶν τούτων ὠφελούμενος ὁ Φίλιππος ἐγένετο κύριος ἀπόλυτος τῶν χωρῶν καὶ προχωρήσας πέραν τοῦ Ἐβρου ἐπολιόρκησε τὸ Ἡραῖον τεῖχος ἐπὶ τῆς Προποντίδος.

Ἡ εἰδησις τῆς πολιουρκίας τοῦ Ἡραίου τεύχους, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη τοῦ εἰς τὴν Ἀττικὴν κομιζομένου σίτου, φθάσασα εἰς Ἀθήνας τὸν Νοέμβριον τοῦ 352 ἀνησύχησε τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐθεωρήθη τοσοῦτον ἐπικίνδυνον, ὥστε ἀπεφασίσθη νὰ παρασκευασθῇ στόλος ἐκ 40 τριήρων, νὰ υποχρεωθοῦν νὰ μετασχόν τῆς ἐκστρατείας πάντες οἱ ἄνδρες μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 45 ἐτῶν καὶ νὰ εἰσπραχθῇ φόρος 60 ταλάντων. Ἀλλὰ ὀλίγον μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καταφθάνουν εἰς Ἀθήνας νεώτεροι εἰδήσεις πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ

Φίλιππος ἀσθενεῖ, ἔπειτα δὲ ὅτι ἀπέθανεν· οἱ Ἀθηναῖοι εὐχαριστή-
θέντες μὲ τὰς διαδόσεις αὐτὰς ἐγκατέλιπον τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐκστρα-
τείαν καὶ περιέπεσον εἰς ἀδράνειαν.

Ἐλάχιστον ὕστερον μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα, τὸ 351, τὸ ζήτημα τοῦ
πολέμου κατὰ τοῦ Φιλίππου ἤρρισε ν' ἀπασχολῆ ἕκ νέου τοὺς Ἀθη-
ναίους. Πολλὰ συνεδρία ἐκκλησίας τοῦ δήμου κατηναλώθησαν
εἰς σχετικὰς συζητήσεις. Εἰς μίαν τῶν συνελεύσεων τούτων ὁ Δημο-
σθένης — νέος ἀκόμη ἄγων ἡλικίαν 32 ἐτῶν — ἐζήτησε τὸν λόγον πρὸ
τῶν ἄλλων ρητόρων καὶ ἀπήγγειλε τὸν Ἀ' Φιλιππικόν. Ἐν τούτῳ
προσπαθεῖ ὁ ρήτωρ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῆς ἀδρανείας καὶ
ὑποδεικνύει τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὅποιον δύνανται οὗτοι νὰ διεξαγά-
γουν ἐπιτυχῶς τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον.

- 1 Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος* προντίθεται*, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχῶν* ἄν, ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰωθότων*
γνώμην ἀπεψήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ρη-
θέντων, ἡσυχίαν ἂν ἤγον, εἰ δὲ μή, τότε ἂν καὐτὸς ἐπειρώμην,
ἃ γινώσκω*, λέγειν· ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ* ὧν πολλάκις εἰρήκασιν
οὔτοι πρότερον, συμβάινει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγροῦμαι καὶ* πρῶτος
ἀναστάς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ γὰρ ἐκ* τοῦ παρε-
ληλυθότος χρόνου τὰ δεόνθ' οὔτοι συνεβούλευσαν, οὐδὲν ἂν ὑμᾶς
νῦν ἔδει βουλευέσθαι.
- 2 Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς
παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν* δοκεῖ. Ὁ γάρ
ἔστι χερίστον ἐκ* τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ
μέλλοντα βέλτιστον* ὑπάρχει. Τί οὖν ἔστι τοῦτο; Ὅτι οὐδέν, ὧ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πρά-
γματ' ἔχει, ἐπεὶ τοι*, εἰ πάνθ', ἃ προσήκε, πραττόντων οὕτως
εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.
- 3 Ἐπειτ' ἐνθυμητέον* καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ τοῖς εἰδόσιν
αὐτοῖς ἀναμνησκομένοις, ἡλίγκην ποτ' ἐχόντων δύναμιν Λακε-

δαιμονίων — ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς — ὡς* καλῶς καὶ προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπεμείναθ' ὑπὲρ τῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν εἵνεκα ταῦτα λέγω; Ἴν' εἰδῆτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαπτομένοις ὑμῖν ἐστι φοβερόν οὔτ', ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε, παραδείγμασι χρώμενοι τῇ τότε βῶμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτ' ἐκ* τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι* τὸν νοῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει* τούτου, δι' ἣν ταραπτόμεθ' ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν ὧν ἐχρῆν.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσπολέμητον οἶεται τὸν 4 Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν* τό τε πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία* πάντ' ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶεται, λογισάσθω μέντοι τοῦθ', ὅτι εἴχομέν ποθ' ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτειδαίαν καὶ Μεθώνην καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκεῖον* κύκλῳ, καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἔθνων αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερ' ὑπῆρχε καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰκείως ἢ 'κεινῳ. Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε 5 ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἐστὶν Ἀθηναίοις ἔχουσι τοσαῦτ' ἐπιτεχίσματα* τῆς αὐτοῦ χώρας ἔρημον ὄντα συμμάχων, οὐδὲν ἂν ὧν νυνὶ πεποίηκεν ἔπραξεν, οὐδὲ τοσαύτην ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν. Ἄλλ' εἶδεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκείνος, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα τὰ χωρὶ' ἄλλα τοῦ πολέμου κείμεν' ἐν μέσῳ, φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. Καί* γάρ τοι ταύτη χρησάμενος τῇ γνώμῃ πάντα κατέστραπται 6 καὶ ἔχει, τὰ μὲν ὡς* ἂν ἐλών τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος· καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν* τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὀρώσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας, ἃ χρῆ.

Ἄν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης 7

ἐθελήσητε γενέσθαι* γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, καὶ ἕκαστος ὑμῶν, οὐ δεῖ καὶ δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἀφείδω τὴν εἰρωνεῖαν* ἔτοιμος πράττειν* ὑπάρξει, ὁ μὲν χρήματ' ἔχων εἰσφέρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ* στρατεύεσθαι, — συνελόντι* δ' ἀπλῶς, ἂν ὑμῶν αὐτῶν ἐθελήσητε γενέσθαι* καὶ παύσησθ' αὐτοὺς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε*, ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ τὰ κατερραθυμημένα* πάλιν ἀναλήψεσθε, ἀκαίρινον τιμωρήσεσθε.

8 Μὴ γὰρ ὡς θεῶν νομίζετ' ἐκεῖνῳ τὰ παρόντα πεπηγέσθαι* πράγματ' ἀθάνατα, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκεῖνον καὶ δέδιεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν δοκούντων οἰκείως* ἔχειν καὶ ἄπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἐνί*, ταῦτα κἂν* τοῖς μετ' ἐκεῖνου χρεὶ νομίζεσθαι ἐνεῖναι. Κατέπτηχε* μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν* διὰ τὴν ὑμετέραν βραδυτέτητα καὶ βραθυμίαν, ἣν ἀποθέσθαι φημί δεῖν ἤδη.

9 Ὅρατε γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ* προελήλυθεν ἀσελγείας ἀνθρώπου*, ὅς οὐδ' αἴρεσιν* ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν* ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὡς φασί, λέγει, καὶ οὐχ αἰδώς* ἐστὶν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν* ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται* καὶ κύκλω πανταχῆ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους* περιστοιχίζεται*.

10 Πότ' οὖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πόθ', ἃ χρεὶ, πράξετε; ἐπειδὴν τί γένηται; Ἐπειδὴν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ἦ. Νῦν δὲ τί χρεὶ τὰ γιγνώμεν ἡγεῖσθαι; Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶσμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ* τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. Ἡ βούλεσθ', εἰπέ μοι, περιόντες αὐτῶν* πυκθάνεσθαι «λέγεται τι καινόν;» Γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίου κατα-
11 πολειῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν*; «Τέθνηκε Φίλιπ-

πος;» «Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ». Τί δ' ὑμῖν διαφέρει*; Καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φιλίππον ποιήσετε, ἄνπερ οὕτω προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ* τὴν αὐτοῦ βώμην τοσοῦτον ἐπηύξεται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλεια. Καίτοι καὶ τοῦτο· εἴ τι πάθῃ καὶ τὰ τῆς 12 τύχης* ἡμῖν, ἤπερ ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτ' ἐξεργάσασαιτο*, ἴσθ', ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἅπαντες ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες*, ὅπως βούλεσθε, διοικήσασαιτο*, ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν* Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρητημένοι* καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν* 13 ἅπαντας ἐτοίμως*, ὡς* ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἀπαλλάξαι ἂν τῶν τοιούτων πραγμάτων ἡμᾶς οἴομαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστυνας χρημάτων, καὶ τᾶλλ' ὡς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ* δὴ πειράσομαι λέγειν, δεηθεῖς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. Ἐπειδὴν ἅπαντ' ἀκού- 14 σιτε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε*· μηδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τινι καινὴν παρασκευὴν λέγειν*, ἀναβάλλειν με τὰ πράγμαθ' ἡγείσθω. Οὐ γὰρ οἱ «ταχὺ»* καὶ «τῆμερον» εἰπόντες μάλιστ' εἰς* δέον λέγουσιν (οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα τῆ νυνὶ βοηθεῖα κωλύσαι δυνηθεῖμεν), ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορι- 15 σθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόσις καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνησεται, ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες* τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα* τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμ' ἤδη τὸν ἔλεγχον* δώσει· κριταὶ δ' ὑμεῖς ἔσεσθε.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πενήτηκοντα 16

- παρασκευάσασθαι* φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν,
 ὡς, ἐάν τι δέη, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν. Πρὸς δὲ τού-
 τοις τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἱππέων ἱππαγωγὸς τριήρεις καὶ πλοῖ'
 17 ἱκανὰ εὐτρεπίσαι* κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ*
 τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας εἰς
 Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον καὶ ὅποι βούλεται· δεῖ γὰρ
 ἐκείνῳ τοῦτ' ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆσαι*, ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας
 ταύτης τῆς ἄγαν, ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν* καὶ πρότερόν ποτέ φασιν
 εἰς Ἀλιάρτον* καὶ τὰ τελευταῖα* πρώην εἰς Πύλας, ἴσως ἂν
 18 ὀρμήσαίτε*. Οὗτοι* παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν* τοῦτο,
 ὡς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐστιν, ἴν' ἢ διὰ τὸν φόβον,
 εἰδῶς εὐτρεπεῖς* ὑμᾶς, (εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς· εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ
 πάντ' ἐξαγγέλλοντες* ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέον-
 τος) ἡσυχίαν ἔχῃ, ἢ παριδῶν* ταῦτ' ἀφύλακτος ληφθῆ, μηδενοῦς
 ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ* καιρόν.
- 19 Ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ πάσι δεδόχθαι* φημι δεῖν καὶ παρεσκευά-
 σθαι προσήκειν οἴομαι· πρὸ δὲ τούτων δύναμίν* τιν', ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, φημι προχειρίσασθαι* δεῖν ὑμᾶς, ἢ συνεχῶς πολεμή-
 σει καὶ κακῶς ἐκείνον ποιήσει. Μή* μοι μυρίους μῆδὲ διςμυρίους
 ξένους, μῆδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους* ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῆς
 πόλεως ἔσται, κἂν* ὑμεῖς ἓνα κἂν πλείους κἂν τὸν δεῖνα κἂν ὀν-
 τινούν* χειροτονήσητε στρατηγόν, τούτῳ πείσεται καὶ ἀκολουθή-
 σει. Καὶ τροφήν* ταύτη πορίσαι κελεύω.
- 20 Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόσις, καὶ πόθεν τὴν τρο-
 φὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσει ποιεῖν; Ἐγὼ φράσω, καθ'*
 ἕκαστον τούτων διεξιῶν χωρὶς. Ξένους μὲν λέγω — καὶ ὅπως μὴ
 ποιήσῃθ', ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἔδραψεν· πάντ' ἐλάττω νομίζοντες
 εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψήφισμασιν αἰρούμενοι*,
 ἐπὶ* τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιή-
 σαντες καὶ πορίσαντες, τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνηται.

Λέγω δὴ τοὺς πάντας* στρατιώτας δισχιλίους, τούτων δ' Ἀθη- 21
ναίους φημι δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας*
καλῶς ἔχειν δοκῆ, χρόνον τακτὸν* στρατευσόμενους, μὴ μακρὸν
τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῆ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς* ἀλλήλοισι·
τοὺς δ' ἄλλους ξένους εἶναι κελεύω. Καὶ μετὰ τούτων ἱππέας δι-
ακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντ' Ἀθηναίους τοῦλάχιστον, ὥσπερ
τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευσόμενους· καὶ ἱππαγωγούς
τούτοις. Εἶεν*· τί πρὸς τούτοις ἔτι; Ταχείας τριήρεις δέκα· 22
δεῖ γάρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν,
ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέῃ. Πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφή γενή-
σεται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δεῖξω, ἐπειδάν, διότι τηλικαύ-
την* ἀποχρῆν* οἶμαι τὴν δύναμιν καὶ πολίτας τοὺς συστρατευσ-
όμενους εἶναι κελεύω, διδάξω.

Τοσαύτην μὲν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἐνι* 23
νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῃ παραταξομένην*, ἀλλὰ
ληστεύειν* ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν
πρώτην*· οὐ τοίνυν ὑπέρογκον αὐτὴν (οὐ γὰρ ἔστι μισθὸς* οὐδὲ
τροφή), οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. Πολίτας δὲ παρεῖναι 24
καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ξε-
νικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἠγεῖτο
καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαθρίας καὶ ἄλλοι τινές, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς
συστρατεύεσθαι· καὶ οἷδ' ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παρατα-
τόμενοι μεθ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων.
Ἐξ* οὐ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φι-
λους νικᾷ* καὶ τοὺς συμμάχους, οἱ δ' ἐχθροὶ μείζους τοῦ δέον-
τος γεγόνασιν. Καὶ παρακύψαντ'* ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον,
πρὸς Ἀρτάβαζον* καὶ πανταχοῦ μᾶλλον οἴχεται πλέοντα, ὁ δὲ
στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκότως· οὐ γὰρ ἔστιν* ἄρχειν μὴ διδόντα
μισθόν.

Τί οὖν κελεύω; Τὰς προφάσεις* ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ 25

- καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας καὶ στρατιώτας οἰκείους ὡσπερ ἐπόπτας* τῶν στρατηγουμένων* παρακαταστήσαντας*. ἐπει νῦν γε γέλως* ἔσθ', ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, «εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;» «Μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε», εἴποιτ' ἄν, «ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν». Οὐκ χειροτονεῖτε δ' ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρχους* καὶ στρατηγούς* καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιοῦσιν; Πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, ὃν ἂν ἐκπέμψητ' ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς* πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν*· ὡσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους*, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οὐ γὰρ* ἐχρήν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἱππαρχον παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείους εἶναι, ἢν' ἦν ὡς* ἀληθῶς τῆς πόλεως ἢ δυνάμεις; Ἀλλ' εἰς μὲν Αἴμμον* τὸν παρ' ὑμῶν ἱππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον* ἱππαρχεῖν; Καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ᾔη.
- 28 Ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἠγεῖσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτ' ἀκοῦσαι. Τοῦτο δὴ* καὶ περαίνω*. Χρήματα τοίνυν· ἔστι* μὲν ἡ τροφή*, σιτηρέσιον μόνον τῆ δυνάμει ταύτῃ, τάλαντ' ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς*, δέκα μὲν ναυσὶ ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς* τὴν ναῦν μναῖ τοῦ μηνὸς ἐκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίους τοσαῦθ' ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἱππεῦσι διακοσίους οὔσιν, ἐὰν τριάκοντα
- 29 δραχμὰς ἕκαστος λαμβάνῃ τοῦ μηνός, δώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἶεται μικρὰν ἀφορμὴν* εἶναι, σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν*. ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπ' αὐτὸ τὸ στράτευμ' ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ'

ἔχειν μισθὸν ἐντελεῖ*· Ἐγὼ συμπλέων ἐβελοντήης πάσχειν ὄτιοῦν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχη. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι, τοῦτ' ἤδη λέξω.

ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ἄ μὲν ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθ' εὑρεῖν, ταῦτ' 30 ἔστιν. Ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροτονήτε* τὰς γνώμας, ἂν ὑμῖν ἀρέσκῃ, χειροτονήσετε*, ἵνα μὴ μόνον ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅλης 31 τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ τὸν τόπον*, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτ', ἐνθυμηθεῖητε, καὶ λογίσαισθ', ὅτι τοῖς πνεύμασι* καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος, καὶ φυλάξας* τοὺς ἐτησίας* ἢ τὸν χειμῶν' ἐπιχειρεῖ, ἥνίκ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθ' ἐκεῖσ' ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ βοηθείαις* πολεμεῖν 32 (ὕστεριοῦμεν* γὰρ ἀπάντων), ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ὑπάρχει* δ' ὑμῖν χειμαδίῳ* μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει Δῆμῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σικιάθῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις*, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος καί, ἃ χρῆ στρατεύματι, πάνθ' ὑπάρχει τὴν δ' ὥραν* τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι* ῥάδιον καὶ τὸ τῶν πνευμάτων* ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων* στόμασι ῥαδίως ἔσται*.

Ἄ μὲν οὖν χρήσεται* καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ* τὸν καιρὸν ὁ τούτων κύριος καταστάς* ὑφ' ὑμῶν βουλεύσεται· ἃ δ' ὑπάρξει δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἔστιν, ἃ γὰρ γέγραφα*. Ἄν ταῦτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσητε, τὰ χρήματα πρῶτον, ἃ λέγω, εἶτα καὶ τὰλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἱππέας, ἐντελεῖ* πᾶσαν τὴν δυνάμιν νόμῳ κατακλείσητ'* ἐπὶ τῷ

πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι* καὶ πορισταὶ* γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον* ζητοῦντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλέον*
 34 οὐδὲν ποιοῦντες. Καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. Ἔστι δ' οὗτος τίς; Ἄπὸ* τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ συμμάχων, ἄγων* καὶ φέρων τοὺς πλείονας τὴν θάλατταν.

Ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; Τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε*, οὐχ* ὥσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Δῆμον καὶ Ἰμβρον ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ἦχετ' ἔχων, πρὸς τῇ Γεραισιτῇ* τὰ πλοῖα συλλαβὼν ἀμύθητα χρήματ' ἐξέλεξεν*, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶν' ἀπέβη καὶ τὴν ἱερὰν* ἀπὸ τῆς χώρας ἦχετ' ἔχων τριήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα δύνασθε κωλύειν οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προθῆσθε*, βοηθεῖν.

35 Καίτοι τί* δῆποτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων αἰεὶ τοῦ καθήκοντος* χρόνου γίγνεσθαι, ἂν τε δεινοὶ* λάχωσιν* ἂν τ' ἰδιῶται* οἱ τούτων ἑκατέρων ἐπιμελούμενοι, εἰς ἃ τοσαῦτ' ἀναλίσκεται χρήματα, ὅσ' οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἀποστόλων*, καὶ τοσοῦτον ὄχλον* καὶ παρασκευὴν, ὅσῃν οὐκ οἶδ' εἴ τι τῶν ἀπάντων ἔχει, τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν* τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώ-
 36 νην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς Ποτείδαιαν; Ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγὸς* ἢ γυμνασίαρχος* τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν ἀνεξέταστον* οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται· ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἄτακτα, ἀδιόρθωτα*, ἀόρισθ' ἅπαντα.

Τοιγαροῦν* ἅμ' ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρχους* καθίσταμεν καὶ τούτοις ἀντιδόσεις* ποιούμεθα καὶ περὶ χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ

τοὺς χωρὶς* οἰκοῦντας, εἴτ' αὐτοὺς πάλιν, εἴτ' ἀντεμβιβάξειν*, εἴτ' ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλεται, προαπόλωλε* τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέω- 37
 μεν τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀνα-
 λίσκομεν, οἱ δὲ τῶν πραγμάτων οὐ μένουσι καιροί* τὴν ἡμετέραν
 βραδυτῆτα καὶ εἰρωνεῖαν*. Ἄς δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον δυνάμεις
 οἰόμεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν*, οὐδὲν οἶαί τ' οὔσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν
 καιρῶν ἐξελέγχονται. Ὁ δ' εἰς τοῦθ' ὕβρεως* ἐλήλυθεν, ὥστ'
 ἐπιστέλλειν Εὐδοεῦσιν ἤδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ * ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ

Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μέν 38
 ἐστὶ τὰ πολλά, ὡς* οὐκ ἔδει, οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως οὐχ ἡδέ' ἀκούειν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν, ὅσ' ἂν τις ὑπερβῆ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ
 τὰ πράγμαθ' ὑπερβήσεται*, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ'
 ἢ τῶν λόγων χάρις*, ἂν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται,
 αἰσχρὸν ἐστὶ φενακίζειν* ἑαυτοὺς, καὶ ἅπαντ' ἀναβαλλομένους,
 ἂν* ἢ δυσχερῆ*, πάντων ὑστερεῖν τῶν ἔργων*, καὶ μηδὲ τοῦτο 39
 δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους* οὐκ ἀκο-
 λουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πρα-
 γμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειέ
 τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω* καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς
 βουλευομένους, ἴν', ἂν ἐκείνοις δοκῆ, ταῦτα πράττηται καὶ μὴ τὰ
 συμβάντ' ἀναγκάζονται διώκειν*.

Ἵμεῖς δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάντων 40
 ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἰππέας, χρημάτων πρόσδοτον, τούτων
 μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πώποτ' εἰς* δεόν τι κέχρη-
 σθε, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε*, ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω
 πολεμεῖν Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς
 ἔχεται*, κὰν ἐτέρωσε πατάξει, ἐκεῖσ' εἰσὶν αἱ χεῖρες· προβάλλε-

- 41 σθαι* δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον* οὐτ' οἶδεν οὐτ' ἐθέλει. Καὶ ὑμεῖς, ἂν ἐν Χερρονήσῳ πύθησθε Φίλιππον, ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, ἂν ἐν Πύλαις, ἐκεῖσε, ἂν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτ'* ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθ'* ὑπ' ἐκείνου, βεβούλευσθε δ' οὐδὲν αὐτοὶ συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προσορᾶτ' οὐδέν, πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενον τι πύθησθε. Ταῦτα δ' ἴσως πρότερον μὲν ἐνῆν*· νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἤκει τὴν ἀκμήν*, ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ*.
- 42 Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυρόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. Εἰ γὰρ ἔχων, ἃ κατέστραπται καὶ προεἰληφεν, ἡσυχίαν ἔχειν ἤθελε καὶ μηδὲν ἔπραττεν ἔτι, ἀποχρῆν* ἐνίοις ὑμῶν ἂν μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν αἰσχύνῃ καὶ ἀνανδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχιστ' ὠφληκότες* ἂν ἦμεν δημοσίᾳ· νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀεὶ τι καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιθ'* ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε*.
- 43 Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται μήτ' ὀργίζεται, ὁρῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον, τὴν δὲ τελευταίαν οὖσαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' οὐ στήσεται*, δῆλον, εἰ μὴ τις κωλύσει. Εἶτα τοῦτ' ἀναμενοῦμεν, καὶ τριήρεις κενὰς καὶ τὰς παρὰ τοῦ δαίνος ἐλπίδας ἂν
- 44 ἀποστείλητε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; Οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν αὐτοὶ μέρει γέ τι στρατιωτῶν οἰκείων νῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον; οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσόμεθα; «Ποῖ οὖν προσορμιούμεθα;» ἤρετό* τις. Εὐρήσει τὰ σαθρά*, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν ἂν μέντοι καθώμεθ' οἴκοι, λοιδορουμένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων*, οὐδέποτ'* οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων.

“Οποιοὶ μὲν γὰρ ἄν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλή, 45
 κὰν μὴ πᾶσα, καὶ τὸ τῶν θεῶν* εὐμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης* συν-
 αγωνίζεται· ὅποιοι δ’ ἄν στρατηγὸν καὶ ψήφισμα κενὸν* καὶ τὰς
 ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμφητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γί-
 γνεται, ἀλλ’ οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελοῦσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθναῖσι*
 τῷ δέει τοὺς τοιοῦτους ἀποστόλους. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν’ 46
 ἄνδρα δυνηθῆναι ποτε ταῦθ’ ὑμῖν πράξαι πάνθ’, ὅσα βούλεσθε·
 ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι* καὶ τὸν δεῖν’ αἰτιάσασθαι καὶ τὸν
 δεῖν’ ἔστιν, τὰ δὲ πράγματ’ ἐκ* τούτων ἀπόβλωλεν. “Οταν γὰρ
 ἡγγήται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων* ξένων, οἱ δ’ ὑπὲρ ὧν
 ἄν ἐκεῖνος πράξῃ πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι βραδίως ἐνθάδ’ ὧσιν*,
 ὑμεῖς δ’, ἐξ ὧν ἄν ἀκούσῃθ’, ὅ τι ἄν τύχητε ψηφίζησθε, τί καὶ*
 χρὴ προσδοκᾶν;

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; “Οταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 47
 τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε* στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατη-
 γουμένων* καὶ δικαστὰς οἵκαδ’ ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν*, ὥστε μὴ
 ἀκοῦειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὄραν.
 Νῦν δ’ εἰς τοῦθ’ ἤκει τὰ πράγματ’ αἰσχύνῃς, ὥστε τῶν στρατη-
 γῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς κρίνεται* παρ’ ὑμῖν περὶ θανάτου, πρὸς
 δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ’ ἅπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι* περὶ θά-
 νατου τολμᾶ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν* καὶ λωποδυτῶν θά-
 νατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος· κακούργου μὲν γὰρ
 ἔστι κριθέντ’ ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.

Ἡμῶν δ’ οἱ μὲν περιόντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιπ- 48
 πον πράττειν* τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτείας* δια-
 σπᾶν*, οἱ δ’ ὡς πρόσθεοις πέπομφεν ὡς βασιλέα*, οἱ δ’ ἐν Ἰλλυ-
 ριοῖς* πόλεις τειχίζειν, οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἕκαστος περιερ-
 χόμεθα. Ἐγὼ δ’ οἶμαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς 49
 ἐκεῖνον μεθῦναι* τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτ’
 ὄνειροπολεῖν* ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ’ ἐρημίαν* τῶν κωλυσόντων

ὄρωντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπηρμένον, οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν*, ὥστε τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι, τί μέλλει ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοητότατοι γὰρ εἶσιν οἱ λογοποιοῦντες*.

50 Ἄλλ' ἂν ἀφέντες ταῦτ' ἐκεῖν' εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄνθρωπος καὶ τὰ ἡμέτερ' ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν ὑβρίκει*, καὶ ἅπανθ', ὅσα πώποτ' ἠλπίσαμεν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὐρήγεται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστί*, κἂν μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πολεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθησόμεθα τοῦτο ποιεῖν, ἂν ταῦτ' εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντ' ἐσόμεθ' ἐγνωκότες* καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· οὐ γάρ, ἅττα ποτ' ἔσται, δεῖ σκοπεῖν*, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, ἂν μὴ προσέχητε τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλητε, εὖ εἰδέναι.

51 Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν* εἰλόμην λέγειν, ὅ τι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν* πεπεισμένος ὦ, νῦν θ', ἃ γινώσκω, πᾶνθ' ἀπλῶς*, οὐδὲν ὑποστειλόμενος*, πεπαρρησίασμαι*. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστ' ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσον* καὶ τῷ τὰ βέλτιστ' εἰπόντι· πολλῶ γὰρ ἂν ἡδίων* εἶχον. Νῦν δ' ἐπ'* ἀδήλοισι οὔσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπι* τῷ συνοίσειν ὑμῖν, ἂν πράξητε, ταῦτα πεπεισθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικῆν δ', ὅ τι πᾶσιν μέλλει συνοίσειν.

IV.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β

Εἰσαγωγή: Ἡ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τὸ 348 ἄλλοις τῆς Ὀλύμπου καὶ τῶν Χαλκιδικῶν πόλεων ἐπροκάλεσε τοσαύτην ἀγανάκτησιν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας, ὥστε ἤρχισαν νὰ καταβάλλονται προσπάθειαι ἐξ Ἀθηναίων, ὅπως αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις συνασπισθοῦν πρὸς κοινὴν καταπολέμησιν τοῦ Φιλίππου. Ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὗται ἀπέβησαν μάταιαι· οἱ εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀποσταλέντες πρέσβεις, ὅπως παρακινήσουν αὐτὰς εἰς κοινὴν μετὰ τῶν Ἀθηναίων σύμπραξιν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας ἄπρακτοι. Τότε μετεβλήθησαν καὶ αἱ διαθέσεις τῶν Ἀθηναίων· οὗτοι, ἐπειδὴ ἔβλεπον τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, ἦσαν δὲ τελείως ἐξηντημένοι ἐκ τοῦ πολέμου πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀπεφάσιον νὰ συνάψουν εἰρήνην μετ' αὐτοῦ. Ἡ εἰρήνη αὕτη, ἣ ὁποία ἀπὸ τοῦ Φιλοκράτους ἐκλήθη Φιλοκράτειος, ἐγένετο τὸ 346.

Ὁ Φίλιππος καὶ μετὰ τὴν Φιλοκράτειον εἰρήνην οὐδόλως ἡσύχασεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατακτητικῶν του σχεδίων. Οὕτω τὸ 344 π.Χ., ἀφοῦ ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ κατέβαλεν ἐν αὐτῇ πᾶσαν ἀντίδρασιν, ἐζήτησε νὰ ἐπέμβῃ ἐν Πελοποννήσῳ λαβῶν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ ἐξῆς γεγονός· οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Φωκικοῦ πολέμου ἐπέδωξαν καὶ πάλιν νὰ γίνουσι κύριοι τῆς Πελοποννήσου, οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ πιεζόμενοι ὑπὸ τούτων ἐστράφησαν πρὸς τὸν Φίλιππον ζητοῦντες τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. Ὁ Φίλιππος θεωρήσας κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν προθύμως ἐδέχθη νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἀργεῖους καὶ Μεσσηνίους· ὅθεν διατάσσει τοὺς Λακεδαιμονίους ν' ἀφήσουν τὴν Μεσσηνίαν αὐτόνομον, ἀποστέλλει χορήματα καὶ μισθοφόρους εἰς τοὺς Ἀρ-

γείους καὶ Μεσσηνίους καὶ ὑπόσχεται, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ στρατοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰς τοιαύτας ἐνεργείας τοῦ Φιλίππου ἐν Πελοποννήσῳ καὶ θέλοντες νὰ ματαιώσουν αὐτὰς ἀποστέλλουν κατὰ πρότασιν τοῦ Δημοσθένους πρέσβεις εἰς τὰς πελοποννησιακὰς πόλεις· ἀρχηγὸς δὲ τῆς πρεσβείας ἦτο αὐτὸς ὁ Δημοσθένης. Οὗτος ἠγωνίσθη νὰ παραστήσῃ εἰς τοὺς Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους τὴν δολίαν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου καὶ προσεπάθησε ν' ἀποτρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς μετ' αὐτοῦ συμμαχίας. Οἱ λόγοι τοῦ ρήτορος ἐνεποίησαν ἀρίστην αἴσθησιν, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ. Οἱ Μεσσηνιοὶ καὶ οἱ Ἀργεῖοι φροντίζοντες διὰ τὰ ἰδικὰ των μόνον συμφέροντα καὶ ὄχι διὰ τὰ κοινὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔπαυσαν νὰ πιστεύουν εἰς τὴν φιλίαν καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Φιλίππου.

Ὁ Φίλιππος ὀργισθεὶς διὰ τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τῶν Ἀθηναίων ἐν Πελοποννήσῳ, καθὼς καὶ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευομένας καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ βήματος κατηγορίας τῶν ρητόρων, στέλλει πρέσβεις εἰς Ἀθήνας παραπονούμενος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατηγοροῦν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι δὲν ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Συγχρόνως μετὰ τῶν Μακεδόνων πρέσβεων καταφθάνουν εἰς Ἀθήνας καὶ πρέσβεις τῶν Μεσσηνίων καὶ Ἀργείων παραπονούμενοι, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι προστατεύοντες τοὺς Σπαρτιάτας παρακωλύουν τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἑχθρῶν τῆς Σπάρτης.

Τότε συνέροχονται εἰς ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα συσκεφθοῦν περὶ τῆς ἀποκρίσεως, ἣ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πρέσβεις. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Φιλίππικόν — τὸ 344 —, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος ὑποδεικνύει τίνα ἀπόκρισιν ὀφείλουν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ δώσουν εἰς τοὺς πρέσβεις.

- 1 Ὅταν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγοι γίνωνται περὶ ὧν Φίλιππος πράττει καὶ βιάζεται* παρὰ τὴν εἰρήνην, αἰεὶ τοὺς ὑπὲρ* ἡμῶν λόγους καὶ δικαίους καὶ φιλανθρώπους ὄρω φαινομένους, καὶ λέγειν μὲν ἅπαντας αἰεὶ τὰ δέοντα δοκοῦντας τοὺς κατηγο-

ροῦντας Φιλίππου, γιγνόμενον δ' οὐδέν, ὡς* ἔπος εἶπεῖν, τῶν δεόντων, οὐδ' ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἀκούειν ἄξιον. Ἄλλ' εἰς τοῦτ' ἤδη² προσηγμένα* τυγχάνει πάντα τὰ πράγματα τῇ πόλει, ὡσθ', ὅσῳ τις ἂν μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχῃ Φίλιππον καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην παραβαίνοντα καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιβουλεύοντα, τοσοῦτῳ τὸ τί χρῆ ποιεῖν συμβουλεύσαι χαλεπώτερον εἶναι.

Αἴτιον δὲ τούτων, ὅτι, πάντας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς³ πλεονεκτεῖν ζητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξειςιν οὐχὶ λόγοις δέον*, πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες* τούτων μὲν ἀφέσταμεν* καὶ γράφειν* καὶ συμβουλεύειν, τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες*, οἷα ποιεῖ δέ, ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ καὶ τοιαῦτα διεξερχόμεθα*. ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι*, ὡς μὲν ἂν εἴποιτε δικαίους λόγους καὶ λέγοντος ἄλλου συνείητε*, ἄμεινον Φιλίππου παρεσκεύασθε, ὡς δὲ κωλύσαιτ' ἂν ἐκείνον πράττειν ταῦτ', ἐφ' ὧν ἐστὶ* νῦν, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε*. Συμβαίνει δὴ πράγμ' ἀναγκαιόν, οἶμαι, καὶ ἴσως εἰκόσ' ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε* καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε*, ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει*, ἐκείνῳ μὲν αἰ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.

Εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν λέγειν δικαιότερ' ὑμῖν ἐξαρκεῖ*, ῥάδιον,⁵ καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσσεσι τῷ πράγματι· εἰ δ', ὅπως τὰ παρόντ' ἐπανορθωθήσεται, δεῖ σκοπεῖν, καὶ μὴ προσελθόντ'* ἔτι πορρωτέρω λήσει πάνθ' ἡμᾶς, μηδ' ἐπιστήσεται* μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι* δυνησόμεθα, οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος, ὅσπερ πρότερον, τοῦ βουλευέσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπασι καὶ τοῖς ἀκούουσιν ὑμῖν τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώσοντα τῶν ῥάστων καὶ τῶν ἠδίστων προαιρετέον.

Πρῶτον μὲν, εἰ τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαρρεῖ, ὄρων, ἡλί-⁶κος ἤδη καὶ ὅσων κύριός ἐστι Φίλιππος, καὶ μηδέν' οἴεται κίνδυνον φέρειν τοῦτο τῇ πόλει μηδ' ἐφ' ὑμᾶς πάντα παρασκευάζεσθαι, θαυμάζω, καὶ δεηθῆναι πάντων ὁμοίως ὑμῶν βούλομαι τοὺς λογι-

σμούς* ἀκούσαί μου διὰ βραχέων, δι' οὓς τάναντί' ἐμοὶ παρέστηκε* προσδοκᾶν καὶ δι' ὧν ἐχθρὸν ἠγούμαι Φίλιππον, ἴν', ἐάν μὲν ἐγὼ δοκῶ βέλτιον προορᾶν, ἐμοὶ πεισθήτε, ἂν δ' οἱ θαρροῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, τούτοις προσθήσθε.

7 Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογιζομαι τίνων ὁ Φίλιππος κύριος πρῶτον μετὰ τὴν εἰρήνην κατέστη; Πυλῶν καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων. Τί οὖν; πῶς τούτοις ἐχρήσατο*; Ἡ Θηβαίοις συμφέρει καὶ οὐχ ἂ τῇ πόλει, πράττειν προείλετο. Τί δήποτε*; Ὅτι πρὸς πλεονεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμούς* ἐξετάζων, καὶ οὐχὶ πρὸς εἰρήνην οὐδ' ἡσυχίαν οὐδὲ δίκαιον οὐδέν, εἶδε τοῦτ' ὀρθῶς, ὅτι τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τοῖς ἡθεσι τοῖς ἡμετέροις οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο* τοσοῦτον οὐδὲ ποιήσειεν, ὑφ' οὗ πεισθέντες ὑμεῖς τῆς ἰδίας ἕνεκ' ὠφελείας τῶν ἄλλων τινὰς Ἑλλήνων ἐκείνῳ πρόοισθε*, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαίου λόγον ποιούμενοι, καὶ τὴν προσοῦσαν ἀδοξίαν τῷ πράγματι φεύγοντες, καὶ πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι, ὁμοίως ἐναντιώσεσθε, ἂν τι τοιοῦτον ἐπιχειρήσῃ πράττειν, ὥσπερ* ἂν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε.

9 Τοὺς δὲ Θηβαίους ἠγεῖτο, ὅπερ συνέθη, ἀντι* τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπ' ἑάσειν, ὅπως βούλεται, πράττειν ἑαυτόν, καὶ οὐχ ὅπως* ἀντιπράξειν καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ καὶ συστρατεύσειν, ἂν αὐτοὺς κελυθῇ. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους καὶ τοὺς Ἀργεῖους ταῦθ' ὑπειληφώς* εὖ ποιεῖ. Ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ'* ὑμῶν ἐγκώμιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· κέκρισθε γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἔργων μόνοι τῶν πάντων μηδενὸς ἂν κέρδους τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων προσέσθαι*, μηδ' ἀνταλλάξασθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὖνοιαν.

Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ περὶ ὑμῶν οὕτως ὑπείληψε καὶ κατ'* Ἀργείων καὶ Θηβαίων ὡς* ἐτέρως, οὐ μόνον εἰς τὰ παρόνθ' ὄρων, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τούτων λογιζόμενος. Εὐρίσκει γάρ, οἶμαι, καὶ

ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν* αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων, ὥστ'* αὐτοὺς ὑπακούειν βασιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους τὸν λόγον* τοῦτον, ἤνικ' ἤλθεν Ἀλέξανδρος* ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κήρυξ, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν ἐκλιπεῖν προελομένους καὶ παθεῖν ὅτιοῦν ὑπομείναντας, καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ', ἃ πάντες ἀεὶ γλίσχονται* λέγειν, ἀξίως δ' οὐδαίε εἰπεῖν δεδύνηται, (διόπερ κἀγὼ παραλείψω, δικαίως· ἔστι γὰρ μείζω τάκεινων ἔργα, ἢ ὡς* τῷ λόγῳ· τις ἂν εἴποι), τοὺς δὲ Θηβαίων καὶ Ἀργείων προγόνους τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐναντιωθέντας.

Οἶδεν οὖν ἀμφοτέρους ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν* ἀγαπήσοντας*, 12 οὐχ, ὅ τι συνοίσει* κοινῇ τοῖς Ἑλλησι, σκεφομένους. Ἡγεῖτ' οὖν, εἰ μὲν ὑμᾶς ἔλοιτο, φίλους ἐπὶ* τοῖς δικαίοις αἰρήσεσθαι, εἰ δ' ἐκείνοις προσθεῖτο, συνεργοὺς ἔξειν τῆς αὐτοῦ πλεονεξίας. Διὰ ταῦτ' ἐκείνους ἀνθ' ὑμῶν καὶ τότε καὶ νῦν αἰρεῖται. Οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γ' ὄρα πλείους αὐτοῖς ἢ ὑμῖν οὔσας· οὐδ' ἐν μὲν τῇ μεσογείᾳ τιν'* ἀρχὴν εὔρηκε, τῆς δ' ἐπὶ τῇ θαλάττῃ καὶ τῶν ἐμπορίων* ἀφέστηκεν*. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν.

« Ἀλλὰ νῆ Δί' », εἴποι τις ἂν ὡς* πάντα ταῦτ' εἰδῶς, « οὐ 13 πλεονεξίας ἔνεκεν οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ τότε ταῦτ' ἔπραξεν, ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρῳ τοὺς Θηβαίους ἢ ὑμᾶς ἀξιοῦν* ». Ἀλλὰ τοῦτον καὶ μόνον πάντων τῶν λόγων οὐκ ἔνεστιν* αὐτῷ νῦν εἰπεῖν· ὁ γὰρ Μεσσήνην Λακεδαιμονίους ἀφιέναι κελεύων, πῶς ἂν, Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν τότε Θηβαίοις παραδούς, τῷ δίκαια νομίζειν ταῦτ' εἶναι πεποιηκένας σκήψαιτο*;

« Ἀλλ' ἐβιάσθη νῆ Δία » (τοῦτο γὰρ ἐστ' ὑπόλοιπον) « καὶ 14 παρὰ γνώμην*, τῶν Θετταλῶν ἱππέων καὶ τῶν Θηβαίων ὀπλιτῶν ἐν μέσφ' ληφθεῖς*, συνεχώρησε* ταῦτα ». Καλῶς. Οὐκοῦν φασι μὲν μέλλειν πρὸς τοὺς Θηβαίους αὐτὸν ὑπόπτως* ἔχειν, καὶ λο-

- 15 γοποιοῦσι* περιόντες τινές, ὡς Ἐλάτειαν* τειχειῖ. Ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλήσει, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δὲ καὶ τοῖς Ἀργείοις ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους συλλαμβάνειν* οὐ μέλλει, ἀλλὰ καὶ ξένους εἰσπέμπει καὶ χρήματα* ἀποστέλλει καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχων αὐτὸς ἐστὶ προσδόκιμος*. Τοὺς μὲν ὄντας ἐχθροὺς Θηβαίων Λακεδαιμονίους ἀναιρεῖ*, οὓς δ' ἀπώλεσεν αὐτὸς πρότερον Φωκέας νῦν σφίζει*; Καὶ τίς ἂν ταῦτα πιστεύσειεν; Ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἠγοῦμαι Φίλιππον, οὗτ', εἰ τὰ πρῶτα βιασθεῖς ἄκων ἔπραξεν, οὗτ' ἂν, εἰ νῦν ἀπεγίγνωσκε* Θηβαίους, τοῖς ἐκείνων ἐχθροῖς συνεχῶς ἐναντιοῦσθαι, ἀλλ', ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ, κακεῖν' ἐκ προαιρέσεως* δῆλός ἐστι ποιήσας, ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάνθ', ἃ πραγματεύεται*, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων*.
- 17 Καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης τρόπον τιν' αὐτῷ νῦν γε δὴ συμβαίνει. Λογίζεσθε γάρ. Ἄρχειν βούλεται, τούτου δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπέιληφεν* ὑμᾶς. Ἄδικεῖ πολλὸν ἤδη χρόνον, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἄριστα σὺ νοιδεν* αὐτῷ· οἷς γὰρ οὖσιν ὑμετέροις ἔχει, τούτοις πάντα ἄλλ' ἀσφαλῶς κέκτηται· εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτειδαίαν προεῖτο*, οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως* ἠγάειτο. Ἀμφότερ' οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ὑμῖν ἐπιβουλεύοντα καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους· εὖ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων δικαίως αὐτὸν μισεῖν νομίζει, καὶ παρώξυνται*, πείσεσθαι τι προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε, ἂν μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος. Διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν*, ἐφέστηκεν*, ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει* τινάς, Θηβαίους καὶ Πελοποννησίων τοὺς 18 ταῦτά βουλομένους τούτοις, οὓς διὰ μὲν πλεονεξίαν τὰ παρόντ' ἀγαπήσειν* οἶεται, διὰ δὲ σκαιότητα* τρόπων τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν πρόσφεςθαι.

Καίτοι σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως* ἐναργῆ παραδείγματα* ἐστὶν ἰδεῖν, ἃ καὶ πρὸς Μεσσηνίους καὶ πρὸς Ἀργείους ἔμοιγ' εἰπεῖν συνέθη, βέλτιον δ' ἕως καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν εἰρησθαι.

«Πῶς γὰρ οἴεσθ'», ἔφην, «ὦ ἄνδρες Μεσσήνιοι, δυσχερῶς* 20 ἀκούειν Ὀλυνθίους, εἴ τίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτ' Ἀνθεμῶντα μὲν αὐτοῖς ἀφίει, οὗ πάντες οἱ πρότερον Μακεδονίας βασιλεῖς ἀντεποιοῦντο*, Ποτειδαίαν δ' ἐδίδου τοὺς Ἀθηναίων ἀποίκους ἐκβάλλον, καὶ τὴν μὲν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἀνήρητο*, τὴν χώραν δ' ἐκείνοις ἐδεδώκει καρποῦσθαι; ἄρα προσδοκᾶν αὐτοὺς τοιαῦτα πείσεσθαι, ἢ λέγοντος ἂν τινος πιστεῦσαι οἴεσθε; Ἄλλ' ὅμως», ἔφην ἐγώ, «μικρὸν χρό- 21 νον τὴν ἀλλοτριᾶν καρπωσάμενοι πολὺν τῆς αὐτῶν ὑπ' ἐκείνου στέρονται, αἰσχυρῶς ἐκπεσόντες*, οὐ κρατηθέντες* μόνον, ἀλλὰ καὶ προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων καὶ πραθέντες*. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις* αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὐταὶ λίαν ὀμιλῖαι*.

»Τί δ' οἱ Θετταλοί; ἄρ' οἴεσθ'», ἔφην, «ὅτ' αὐτοῖς τοὺς τυ- 22 ράννους ἐξέβαλλε καὶ πάλιν Νίκαιαν* καὶ Μαγνησίαν ἐδίδου, προσδοκᾶν τὴν καθεστῶσαν νῦν δεκαδαρχίαν* ἔσεσθαι παρ' αὐτοῖς; ἢ τὸν τὴν πυλαίαν* ἀποδόντα, τούτων τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι*; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Ἄλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα καὶ πᾶσιν ἔστιν εἰδέναι.

»Ἰμεῖς δ'», ἔφην ἐγώ, «διδόντα μὲν καὶ ὑπὸ σχνοῦμενον θεω- 23 ρεῖτε Φίλιππον, ἐξηπατηκότα δ' ἤδη καὶ παρακεκουμένον* ἀπεύχεσθ', εἰ σωφρονεῖτ', ἰδεῖν. Ἔστι τοίνυν νῆ Δί'», ἔφην ἐγώ, «παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι καὶ τάλλ', ὅσα τοιαῦτα. Καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἅπαντα χειροποίητα καὶ δαπάνης προσδεῖ- 24 ται· ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις* τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέντηται φυλακτῆριον, ὃ πᾶσι μὲν ἐστ' ἀγαθὸν καὶ σωτῆριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι* πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἔστι τοῦτο; Ἀπιστία. Ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε*· ἂν ταύτην σφίξετε, οὐδὲν* μὴ δεινὸν πάθητε. Τί ζητεῖτε;» ἔφην. «Ἐλευθερίαν. Εἴτ' 25 οὐχ ὁρᾶτε Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτη καὶ τὰς προσηγορίας*

ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. Οὐ φυλάξεσθ', ὅπως», ἔφην, «μὴ πολέμου ζητούντες ἀπαλλαγῆναι δεσπότην εὕρητε;»

26 Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, καὶ θορυβοῦντες*, ὡς ὀρθῶς λέγεται, καὶ πολλοὺς ἐτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβειων καὶ παρόντος ἐμοῦ καὶ πάλιν ὕστερον, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μᾶλλον ἀποσχίσονται* τῆς Φιλίππου φιλίας οὐδ' ὧν ἐπαγγέλλεται. Καὶ οὐ τοῦτ' ἔστιν ἄτοπον, εἰ Μεσσήνιοι καὶ Πελοποννησίων τινὲς παρ' ἃ τῷ

27 λογισμῷ βέλτισθ' ὀρώσι τι πράξουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες* αὐτοὶ καὶ τῶν λεγόντων ἀκούοντες ἡμῶν, ὡς ἐπιβουλεύεσθε*, ὡς περιστοιχίζεσθε*, ἐκ* τοῦ μηδὲν ἤδη ποιεῖν λήσεθ'*, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πάνθ' ὑπομείναντες· οὕτως ἢ παραυτίχ'* ἡδονὴ καὶ ῥασιτώνη* μείζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος.

28 Περὶ μὲν δὴ τῶν ὑμῖν πρακτέων καθ'* ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον βουλεύσεσθε, ἂν σωφρονῆτε· ἃ δὲ νῦν ἀποκρινάμενοι* τὰ θέοντ' ἂν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἤδη λέξω.

Ἦν μὲν οὖν δίκαιον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς ἐπέισθητε ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, κα-

29 λεῖν*. οὔτε γὰρ αὐτὸς ἂν ποθ' ὑπέμεινα* πρεσβεύειν, οὔτ' ἂν ἡμεῖς οἶδ'* ὅτι ἐπαύσασθε πολεμοῦντες, εἰ τοιαῦτα πράξειν τυγχόντ' εἰρήνης Φίλιππον ᾤεσθε· ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφρασηκότα* τὰ τότε λεγόμενα.

Καὶ πάλιν γ' ἐτέρους καλεῖν. Τίνας; τοὺς, ὅτ' ἐγὼ γεγонуίας ἤδη τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς ὑστέρας ἦκων πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ἔρκους, αἰσθόμενος φενακίζομένην* τὴν πόλιν, προύλεγον καὶ διε-

30 μαρτυρόμην καὶ οὐκ εἶων προσέσθαι Πύλλας οὐδὲ Φωκέας, λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύστροπος καὶ δύσκολός* εἰμί τις* ἄνθρωπος, Φίλιππος δ', ἄπερ εὐξαισθ' ἂν ὑμεῖς, ἐὰν παρέλθῃ*, πράξει, καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιάς τειχιεῖ, Θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὕβρεως*, Χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι* διορύ-

ξει*, Εὐβοϊαν δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει· ταῦτα γὰρ ἅπαντ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐνταῦθα μνημονεύετ' οἷδ' ὅτι ῥηθέντα, καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ* τοὺς ἀδικούντας μεμνήσθαι. Καὶ τὸ πάντων αἰσχιστον, καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην ἐψηφίσασθε* οὕτω τελέως ὑπήχθητε*.

Τί δὴ ταῦτα νῦν λέγω καὶ καλεῖν φημί δεῖν τούτους; Ἐγὼ νῆ τοὺς θεοὺς τάληθῆ μετὰ παρρησίας* ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Οὐχ ἔν' εἰς λοιδορίαν ἐμπεσῶν* ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου* λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω*, τοῖς δ' ἐμοὶ προσκρούσασιν* ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν τοῦ πάλιν τι λαβεῖν παρὰ Φιλίππου, οὐδ' ἔν' ὡς* ἄλλως ἀδολεσχῶ*. ἀλλ' οἶομαί ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, ἃ Φίλιππος πράττει, μᾶλλον ἢ τὰ νυνί· τὸ γὰρ πρᾶγμ' ὄρω προβαῖνον, καὶ οὐχὶ βουλοίμην μὲν ἂν εἰκάξιν ὀρθῶς, φοβοῦμαι δέ, μὴ λίαν ἐγγὺς ἦ τοῦτ' ἤδη. Ὅταν οὖν μηκέθ' ὑμῖν ἀμελεῖν* ἐξουσία* γίγνηται τῶν συμβαινόντων, μηδ' ἀκούηθ', ὅτι ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστίν, ἐμοῦ μηδὲ τοῦ δεινός, ἀλλ' αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε καὶ εὖ εἰδήτε, ὀργίλους καὶ τραχεῖς* ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. Φοβοῦμαι δὴ, μὴ τῶν πρέσβειων σεισωπηκότων, ἐφ' οἷς αὐτοῖς συνίσασι* δεδωροδοκηκότες, τοῖς ἐπανορθοῦν τι πειρωμένοις τῶν διὰ τούτους ἀπολωλότων τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῆ· ὄρω γὰρ ὡς* τὰ πόλλ' ἐνίουσ οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα* μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας.

Ἐως οὖν ἔτι μέλλει καὶ συνίσταται* τὰ πράγματα καὶ κατακοομεν* ἀλλήλων, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδόντα, ὅμως ἐπαναμνησθαι* βούλομαι, τίς ὁ Φωκέας πείσας καὶ Πύλας ὑμᾶς προέσθαι, ὧν καταστάς ἐκεῖνος κύριος τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδοῦ καὶ τῆς εἰς Πελοπόννησον κύριος γέγονεν, καὶ πεποίηχ' ὑμῖν μὴ περὶ τῶν δικαίων μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν*, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀττικὴν πο-

λέμου, ὅς λυπήσει μὲν ἕκαστον, ἐπειδὴν παρή, γέγονεν δ' ἐν
 36 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Εἰ γὰρ μὴ παρεκρούσθητε* τόθ' ὑμεῖς, οὐδὲν ἂν
 ἦν τῇ πόλει πρᾶγμα*. οὔτε γὰρ ναυσὶ δῆπου κρατήσας* εἰς τὴν
 Ἀττικὴν ἦλθεν ἂν ποτε στόλῳ Φίλιππος, οὔτε περὶ βαδίζων
 ὑπὲρ τὰς Πύλας καὶ Φωκέας, ἀλλ' ἢ τὰ δίκαι' ἂν ἐποίει καὶ τὴν
 εἰρήνην ἄγων* ἡσυχίαν εἶχεν, ἢ παραχρησῆμ' ἂν ἦν ἐν ὁμοίῳ* πο-
 λέμῳ, δι' ὃν τότε τῆς εἰρήνης ἐπεθύμησεν.

37 Ταῦτ' οὖν, ὡς* μὲν ὑπομνήσαι, νῦν ἱκανῶς εἴρηται, ὡς δ' ἂν
 ἐξετασθῆι* μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτ', ὃ πάντες θεοί· οὐδένα
 γὰρ βουλοίμην ἔγωγ' ἂν, οὐδ' εἰ δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι, μετὰ
 τοῦ πάντων κινδύνου καὶ τῆς ζημίας δίκην ὑποσχεῖν*.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Α

ἀγαπῶ 1) *τινι* ἀρκοῦμαι εἰς τι· 2) *τι* α) ἀγαπῶ, προτιμῶ τι· τὸ *ιδίᾳ*
λυσιτελοῦν· β) μένω εὐχαριστημένος μέ τι· *ἀγαπῶ τὰ παρόντα*.

ἀγνωμόνως ἔχω εἶμαι ἀνόητος.

ἀγοραὶ πρόσδοι τῶν ἀγορῶν.

ἄγω 1) τηρῶ, φυλάττω· *τὴν εἰρήνην*· 2) *ἄγω καὶ φέρω* ληλατῶ, λη-
 στεύω.

ἀγωνίζομαι περὶ θανάτου διακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου, ἀντιμετωπι-
 ζῶ τὸν θάνατον πολεμῶν.

ἀδιόρθωτος ἀκανόνιστος.

ἀδολεσχῶ φλυαρῶ.

ἀδοξία ὄνειδος, ἐντροπή.

ἀήθης (μετὰ γνκ.) ἀσυνείθιστος εἰς τι.

αἵρεσις ἐκλογή· *ὥστε ἐξ ἀπάντων* (δηλ. τῶν λεχθέντων) *γενέσθαι*
ὑμῖν ῥαδίαν τὴν αἵρεσιν τοῦ συμφέροντος· Ὅλ. Α, 1· *αἵρεσις*
ἐστὶ τινι προβάλλεται εἰς τινα ἢ ἐκλογή, ἔχει τις νὰ ἐκλέξῃ· *δί-*
δωμι αἵρεσίν τινι δίδω τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τινα, ἐπι-
 τρέπω εἰς τινα νὰ ἐκλέξῃ.

αἴρομαι ὑψοῦμαι, αὐξάνομαι· μετ' ἐπιθ. : *αἴρομαι μέγας* αὐξάνομαι
 καὶ γίνομαι μέγας.

αἰροῦμαι 1) *τι* ἐγκρίνω τι· Φιλ. Α, 20· 2) *τι ἀντί τινος* προτιμῶ τι
 ἀντί τινος· *ἡρημένος ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς τὴν δόξαν τοῦ δια-*
πράξασθαι ταῦτα· 3) *τι ἢ τι* προτιμῶ τι ἀπὸ (ἄλλο) τι· *ἐλοιμήν*
ἂν τὴν τύχην τῆς ὑμετέρας πόλεως ἢ τὴν (τύχην) ἐκείνου· 4)
ἀντὶ πολλῶν χρημάτων εἶμαι πρόθυμος νὰ υποβληθῶ εἰς μεγά-
 λας χρηματικὰς θυσίας· *νομίζω ὑμᾶς ἐλέσθαι ἂν* (= *ὅτι ὑμεῖς*
ἐλοισθε ἂν) *ἀντὶ πολλῶν χρημάτων*.

αἰσχύνῃ ἢ τῶν πραγμάτων *αἰσχύνῃ* ἢ ἔνεκα τῆς (κακῆς) καταστά-
 σεως τῶν πραγμάτων *καταισχύνῃ*.

ἀκαιρία ἔλλειψις εὐκαιρίας, κακὴ περίστασις.

ἀκέραιος ἀβλαβής.

ἀκμή, κυρίως: ἡ κόψις (τοῦ μαχαιριοῦ): ἔπειτα: τὸ κρίσιμον σημεῖον.

ἀκρασία ἀκολασία.

Ἀλέξανδρος υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, φίλος τῶν Ἀθηναίων· ἐλθὼν ὀλίγον πρὸ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης (479) ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Μαρδονίου εἰς Ἀθήνας ἐπρότεινε εἰς τοὺς Ἀθ. τὴν μετὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν.

Ἀλίαρτος πόλις τῆς Βοιωτίας: ἐν αὐτῇ τὸ 395 οἱ ἠνωμένοι σύμμαχοι Θηβαῖοι, Κορίνθιοι, Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Λακεδ. φονεύσαντες καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Λύσανδρον.

ἀλλὰ μὴν πρὸς τούτοις δέ.

ἄλλως 1) ἐν γένει 2) **ἄλλως τε καὶ** καὶ μάλιστα **ἄλλως τε κἂν** καὶ μάλιστα ἐάν.

ἀλυσιτελής ἀνωφελής, ἐπιζήμιος.

ἄμα ἄμα . . . καὶ πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων πράξεων: **ἄμ' ἀκηκό-
αμέν τι καὶ καθέσταμεν** μόλις ἔχομεν ἀκούσει τι (δηλ. πολεμικήν τινα ἐνέργειαν τοῦ Φιλ.) καὶ διορίζομεν.

ἄμαχος ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος.

ἀμελῶ (μετὰ γνκ.) ἀδιαφορῶ διὰ τι.

ἂν οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἂν τοῦτο (δηλ. τὸ ὀρμῆσαι ἐπ' αὐτὸν) καὶ ἂν τυχὸν ἀκόμη δὲν ἠθέλατε κάμει τοῦτο (καὶ δύνασθε νὰ μὴ τὸ κάμετε).

ἂν = ἂ ἂν.

ἀναιρῶ καταστρέφω: **Δακεδαίμονιους ἀναιρεῖ** σκέπτεται νὰ καταστρέφῃ τοὺς Λακεδ.—Μέσον: **ἀναιροῦμαι** (μετ' αἰτ.) 1) ἀναλαμβάνω **τὸν πόλεμον** (δηλ. τὸν ἤδη κατὰ τοῦ Φιλίππου διεξαγόμενον): Ὁλ. Α, 7 **ἀνήρητο τὴν ἐχθρὰν τὴν πρὸς ἡμᾶς** εἶχεν ἐπισύρει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἐχθρὰν· Φιλ. Β, 20· 2) ἀναρπάζω τι, γίνομαι κύριός τινος: Ὁλ. Α, 21.

ἀνάστασις καταστροφή: **ἀλλὰ (πολεμοῦσιν ὑπὲρ) ἀναστάσεως ἀλλὰ** (πολεμοῦν), διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν καταστροφήν.

ἀναχαιτίζω ἀνατρέπω.

ἀνδραποδισταί σωματέμποροι, δηλ. οἱ ἀπάγοντες τοὺς ἐλευθέρους εἰς δουλείαν ἢ ἀποσπῶντες εἰς ἑαυτοὺς τοὺς δούλους ἐκ τῶν κυρίων τῶν κατὰ τῶν ἀνδραποδιστῶν ἢ τιμωρία ἦτο θάνατος.

ἀνεξέταστος· οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται (ἐν συντόμῳ) οὐδὲν εἰς αὐτὰ ἔχει παραμεληθῆ, ὥστε νὰ εἶναι ἀνεξέταστον καὶ ἀκαθόριστον.

ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος· πολλάκις οὕτω περιφρονητικῶς ὀνομάζει τὸν Φίλιππον ὁ Δημοσθένης.

ἀνθῶ ἀκμάζω· (τὰ τοιαῦτα) **σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι** (ἢ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) πολὺ μάλιστα ἀκμάζει στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἐλπίδων.

ἀνοια· **ἐξαπατῶ τὴν ἀνοίαν τινος** ἐκμεταλλεύομαι τὴν ἀνοησίαν τινός καὶ ἐξαπατῶ αὐτόν· **ἀεὶ ἐξαπατῶν τὴν ἀνοίαν ἐκάστων** (= ἐκάστων) **τῶν ἀγνοούντων αὐτόν καὶ προσλαμβάνων** (αὐτούς).

ἀντιῶ 1) **τινὶ** ἐξεγείρομαι, ἀναλαμβάνω πόλεμον ἐναντίον τινός· **εἰ Λαικεδαιμονίοις ἀντήρατέ ποτε** (δηλ. κατὰ τὸν Βοιωτικὸν πόλεμον, τὸ 378)· 2) **πρὸς τινα** ἀνθίσταμαι κατὰ τινος.

ἀντεμβιβάζω ἐμβιβάζω τινὰ εἰς πλοῖον ἀντὶ ἄλλου τινός· **εἴτ' ἀντεμβιβάζειν** = **εἴτ' ἀνθ'** ἡμῶν αὐτῶν **ἐμβιβάζειν** (τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς χωρὶς οἰκῶντας).

ἀντέχω διαρκῶ· **τὰ τοιαῦτα... ἀντέχει** ἢ διὰ τοιούτων μέσων (δηλ. δι' ἀδικίας, ἐπιπορκίας καὶ ψεύδους) ἀποκτηθεῖσα δύναμις... — Μέσον· **ἀντέχομαι** (μετὰ γνκ.) κρατοῦμαι στερεὰ ἀπὸ κάτι (διὰ νὰ σωθῶ).

ἀντι (μετὰ γνκ.) πρὸς δήλωσιν ἀνταλλαγῆς· **ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων** εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελον ἔχει.

ἀντίδοσις διαδικασία τις παρὰ τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶς πολίτης προσκαλούμενος εἰς **λειτουργίαν** τινὰ δυσανάλογον πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἢ δύνατο νὰ καλέσῃ πάντα ἄλλον πολίτην, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζε πλουσιώτερον ἑαυτοῦ, ν' ἀνταλλάξουν τὰς περιουσίας των ἢ νὰ ὑποβληθῆ ἑκείνος εἰς τὸ βῆρος τῆς λειτουργίας· **ποιοῦμαι ἀντίδοσίν τινι** ἐπιτρέπω εἷς τινα νὰ κάμῃ **ἀντίδοσιν**.

ἀντιλαμβάνομαί τινος, κυρ. : πιάνομαι ἀπὸ τινός· ἔπειτα : ἐπιλαμβάνομαί τινος, ἀναμειγνύομαι, ἐπεμβαίνω ἐνεργῶς εἰς τι ρημικ. ἐπίθ. : **ἀντιληπτέον ἐστὶν ὑμῖν αὐτοῖς** (= δεῖ ἀντιλαβέσθαι ὑμᾶς αὐτοῦς) **τῶν πραγμάτων ἐκείνων** (τῶν ἐκεῖ, δηλ. ἐν Ὀλύμπῳ, πραγμάτων)· **οὐδενὸς τῶν πραγμάτων ἀντιληπτέον** (ἐστὶ = δεῖ ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι).

ἀντιληπτόν, βλ. *ἀντιλαμβάνομαι*.

ἀντιποιούμαι (μετά γνκ.) ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπί τινος.

ἀντίρροπος ἰσόσταθμος, ἴσου βάρους· *συμμαχία ἀντίρροπός τινος* συμμαχία δυναμένη ν^ο ἀντισταθμίσει τι.

ἀξιῶ ἀπαιτῶ· *ἐπραξε ταῦτα τῷ ἀξιῶν* (δτκ. αἰτίου) *τοὺς Θηβαίους δικαιότερα ἢ ὑμᾶς*. Οἱ Θηβαῖοι ἀπήτην ν^ο ἀποδοθοῦν εἰς αὐτοὺς αἱ πόλεις Ὀρχομενὸς καὶ Κορώνεια, τὰς ὁποίας κατεῖχον οἱ Φωκεῖς.

ἄπαξ· εἰς ἄπαξ διὰ μίαν φοράν.

ἀπαρτῶ (-άω) ἀποχωρίζω πθηκ. προκμ. : *ἀπήτηται* εἶμαι μακρὰν *ἀπηρετημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις* διότι εἴσθε μακρὰν (τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων) καὶ ὡς πρὸς τὰς (πολεμικὰς) παρασκευὰς καὶ ὡς πρὸς τὰς σκέψεις.

ἄπειμι εἶμαι μακρὰν, ἔλλειπω· *ἄπεστι τὰ πράγματα* ἔλλείπουν τὰ ἔργα (αἱ πράξεις).

ἀπελαύνω ἐκδιώκω· *ὅτ' Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε*, τὸ 357, ὅτε ὁ Φίλιππος ἐπολιόρκει τὴν Ἀμφίπολιν, οἱ Ὀλυνθιοὶ φοβούμενοι τὴν αὐξάνουσαν δύναμιν τοῦ Φιλίππου ἐπεμψαν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπρότειναν εἰς τοὺς Ἀθηναίους συμμαχίαν ἐναντίον τοῦ Φιλίππου· ἀλλ' ὁ Φίλιππος θέλων νὰ ματαιώσῃ τὴν συμμαχίαν αὐτὴν ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις καὶ δι' αὐτῶν ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν παράδοσιν τῆς Ἀμφιπόλεως· τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἤθελον νὰ συζητήσουν μετὰ τῶν Ὀλυνθίων πρέσβεων περὶ συμμαχίας κατὰ τοῦ Φιλίππου, ἀλλ' ἀπέπεμψαν αὐτούς.

ἀπέχομαι (μετά γνκ.) : ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος, ἀποκρούω τι.

ἄπιστος ἀπίστευτος· *οὐδὲν* (ἐπίρρ.) *ἄπιστόν* (ἔστι τοῦτο).

ἀπλῶς 1) μὲ γυμνήν τὴν ἀλήθειαν, ἄνευ συγκαλύψεως αὐτῆς· Φιλ. Α, 51· 2) ἐν γένει· Ὀλ. Α, 23.

ἀπὸ (μετά γνκ.) πρὸς δῆλωσιν τῆς πηγῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἢ διὰ τῆς ὁποίας γίνεται τι· *ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμμάχων* μὲ τὰ χρήματα τῶν συμμάχων σας (τοὺς ὁποίους διαρπάζει).

ἀπογιγνώσκω 1) μετ' αἰτ. προσ. : ἀπαρνοῦμαι τινά· 2) ἀμτβτ. : ἀελλίτσομαι.

ἀποδείκνυμι καθιστῶ.

ἀποδίδωμί τι (μετ' ἀρρηφ.) ἐπιτρέπω, δίδω το δίκαιωμα εἰς τινα
 νά. . . *εἰ τοῖς μὲν* (δηλ. τοῖς ρήτορσι καὶ στρατηγοῖς καὶ ἴσως καὶ
*τοῖς βοησομένοις) ἀποδώσετε ἐπιτάττειν (ὑμῖν) ἀναγκάζεσθαι...
 ψηφίζεσθαι. . . συμπονεῖν.*

ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν τὸ ρίχνω στὴν τεμπελιά.

ἀποκρίνομαι ἃ ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντα ἂν εἴητ' ἐψηφισμένοι,
ταῦτ' ἤδη λέξω ποῖαν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρέπει νὰ ψηφί-
 σετε, εὐθύς θὰ σᾶς εἴπω. Τὸ σχέδιον τῆς ἀποκρίσεως, τὸ ὁποῖον ὁ
 Δημοσθένης μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου του παρέδωκεν εἰς τὸν γραμ-
 ματεᾶ πρὸς ἀνάγνωσιν ἢ ὁ ἴδιος ἀνέγνωσε, λείπει ἐν τῷ λόγῳ.

ἀπολείπω παύω.

ἀπόμισθος ἄμισθος.

ἀπόρρητος ὁ μὴ λεγόμενος, περὶ οὗ δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος, μυ-
 στικός· *τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον*, οἱ Ἀθηναῖοι διακαῶς
 ποθοῦντες τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀμφιπόλεως ἔστειλαν τὸ 358 πρέ-
 σβεις πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ συνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ, οἱ μὲν
 Ἀθηναῖοι νὰ δώσουν εἰς τὸν Φίλιππον τὴν Πύδναν, τὴν ὁποῖαν
 οὗτοι κατεῖχον ἄκοινη, ὁ δὲ Φίλιππος καταλαμβάνων τὴν Ἀμφίπο-
 λιν νὰ δώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους· ἵνα δὲ μὴ γνωσθῇ ἡ
 συμφωνία αὕτη εἰς τοὺς Πυδναίους, δὲν ἀνεκοίνωσαν οἱ πρέσβεις
 εἰς τὸν δῆμον ταύτην, ἀλλὰ μυστικῶς ἐνήργουν μετὰ τῆς βουλῆς·
 ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμνον μὲν πολὺν λόγον περὶ τοῦ
 ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν βουλήν μυστικοῦ, ἠγνόουν ὅμως τὸ περιε-
 χόμενον αὐτοῦ.

ἀπόστολος ναυτικὴ ἀποστολή.

ἀποστροφή καταφύγιον.

ἀποτρίβομαί τι ξεπλύνω τι.

ἀποφαίνομαι ὑπὲρ τινος ἐκφράζω γνώμην περὶ τινος.

ἀποχερῆν, βλ. ἀποχερῶ.

ἀποχερῶ (-άω, ἀρρηφ. ἀποχερῆν) 1) ἀρκῶ· Φιλ. Α, 22· 2) εἶμαι εὐχα-
 ριστημένος· *δοκεῖ μοι ἀποχερῆν ἂν ἐνίσις ὑμῶν (ταῦτα), ἐξ ὧν*
 νομίζω, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ σᾶς θὰ ἦσαν εὐχαριστημένοι μὲ ταῦτα,
 ἕνεκα τῶν ὁποίων. . .

ἀργῶ κάθημαι ἀργός.

Ἀρτάβαζος Πέρσης σατραπῆς· τοῦτον ἀποστατήσαντα ἀπὸ τοῦ βασι-

λέως τῶν Περσῶν Ἄρταξέροξου τοῦ Γ' ἐβοήθησεν ὁ Ἀθηναῖος στρατηγὸς Χάρης μετὰ τοῦ στρατοῦ του (τὸ 356).

Ἄρῳββας βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν (μιᾶς τῶν σπουδαιότερων φυλῶν τῆς ἄρχαίας Ἡπείρου).

ἀρχαῖα, τά, τὰ πατρικὰ κτήματα (ἦτοι: οἶκοι, ἀγροί, ἔπιπλα κ.τ.τ.).

ἀρχή ἀφετηρία, ἐλατήριον.

ἀρχῶν πθκ. **ἀρχομαι** ἐξουσιάζομαι, διοικοῦμαι· **οἱ ἀρχόμενοι** οἱ ὑπῆκοοι.

ἀσελγής αἰσχρὸς, ἀκόλαστος.

αὐ προσέτι, ἀκόμη.

αὐθις μετὰ ταῦτα.

αὐξάνομαι μετ' ἐπιθ.: **αὐξάνομαι μέγας** αὐξάνομαι καὶ γίνομαι μέγας.

αὐτόματος, ον, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος· **γίγνεται τι αὐτόματον** γίγνεται τι ἀφ' ἑαυτοῦ, μόνον του.

αὐτῶν=ἀλλήλων· περιμόντες (δηλ. κατὰ τὴν ἀγορὰν—τὸν συνήθη τόπον διατριβῆς τῶν λογοποιούντων—) **αὐτῶν πυνθάνεσθαι.**

ἀφήμι ἀφήνω ἐλεύθερον, ἀθρώνω· πθκ.: **οἱ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι** οἱ ἀπηλλαγμένοι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

ἀφίσταμαι μετὰ γνκ.: 1) παραιτοῦμαι τινός, δὲν θέλω τι· Φιλ. Β, 12· 2) ἀπέχω· **τούτων ἀφέσταμεν καὶ γράφειν καὶ συμβουλεύειν= ἀφέσταμεν καὶ τοῦ γράφειν ταῦτα καὶ τοῦ συμβουλεύειν**· 3) διαφέρω ἀπὸ τι· **τὰ τότε λεγόμενα ἦν πολὺ ἀφεστηκότα τούτων** ἦσαν ἐντελῶς διάφορα ἀπὸ ταῦτα (δηλ. ἀπὸ τὰ νῦν πρᾶττόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλ.)· 4) χάνω τι· Ὀλ. Α, 15.

ἀφορμῇ 1) λόγος, αἰτία· Ὀλ. Β, 22· 2) τὰ μέσα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀρχίζει ἢ ἐπιχειρεῖ τις· πόρος, κεφάλαιον· Φιλ. Α, 29.

B

βασιλεὺς νοεῖται Ἄρταξέροξος ὁ Ὀχός, ὅστις ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 359-338 καὶ μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ Φίλ. εἶχε συνάψει συμμαχίαν πρὸς τοῦτον ὁ Φίλ. ἀπέστειλε—κατὰ τὰς διαδόσεις τῶν ἐν Ἀθῆναις φιλιππιζόντων—πρέσβεις, ἵνα ἀπαιτήσουν ν' ἀφήσῃ ἐλευθέρας καὶ αὐτονόμους τὰς ἐν Μ. Ἀσίᾳ πόλεις.

βέβαιος σταθερός, διαρκής· *εικός (ἔστιν) ἔχειν αὐτοὺς* (δηλ. τοὺς Ὀλυνθίους) *βεβαίαν τὴν ἐχθρὰν ὑπὲρ ᾧν (= ὑπὲρ ἐκείνων, ἃ) φοβοῦνται (μὴ πάθωσι) καὶ (ἃ) πεπόνθασιν*. Οἱ Ὀλύνθιοι φοβοῦνται μήπως ὁ Φίλιππος ὡς ἄσπονδος ἐχθρὸς πάσης ἐλευθέρως πολιτείας καταστρέφῃ τὴν πατρίδα των· διὰ τοῦ *ἃ πεπόνθασιν* ἴσως ὑπονοεῖ ὁ Δημοσθένης τὴν στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὀλύνθου τὸ 351 (βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν Α' Ὀλυνθιακόν).

βεβαίως ἀσφαλῶς.

βέλτιστος· *πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει* παρέχει τὰς ἀρίστας ἐλπίδας, εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὰ μέλλοντα.

βιάζομαι, ἀπολ. : ἐκτελῶ μὲ βίαν· *πράττει καὶ βιάζεται = πράττει βία*.
βοήθειαι ἐπικουρικά στρατεύματα (ταχέως ἐπιστρατευόμενα καὶ προχείρως παρασκευαζόμενα).

βοηθητέον, βλ. *βοηθῶ*.

βοηθῶ 1) μετὰ δτικ. : *βοηθῶ τοῖς πράγμασι* ἐπανορθῶ τὴν (κακῶς ἔχουσαν) κατάστασιν τῶν πραγμάτων· *βοηθητέον εἶναι ὑμῖν τοῖς πράγμασι = δεῖν ὑμᾶς βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν*· 2) μετὰ τῆς προθ. *εἰς* : στέλλω βοήθειαν εἰς.

βουλή σκέψις· ἢ *βουλή ἐστὶ τινι* σκέπτεται τις.

βοῶ οἱ βοησόμενοί (εἰσιν, ὥσπερ ἦσαν οἱ) τριακόσιοι (ἐν ταῖς συμμορίαις) οἱ μέλλοντες νὰ φωνάζουν (οἱ προωρισμένοι διὰ φωνῶν νὰ ἐπιδοκιμάζουν ἢ νὰ ἀποδοκιμάζουν τοὺς ἀγορευόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) εἶναι, ὅπως, οἱ τριακόσιοι (εἰς τὸ σύστημα τῶν συμμοριῶν).

Γ

γὰρ ἐν ἐρωτήσει· λοιπόν.

γελῶ· *ἐνεκα τοῦ γελασθῆναι (= τοῦ γενέσθαι γέλωτα)* ἵνα προκληθῇ γέλωσ.

γέλως αἰτία διὰ γέλωτα· *γέλως, ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι* γελοῖον πρᾶγμα (γελοῖος) ὁ τρόπος, καθ' ὃν φροντίζομεν περὶ τοῦ πολέμου.

Γεραισὸς ἀκρωτήριο καὶ κόμη τῆς Εὐβοίας ἔχουσα λιμένα.

γίγνομαι 1) μετὰ μηχ. : εὐρίσκομαι, φανερόνομαι ὅτι· *τὸ τοὺς πολε-*

μήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι... κερκτημένους καὶ... ἔχοντας τὸ ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διεξαγάγουν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Φιλίππου ἔχουν εὐρεθῆ (φανερωθῆ) ὅτι κέκτηνται (= ὅτι εἶναι κάτοχοι) . . . καὶ ὅτι ἔχουν . . . 2) μετὰ γινκ.: *γίγνομαι ἐμαυτοῦ* ἔξαο- τῶμαι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μου· 3) μετ' ἐπιρρ.: *γίγνομαι ἔξω (τῆς πό- λεως)* μένω (στρατοπεδεύω) ἔξω τῆς πόλεως· *γίγνομαι ἔξω τοῦ κακῶς πάσχειν* εἶμαι μακρὰν ἀπὸ κάθε προσβολῆν (κακοποίησην), δὲν κακοπαθῶ, δὲν βλάπτομαι· 4) μετὰ προθ.: *γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ* διατρίβω, διαμένω ἐν...· *γίγνομαι ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώ- μης* σκέπτομαι κατὰ τοιοῦτον τρόπον· *γίγνομαι πρὸς τῇ γῇ* προσ- εγγίζω, ἀποβιβάζομαι εἰς τὴν ξηράν.

γιγνώσκω 1) ἐννοῶ· Ὀλ. Α, 6· Φιλ. Α, 50· 2) σχηματίζω (ἔχω) τὴν γνώμην· *ἐγνωκότες ἦσαν ἂν ταῦτα μέχρι του (= τινός)* θὰ εἶ- χον ταύτην τὴν γνώμην (ὅτι δηλ. ὄφειλον νὰ πολεμοῦν πρὸς τὸν Φίλιππον) μέχρι τινὸς χρόνου (μόνον)· *εἰ δέ, ὁ μὲν* (δηλ. ὁ Φίλ.) *ἐγνωκῶς ἔσται, ὡς δεῖ αἰεὶ πράττειν τι...*, ἡμεῖς δ' *ἐγνωκότες (ἐσόμεθα), ὡς οὐδενός...* λέγω, ἂ *γιγνώσκω* = λέγω τὴν ἐμὴν γνώμην· *ταῦτα γινώσκω* ἔχω ταύτην τὴν γνώμην· 3) κρίνω· Φιλ. Α, 29.

γλίχομαι σφοδρῶς ἐπιθυμῶ.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· Ὀλ. Β, 20· 2) ἐπιθυμία, θέλησις· Ὀλ. Α, 16· Φιλ. Β, 14· 3) προσδοκία· Ὀλ. Α, 21.

γράφω προτείνω ἐγγράφως.

γυμνασίαρχος ὁ ἀναλαμβάνων τὴν δαπάνην διὰ τὸν ἔξωραϊσμόν τοῦ διὰ τοὺς γυμνικούς ἀγῶνας προσωρισμένου χώρου καὶ διὰ τὴν ἄσκη- σιν καὶ διατροφὴν τῶν ἀθλητῶν.

Δ

δαιμόνιος υπεράνθρωπος.

δεῦ· οὐδ. μτχ. ἀπολ.: *δεόν* ἐνῶ ἔπρεπε· *δεόν πάντας (ἡμᾶς) κωλύειν ἔργῳ καὶ πράξεσιν οὐχὶ λόγοις* τοὺς ζητοῦντας πλεονεκτεῖν.

δείκνυμι (ἀμτβ.) φαίνομαι· *(τὸ ἔργον) δείξει* τὸ πρᾶγμα θὰ φανῆ.

δεινός 1) ἐπὶ προσώπων· α) φοβερός, πολὺ ἱκανός· Ὀλ. Α, 3· Φιλ.

Β, 30· β) ἔμπειρος· Φιλ. Α, 35· 2) ἐπὶ πραγμάτων· *δεινός εἰμι*

(μετ' ἀπροφ.) ἔχω μεγάλην (ἀξιοθαύμαστον) δύναμιν νὰ . . . Ὀλ. Β, 20.
δεκαδαρχία κυβέρνησις ἀποτελουμένη ἐκ δέκα ἀρχόντων.

δέος, -ους, τό, φόβος· ἔστι τοῦτο δέος=τοῦτο δεῖ ὑμᾶς φοβεῖσθαι.
δεσπότης ἀπόλυτος κυρίαρχος.

δῆ εὐθύς.

δημόσιος (δοῦλος) δοῦλος τῆς πόλεως.

δήποτε· συνήθως ἐν ἐρωτήσ. : τί δήποτε ; διατί λοιπόν ;

διὰ (μετ' αἰτ.) πρὸς δήλωσιν τοῦ ὄργάνου ἢ μέσου=διά τινος, μέ τι.
διαβάλλω· ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δια-
 βάλλων ἡμᾶς εἰς τοὺς Ὀλυνθίους, ὅτι δὲν εὐρισκόμεθα πλησίον των
 πρὸς ὑποστήριξιν των.

διαδοχή· ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις=διαδεχομένους ἀλλήλους ἀμοι-
 βαίως, κατὰ σειράν.

διαλλαγῆ συμφιλίωσις· αἱ πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγῆαι πᾶσα μετ' ἐκεί-
 νου συμφιλίωσις (διαπραγματεύσεις πρὸς συμφιλίωσιν).

διασπῶ διαλύω.

διατίθεμαι πωλῶ.

διατρίβω 1) μετὰ μτχ. : χρονοτριβῶ· Ὀλ. Α, 9· 2) ἐν τινι κατατρίβω
 τὸν χρόνον μου εἰς τι· 3) ἐπὶ τινι ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

διαφέρω· ἀπροσ. : τί ὑμῖν διαφέρει τί σᾶς ὠφελεῖ (τοῦτο, ἂν δηλ.
 ἀπέθανεν ὁ Φίλ.) ;

διδάσκω τινά τι ἀναγγέλλω εἰς τινά τι.

διεξέρχομαι 1) ἐκθέτω ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς· Ὀλ. Β, 3, 5· Φιλ. Β, 3·
 2) ἐξαντλῶ· διεξελέλυθε πάντα (ἐκεῖνα), οἷς ὅλα τὰ μέσα ἐκεῖνα,
 μὲ τὰ ὁποῖα.

δισταμαί ἴσταμαι χωριστά· πρκμ. **διέστηκα** εὐρίσκομαι εἰς διάστα-
 σιν, διχονοῶ.

δίκη τιμωρία· **δικὴν λαμβάνω** τιμωρῶ.

διοικῶ διευθύνω· μέσον : διαχειρίζομαι.

διόπερ δι' ὃν λόγον ἀκριβῶς : καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀκριβῶς.

διορύσσω διασκάπτω· **Χερρόνησον διορύξει** θὰ κατασκευάσῃ διώ-
 ρυχα διὰ μέσου τῆς Θρακικῆς χερσονήσου. Διὰ τῆς διώρυχος θὰ
 ἀπεχωρίζετο ἡ Θρακικὴ χερσόνησος ἀπὸ τῆς λοιπῆς Θράκης καὶ
 οὕτω οἱ ἐν τῇ Χερσονήσῳ κατοικοῦντες Ἀθηναῖοι ἄποικοι θὰ
 ἀπηλλάσσοντο ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Θρακῶν.

διχῆ 1) εἰς δύο χωριστά· *δεῖ διχῆ τὴν βοήθειαν εἶναι* πρέπει νὰ εἶναι χωρισμένη εἰς δύο ἢ βοήθεια· 2) κατὰ δύο τρόπους, διὰ διπλῆς ἐνεργείας· *διχῆ. . . τῷ τε. . . σφῆζειν καὶ. . . στρ. ἐκπέμπειν, καὶ τῷ. . . κακῶς ποιεῖν* κατὰ δύο τρόπους, δηλ. ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὸ (νὰ προσπαθῆτε) νὰ σφῆζετε. . . καὶ νὰ. . ., ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὸ νὰ βλάπτετε. . .

διώκω τι τρέχω κατόπιν τινός, ἀκολουθῶ τι.

δοκιμάζω κρίνω.

δοκῶ 1) *δοκῶ μοι* νομίζω, μοῦ φαίνεται· *ἡμεῖς δοκοῦμέν μοι ἔχειν πρὸς αὐτὰ οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον* ἡμεῖς ἀπέναντι αὐτῶν τῶν πραγμάτων τηροῦμεν κατὰ τὴν γνώμην μου διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠξέυρω, πῶς νὰ χαρακτηρίσω· 2) *δοκεῖ* φαίνεται καλόν· *τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα*—*ἄ γ' ἐμοὶ δοκεῖ* ἡ γνώμη μου· πθηκ. προκμ. : *δέδοκται* ἔχει ἀποφασισθῆ.

δόξα φήμη.

δύναμις πεζικὴ δύναμις, πεζικὸν (στράτευμα).

δύσκολος ἰδιότροπος.

δύσμαχος δυσκολοπολέμητος.

δυσχερῆς δυσάρεστος, ἐνοχλητικός· ἐπίρρ. : *πῶς δυσχερῶς*; μὲ πόσην *δυσαρέσκειαν* ;

E

ἐγκλημα παράπονον, *δυσαρέσκεια*· *τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐγκλήματα* παράπονα ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των, ἰδικά των.

ἐγγήγορα ἐπαγρυπνῶ.

ἐγχωρεῖ (ταῦτα) ἐπιτρέπονται ταῦτα.

εἰ μὴδ' ἂ πάθοιτ' ἄν. . . ;—*εἰ (καίπερ) ἔχοντες καιρόν, οὐ τολμήσετε μὴδὲ ταῦτα ποιῆσαι (αὐτόν), ἂ πάθοιτε ἂν (ὕμεις ὑπ' ἐκεινόν), εἰ δύναιτο ἐκεῖνος (ποιῆσαι ὑμᾶς αὐτά)* ;

εἶεν, ἐπίρρημα δηλοῦν συγκατάθεσιν μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴν δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἔστω, καλὰ, πολὺ καλὰ.

εἰμί A) ὑπαρκτικόν· 1) ὑπάρχω, εἶμαι· *τὰ ὄντα τὰ ἀληθῆ· τι τῶν ὄντων ἀληθές τι*· 2) ἐπομένου ἀναφορικοῦ· *οὐκ ἔστιν ὅπως* (μετὰ μέλλ. ὀριστκ.) δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ. . . (δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ. . .).

3) ἄπροσ. ἔστι (ἦν) μετ' ἀπροσφ.: εἶναι (ἦτο) δυνατὸν νά. . . B) συνδετικόν: ὑπολογίζομαι Φιλ. Α, 28· Γ) μετ' ἐπιρρ., πτώσεως ἢ προθ.: 1) μετ' ἐπιρρ.: *ῥαδίως ἔσται* (δηλ. *αὐτὴ ἢ δύναμις*) εὐκόλως θὰ διατρίβῃ αὐτὴ ἢ δύναμις· *οἱ δ' . . . πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ᾧσι* καὶ ὅταν εὐκόλως εὐρίσκωνται ἄνθρωποι ψευδόμενοι πρὸς σᾶς, ὅταν δηλ. πολλοὶ ἐμφανίζωνται ὡς συνήγοροι ψευδόμενοι· 2) μετὰ πτώσ. γγκ.: α) διαιρετικῆς: *ἔστι τῶν αἰσχυρῶν* ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν αἰσχυρῶν πραγμάτων: εἶναι αἰσχυρὸν (ἐντροπή)· β) πρὸς δήλωσιν τοῦ ἔργου τινός: *τὸ ἐπιτιμᾶν παντός ἔστι* εἶναι ἔργον τοῦ καθενός (ὁ καθένας ἠμπορεῖ νά τὸ κάμνῃ)· 3) μετὰ προθ.: *ἐν ἐμοὶ ἔστι τι* ἐξ ἐμοῦ (καὶ οὐχὶ ἐξ ἄλλου) ἐξαρτᾶται τι· *εἰμὶ ἐπὶ τοῖς πράγμασι* καταγίνομαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου· *εἰμὶ ἐπὶ τινος* ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

εἵνεκα μετὰ γγκ.: *χρηστά εἶη (τὰ πράγματα) παντός εἵνεκα* εἶθε ν' ἀποβοῦν τὰ πράγματα καλῶς πρὸς τὸ καλὸν ὄλων.

εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τώρα.

εἰρωνεῖα προσποιήσις: *ἄφεις τὴν εἰρωνεῖαν* τὴν συνήθη προσποιήσιν (ὅτι δὲν ἔχει χρήματα).

εἰς μετ' αἰτ.: 1) ἐπὶ τρόπου· συχν. περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρ.: *εἰς δέον*—*δεόντως*· *εἰς δέον τι* κάπως προπόντως· 2) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ· Ὀλ. Α, 20· 3) = *διὰ* μετ' αἰτ.: *εἰς τὴν ναῦν* δι' ἕκαστον πλοῖον.

εἴτε· εἴτε γὰρ ὑμῶν τὴν ἐκείνου. . . περιέσται. . . = εἰ γὰρ ὑμεῖς τὴν ἐκείνου (χώραν) κακῶς ποιήσετε, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυνθον παραστήσεται καὶ (εἴτα) ῥαδίως ἀμυνεῖται (ὑμᾶς) ἐλθῶν ἐπὶ τὴν οἰκειαν (χώραν)· εἰ δὲ βοηθήσετε ὑμεῖς εἰς Ὀλυνθον μόνον. . . προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι καὶ περιέσται.

εἰώθα· οἱ εἰωθότες (ἀποφαινέσθαι γνώμην) οἱ συνήθεις (οἱ τακτικῶς λαμβάνοντες τὸν λόγον) ρήτορες.

ἐκ μετὰ γγκ.: 1) ἐπὶ χρόνου· *ἐξ οὔ* (δηλ. *χρόνου*) ἀφ' οὔτου· 2) πρὸς δήλωσιν αἰτίας: ἔνεκά τινος, διὰ τι· Ὀλ. Α, 7· Φιλ. Α, 3, 46· Φιλ. Β, 27· 3) = *διὰ* μετὰ γγκ.: Ὀλ. Β, 9· 4) = *ἐν* μετὰ δικ.: *λαμβάνειν τῶν ἐκ τῆς χώρας* (ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων) *ὄσ' ἀνάγκη (ἔστιν ὑμᾶς λαμβάνειν)*· *ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου*· *ἐκβαίνω* ἀποβαίνω, λαμβάνω ἔκβασιν.

ἐκκαλοῦμαι τινα ἔξεγειρω τινά (ἐκ τῆς νωθορότητας).

ἐκλαλῶ διασαλπίζω, διακηρύττω· *εἰ δυνηθεῖς* (= *ἐπειδὴν δυνηθῆ*) *μὴ*
πράξει ταῦτα, ἃ (καίπερ) ὀφλισκάνων ἄνοιαν ὄμως ἐκλαλεῖ νῦν.

ἐκλέγω χρήματα εἰσπράττω χρήματα (ὡς λύτρα).

ἐκπίπτω ἐκδιώκομαι.

ἐκπολεμῶ (-όω) τινά τινι περιπλέκω τινά εἰς πόλεμον πρὸς τινα.

ἐκφέρω πόλεμον κηρύττω πόλεμον.

Ἐλάτεια ὄχυρά πόλις τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν Κηφισόν, ἣ κλεῖς τῆς Βοιωτίας· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Φωκικοῦ πολέμου (346) κατεσκάφη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου.

Ἐλεγχος ἀποδείξεις· *τὸ πρῶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει* ἡ ἀνάπτυξις τῶν προτάσεών μου εὐθὺς θ' ἀποδείξει (ἂν ἡ ὑπόσχεσις εἶναι ἀληθῆς ἢ ψευδῆς).

ἔλλειμμα ἔλλειψις· *τὰ καθ' ὑμᾶς ἔλλειμματα* αἱ ἔλλειψεις αἱ προερχόμεναι ἀπὸ σᾶς (ὡς ἡ μὴ συμμετοχὴ εἰς τὰς στρατείας, ἡ μὴ χορήγησις μισθοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας, ἡ σπατάλη τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων εἰς τὰς ἐορτὰς κλπ.).

ἔλλείπω 1) *τι* ὑστερῶ εἰς *τι*· Ὀλ. Α, 6· 2) ἀπολ. : εἶμαι ἔλλιπής (καθυστερῶ) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μου· Ὀλ. Β, 30.

ἐμπίπτω εἰς λαιδορλίαν παρεκτρέπομαι εἰς ὕβρεις.

ἐμπόριον ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἐναντίος· τὸ οὐδ. *ἐναντίον* ὡς ἐπίρω. : *βλέπω ἐναντίον* βλέπω (τὸν ἀντίπαλόν μου) κατὰ πρόσωπον (διὰ νὰ παρακολουθῶ τὰς κινήσεις του καὶ προφυλάσσωμαι).

ἐνδεῖ ὑπάρχει ἔλλειψις· *ἅπαντος ἐνδεῖ (ὑμῖν) τοῦ πόρου* ἔχετε ἔλλειψιν ὄλου ἐν γένει τοῦ (στρατιωτικοῦ) πόρου : σᾶς λείπουν ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας ἀναγκαιοῦντα χρήματα.

ἐνδείκνυμαι παρουσιάζω· *ἐνδείκνυμαι τοσοῦτον* παρουσιάζω (προτείνω) τόσον μέγα πλεονέκτημα.

ἐνδίδωμι δίδω· *καιρὸν* εὐκαιρίαν.

ἐνεμι 1) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὸ γ' ἐνικ. πρόσ. : *ἐνεσι* ἐνυπάρχει, δύναται νὰ ὑπάρξῃ· *ταῦτα ἴσως πρότερον ἐνήν* ταῦτα (δηλ. ὁ τοιοῦτος τρόπος τοῦ πολεμεῖν) πρότερον ἴσως ἦσαν δυνατά· 2) ἀπροσ. μετὰ δικ. προσ. καὶ ἀπροφ. : ἐπιτρέπεται εἶς τινα νά.

ἐνθυμητέον, βλ. *ἐνθυμοῦμαι*.

ἐνθυμοῦμαι σκέπτομαι, ἀναλογίζομαι, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου· 1) μετ' αἰτ.: Ὀλ. Α, 6' 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως: *ἐνθυμητέον (ὅμῖν ἐστὶ) καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ ἀναμιμνησκομένοις τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς, ἠλίκην . . .* πρέπει ν' ἀναλογίξεσθε σεῖς καὶ παρ' ἄλλων ἀκούοντες (δηλ. ὅσοι εἴσθε νεώτεροι) καὶ ἀνακαλοῦντες εἰς τὴν μνήμην σας, ὅσοι οἱ ἴδιοι γνωρίζετε (δηλ. οἱ πρεσβύτεροι), πόσον μεγάλην . . .

ἐνι (= *ἐνεστι*) 1) ἀπροσ.: εἶναι δυνατόν· 2) προσωπκ.: ὑπάρχει.

ἐντελής τέλειος, πλήρης· *μισθός ἐντελής* ὁ πλήρης μισθός, δηλ. καὶ τὸ *σιτηρέσιον* καὶ ὁ *μισθός* (βλ. τὴν λ.).

ἐξαγγέλλω ἀναγγέλλω, κάμνω γνωστόν.

ἐξαιρῶ κυριεύω.

ἐξαρκεῖ (ἀπροσ.) εἶναι ἀρκετόν· *ἐξαρκεῖ ὑμῖν λέγειν δικαιοτέρα* εἶναι ἀρκετὸν εἰς σᾶς νὰ ἐκφωνῆτε (μόνον) λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους νὰ ὑποστηρίζετε, ὅτι σεῖς ἔχετε περισσότερον δίκαιον (παρὰ ὁ Φίλ).

ἐξεργάζομαι τινί τι κατορθώνω τι πρὸς χάριν τινός.

ἐξέρχομαι ἐξέρχομαι εἰς ἐκστρατείαν, ἐκστρατεύω.

ἐξεστὶ τινι μετ' ἀπροσφ.: 1) εἶναι δυνατόν εἰς τινα νά· *μη. οὐδ. ἀπολ.*: *ἐξὸν = εἰ καὶ ἐξῆν*· 2) ἔχει τις τὴν ἐξουσίαν νά· Ὀλ. Β, 30.

ἐξετάζομαι 1) διὰ τῆς ἐξετάσεως ἀποδεικνύομαι· *ὡς ἂν ἐξετασθῆῖ μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο* εἴθε νὰ μὴ συμβῆ ἐξετασθέντα (ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἶπον περὶ τῶν προδοτῶν) ν' ἀποδειχθῶν ἀκριβέστατα (νὰ ἐπαληθεύσουν)· 2) ἀποκαλύπτομαι, φανερόνομαι· Ὀλ. Β, 20.

ἐξόν, βλ. *ἔξεστι*.

ἐξουσία γίνεταί = ἔξεστι.

ἐπαναμιμνήσκω ξαναενθυμίζω.

ἐπανήμι τι ἀφήνω τι κατὰ μέρος.

ἐπανορθοῦμαι τι, κυρ.: σηκώνω κάτι, ποὺ ἔχει πέσει, καὶ τὸ ἐπαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του· ἔπειτα: ὀρθῶς χρησιμοποιοῦ.

ἐπέρχομαι· ἐπέρχεται τινι (μετ' ἀπροσφ.) ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τινος νά· *ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης (ἴδιον) ὑπολαμβάνω (τὸ) ἐπελεθεῖν ἂν (= τὸ ὅτι ἐπέλθοι ἂν) ἐνίοις εἰπεῖν πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα*.

ἐπέχω συγκρατῶ τὸν ἑαυτὸν μου· *ἐπισχῶν (= ἐπει ἐπέσχον) ἂν . . .*

ἂν ἡσυχίαν ἤγον ἀφοῦ συνεκράτουν τὸν ἑαυτὸν μου . . . θὰ ἐσιώπων.

ἐπί 1) μετὰ γνκ. : α) εἰς (μετ' αἰτ.) : ἐπὶ πολλῶν (πραγμάτων) εἰς πολλὰς περιστάσεις· β) ἐπὶ χρόνον· ἐπὶ Τιμοθέου ἐπὶ τῆς στρατηγίας τοῦ Τιμοθέου· 2) μετὰ δτκ. : α) χρονικῶς· ἐπὶ τῷ πράττειν ἐπάνω εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνεργείας, ὅταν φθάσῃ ὁ καιρὸς τῆς ἐνεργείας· β) πρὸς δῆλωσιν αἰτίας· ἐπὶ τῷ πεπεισθαι (ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμένος) ταῦτα συνοίσειν ὑμῖν· γ) πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὄρου, ὑπὸ τὸν ὅποιον γίνεται τι· αἰροῦμαι φίλους ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἀποκτῶ (ἔχω) φίλους ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ πράττω τὰ δίκαια· 3) μετὰ δτκ. καὶ μτχ. ἰσοδυναμεῖ μὲ γνκ. ἀπόλυτον : ἐπ' ἀδύλοις οὔσι τοῖς . . . γενησομένοις = καίπερ ἀδύλων ὄντων τῶν ἀπὸ τούτων ἔμαυτῷ γενησομένων ἂν καὶ ἀβέβαιον εἶναι, τί ἐκ τούτων (δηλ. τῶν συμβουλῶν μου) θὰ μοῦ συμβῆ· 4) μετ' αἰτ. : ἐπὶ σκοποῦ· ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας στρατείας αὐτοῦ διὰ νὰ ἐμποδίζουσαν ταύτας — τὰς ὁποίας ὄλοι γνωρίζετε — τὰς αἰφνιδιαστικὰς ἐκστρατείας αὐτοῦ.

ἐπιβαίνω (μετὰ γνκ.) βάλλω τὸ πόδι μου, πατῶ εἰς τι.

ἐπιβουλεύομαι (πθτκ.) εἶμαι στόχος ἐπιβουλῶν : ἀπειλοῦμαι.

ἐπιεικῶς τρόπον τινά.

ἐπισκοτῶ τινι ρίπτω σκότος ἐπάνω εἰς τι, σκεπάζω τι.

ἐπιστολή· ἐπιστολῆς ἀνάγνωσις, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς περὶ τῶν Ἀθηναίων μικρᾶς ἰδέας τοῦ Φίλ. ἀναγινώσκει ὁ Δημοσθ. ἐπιστολὴν τινὰ αὐτοῦ σταλείσαν πρὸς τοὺς Εὐβοεῖς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Φίλ. συμβούλευεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἐλπίζουσαν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθην., διότι οὗτοι οὐδὲ τοὺς ἑαυτοὺς των δύνανται νὰ σφῶζουσαν.

ἐπιστολιμαῖος ὁ περιεχόμενος ἐν ἐπιστολαῖς· δυνάμεις ἐπιστολιμαῖοι στρατεύματα μόνον εἰς ἐπιστολάς (εἰς τὸ χαρτί) γραμμένα.

ἐπισφαλῆς ἀσθενής.

ἐπιτειχίσμα φρούριον ἢ ὀχύρωμα οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ ἔχθρου· ἐπιτειχίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας (ὄρμητήρια) φρούρια ἐναντίον τῆς χώρας του.

ἐπιτιμῶ ψέγω, κατακρίνω.

ἐπιχειροτονῶ ὑποβάλλω (διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας) τὰς γνώμας εἰς τὴν διὰ χειροτονίας κρίσιν.

ἐπιχειροῶ τινι προσβάλλω τινά· ἐπεχείρησεν Ὀλυνθίοις, νοεῖται ἢ

στρατιωτικὴ ἐπίδειξις, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὀλύμπου τὸ 351.

ἐπόπτης μάρτυς.

ἔργα 1) γεωργικαὶ ἔργασίαι· Ὀλ. Β, 16· 2) ἐπιχειρήσεις· Φιλ. Α, 38.

ἐρημία παντελὴς ἔλλειψις.

ἐρρωμένος (μτχ. πθκ. πρkm. τοῦ ρ. *ῥώννυμι*) ὑγιής, γερός· ἐπίρρ.:
ἐρρωμένως ἐνεργῶς, δραστηριῶς.

ἐσκεμμένος, βλ. *σκοπῶ*.

ἐτῆσθαι οἱ ΒΑ ἄνεμοι οἱ πνέοντες τακτικῶς κατὰ τὸ θέρος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει (τὰ τουρκιστὶ λεγόμενα μελέμια)· οἱ ἄνεμοι οὗτοι ἐμποδίζουν τὸν πλοῦν εἰς τοὺς πρὸς Β ἄπ' Ἀθηνῶν πλέοντας.

ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις δέ.

ἐτοιμῶς προθύμως· *ἐτοιμότατα* (= *ἐτοιμότερον*) εὐκολώτερον.

Εὐβοία ὡσπερ εἰς *Εὐβοίαν*, δηλ. *ὠρμήσατε*· οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες τὸ 357 ὑπὸ τὸν Τιμόθεον εἰς Εὐβοίαν ἐνίκησαν τοὺς κατέχοντας αὐτὴν Θηβαίους καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς ν' ἀπέλθουν ἐκ τῆς νήσου.

εὐήθεια ἀπονηρία, ἀπλότης· *εὐρίσκω* (τὸν Φίλιππον) *τὴν μὲν ἡμέτεραν εὐήθειαν προσαγαγόμενον τούτῳ, τῷ φάσκειν* (μὲ τοῦτο τὸ μέσον, μὲ τὸ νὰ βεβαιώνη) *παραδώσειν... καὶ (τῷ) κατασκευάσαι... τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν (προσαγαγόμενον) μετὰ ταῦτα τῷ... ἐξελεῖν καὶ... Θειταλὸς δὲ (προσαγαγόμενον) νῦν... τῷ... ὑποσχέσθαι καὶ (τῷ) ἀναδέξασθαι.*

εὐήθης ἀνόητος.

εὐθυνα, συνήθως κατὰ πληθ. *εὐθυναί* λογοδοσία.

εὐπορῶ ζῶ μὲ εὐπορίαν.

εὐτρεπῆς παρεσκευασμένος.

εὐτρεπίζω 1) τακτοποιῶ· Ὀλ. Α, 13· 2) ἐτοιμάζω πρὸς ἀπόπλουν· Φιλ. Α, 16.

ἐφίσταμαι 1) τοποθετοῦμαι ὑπεράνω τινὸς ὡς ἐπόπτης· *οἱ ἐφεστηκότες* (δηλ. *τοῖς στρατεύμασι*) οἱ στρατηγοί· 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας· ἐμφανίζομαι (αἰφνιδίως) ἐνώπιόν τινος· *ἅπανσι τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες* ἐπελθόντες εἰς τὰ πράγματα καθ' ὃν χρόνον ὅλα εὐρίσκονται εἰς ταραχὴν (ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Φιλίππου)· ἄφοῦ καταλάβετε (διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐφορμῆσεως ἐκ

τινος νήσου ἢ λιμένος, ὅπου διαρκῶς θὰ παραμένετε) τὴν γενικὴν κατάστασιν ἐν ταραχῇ διατελοῦσαν· **μηδὲ (ὅπως) ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως (=μεγάλῃ δύνاميς)**. 3) παραμονεύω, καιροφυλακτῶ· Φιλ. Β, 18.

ἔχω Α) μτβκ.: παρέχω· Ὅλ. Β, 3· Β) ἀμτβτ.: 1) ἀποβαίνω· Ὅλ. Α, 9· 2) διάκειμαι, εἶμαι· συχνάκις μετὰ τὰ ἐπιρρ. τρόπου· **ἐναντίως ἔχει** εἶναι ἐναντίον (ἀποτελεῖ μειονέκτημα)· **οὔτε εὐτρεπῶς ἔχει αὐτῶ τὰ παρόντα (πράγματα) οὐδ' (οὔτως ἔχει) ὡς ἂν κάλλιστα (ἔχοι)** οὔτε προητοιμασμένα οὐδὲ κάλλιστα τακτοποιημένα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πράγματα αὐτοῦ (τοῦ Φιλ.)· **τὰ ὅλα πράγματα βέλτιον ἔχει** ἢ ὅλην κατάστασιν τῆς πολιτείας εἶναι καλύτερα· **φαύλως ἔχει (τὰ πράγματα)** τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν· **ἀργῶς ἔχω** εἶμαι νωθρός· **ταῦτα ἄμεινον ἔχει ἐκατέρωις** (δηλ. *ὕμῃν καὶ Φιλίππῳ*) εἰς ταῦτα εὐδοκιμεῖτε ἀμφοτέροι (σεῖς καὶ ὁ Φίλιππος).—Μέσον: **ἔχομαι** (μετὰ γνκ.) πιάνομαι ἀπὸ τῆ· **ἔχομαι τῆς πληγῆς** πιάνομαι ἀπὸ τὸ κτυπηθὲν μέρος, φέρω τὴν χεῖρα μου εἰς τὸ κτυπηθὲν μέρος (διὰ τὸ νὰ τὸ προφυλάξω ἀπὸ τὸ κτύπημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη δοθῆ).

Z

ζηλω τι κατευθύνω ὅλον τὸν ζῆλον μου εἰς τὴν ἀπόκτησίν τινος· **τοῦτο** (δηλ. *δόξαν*) **ἐζήλωκε**.

H

ἢ εἰ δὲ μή.

ἦδη εὐθύς, ἄνευ ἀναβολῆς.

ἠδύς· ἐπιρρ.: **ἠδέως ἔχω** εἶμαι εὐχαριστημένος· **ἠδιον εἶναι ἂν αὐτόνομους** ὅτι εὐχαριστότερον θὰ ἦσαν αὐτόνομοι: ὅτι θὰ ἐπροτίμων νὰ ἦσαν αὐτόνομοι.

ἦκω 1) ἔχω φθάσει· **πρὸς αὐτὴν τὴν τελευταίην ἦκει τὰ πράγματα αὐτῶ** ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος των ἔχουν φθάσει (πλέον) τὰ πράγματα δι' αὐτόν: ἢ ἀΐξισίς του ἔχει φθάσει (πλέον) δι' αὐτόν εἰς τὸ τέλος τῆς· 2) ἔχω ἐπιστρέψει· **ὅτε ἦκομεν βεβοηθηκότες Εὐβοεῦσι** ὅτε εἴχαμεν ἐπιστρέψει (ἐκ τῆς Εὐβοίας), ἀφοῦ εἴχαμεν βοηθήσει

τοὺς Εὐβοεῖς ἐννοεῖται ἢ εἰς Εὐβοίαν ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν Τιμόθεον (τὸ 357) 3) ἔχω παρουσιασθῆναι Ὀλ. Α, 9· 4) ἀνέβην εἰς τὸ βῆμα· *εἰ ἤκει τις* ἐὰν ἀναβῆ κανεὶς εἰς τὸ βῆμα· Ὀλ. Α, 1.

ἡλικία στρατεύσιμος ἡλικία (ἀπὸ τοῦ 18 - 60 ἔτους).

ἡλικος 1) ὅσον μέγας· Ὀλ. Α, 9· 2) ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως· πόσον μέγας· *ἡλικία ἐστὶ τὰ διάφορα* = *ἡλική ἐστὶν ἡ διαφορά*.

ἡνίκα ἐφ' ὅσον.

ἤρετό τις = *ἔροίτο ἂν τις*.

θάπτον = *ῥῥον*.

θανματοποίδς ἀγύρτης.

θεοί τὸ τῶν θεῶν = *οἱ θεοί*.

θεραπεύω περιποιῶμαι· *θεραπεύει τινὰς ἐπὶ τῇ πόλει* πρὸς βλάβην τῆς πόλεως (διὰ τὰ νὰ χρησιμοποίησῃ αὐτοὺς κατὰ τῆς πόλεως).

Θετταλοί τὰ τῶν Θετταλῶν τὰ πράγματα τῶν Θεσσαλῶν, οἱ Θεσσαλοί.

θεωρῶ ἔξετάζω.

θουρῶ, ὡς μὲ (ἐπιδοκιμαστικὸν) θόρουρον δηλῶ, ὅτι.

θουρῶ τι συνεχῶς ὀμιλῶ περὶ τίνος, συχνάκις ἐπαναλαμβάνω τι.

ἴδιος ἰδιωτικός· *τὰ ἴδια* αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις.

ιδιώτης ἄπειρος.

ἱερά τριήρης, οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον δύο ἱερὰς τριήρεις, τὴν *Πάραλον* καὶ τὴν *Σαλαμινίαν*· ἐν § 34 τοῦ Α' Φιλιππικοῦ νοεῖται ἡ *Πάραλος*, ἡ ὁποία κατ' ἔτος μέλλουσα νὰ κομίσῃ τοὺς *θεωροὺς* (τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς πόλεως) εἰς Δῆλον ἠγκυροβόλει πλησίον τοῦ Μαραθῶνος.

Ἰέραξ Ἀμφιπολίτης, ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας τὸ 358/7 μετὰ τοῦ Στρατοκλέους.

ἱεροποιοί, οὗτοι ἦσαν δέκα ἄρχοντες κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι διὰ κλήρου, οἱ ὁποῖοι ἔργον εἶχον τὴν διοργάνωσιν τῶν ἑορτῶν καὶ τὴν ἐποπτεῖαν θυσιῶν τινῶν.

Ἰλλυριὸς=Ἰλλυριοί· ἐν Ἰλλυριοῖς=ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰλλυριῶν. ἴσος· τὸ ἴσον τὸ ἀνάλογον μέρος· ἐξ ἴσου (ἐκείνοις, δηλ. τοῖς ἀντιπάλοις) ὁμοίως (καθὼς οἱ ἀντίπαλοί μου).

ἴσταμαι σταματῶ.

Κ

καθαιροῦμαι καταπίπτω, κατακρημνίζομαι (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ὑψωθῆ).

καθήκω εἶμαι ἀρμόδιος, κατάλληλος· ὁ **καθήκων χρόνος** ὁ ὠρισμένος χρόνος.

κάθημαι 1) κάθημαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· οἱ **καθήμενοι** οἱ ἀκροαταί· Φιλ. Β, 3· 2) ἀδρανῶ, δὲν κάμνω τίποτε.

καθίστημι ἐγκαθιστῶ (εἰς τὴν ἐξουσίαν).—Μέσον· **καθίσταμαι** εὐρίσκομαι ἐν τινι καταστάσει· ἐν ᾧ **καθέστηκε τὰ πράγματα Φιλίππου** εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου· **τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις καθίσταται αὐτῷ εἰς κομιδῆ στενὸν** εὐρίσκεται αὐτὸς εἰς πολὺ μεγάλην στενοχωρίαν μετὰ τὴν συντήρησιν τοῦ μισθοφορικοῦ του στρατεύματος.—Πῦθκ.: διορίζομαι· ὁ **τούτων κύριος καταστάς ὑφ' ὑμῶν**=ὅς ἂν **καταστή ὑφ' ὑμῶν κύριος τούτων**.

καί 1) ἐπιτατικός· **καὶ πρῶτος** πρῶτος πρῶτος· **καὶ σφόδρα** πολὺ σοβαρῶς· 2) πράγματι· Φιλ. Α, 46· 3) **καὶ γὰρ** τοι καὶ διὰ τοῦτο λοιπόν· 4) **καὶ δὴ**· α) καὶ μάλιστα εὐθύς· Ὀλ. Β, 13· β) εὐθύς τώρα· Φιλ. Α, 13.

καιρὸς 1) περίστασις, κατάσταση πραγμάτων· Ὀλ. Α, 2· Φιλ. Α, 12· 2) εὐκαιρία, εὐνοϊκὴ περίστασις· **τὴν ἀκαιρίαν καιρὸν νομίσαντες**· Ὀλ. Α, 24· **οἱ τῶν πραγμάτων** (=τοῦ πράττειν) **καιροὶ** αἱ εὐνοϊκαὶ περίστασις πρὸς δράσιν· Φιλ. Α, 37· **οἱ ὑπὸ τῆς τύχης παρὰ σκευασθέντες (ἡμῖν) καιροί**· Ὀλ. Β, 2.

κακοδαιμονία φρενοπάθεια.

καλῶ ἦν μὲν οὖν δίκαιον τοὺς ἐνεργόντας τὰς ὑποσχέσεις **καλεῖν (ὑμᾶς)** βεβαίως ἦτο δίκαιον νὰ καλῆτε (διὰ νὰ σᾶς εἶπουν, τί πρέπει ν' ἀποκριθῆτε εἰς τοὺς πρῆσβεις) τοὺς κομίσαντας τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Φιλίππου· νοοῦνται ὁ Κτησιφῶν, ὁ Ἀριστόδημος καὶ

ὁ Νεοπτόλεμος, οἱ ὁποῖοι κομίσαντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὰς πρώτας φιλικὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Φιλίππου ἐνήγγησαν νὰ σταλῆ πρεσβεία πρὸς τὸν Φίλιππον περὶ εἰρήνης.

καλῶς· ὦν (=ἄ) **καλῶς** ποιοῦντες ἔχουσι τὰ ὁποῖα ἔχουν—καὶ καλὰ κάμουν (πὸν τὰ ἔχουν).

κἂν 1) ἔστω καί· 2) **κἂν** . . . **κἂν** . . . **κἂν** εἴτε . . . εἴτε . . . εἴτε· **κἂν** ῥῆγμα **κἂν** στρέμμα **κἂν** ἄλλο τι . . . ἢ (τοῦτο)· Ὀλ. Β, 21· **κἂν** ὑμεῖς (=καὶ ἢ, **κἂν** ὑμεῖς) ἓνα, **κἂν** πλείους . . . Φιλ. Α, 19.

κἂν = καὶ ἐν.

κατὰ 1) μετὰ γνκ. : περὶ τινος, διὰ τινά· Φιλ. Β, 9, 10· 2) μετ' αἰτ. : α) διανεμητικῶς· **καθ' ἕκαστα λέγων (αὐτὰ)** ἀναφέρων αὐτὰ (τὰ ἄλλα ὄχυρά μέρη) ἐν πρὸς ἐν· **καθ' ἓνα αὐτῶν** χωριστὰ κάθε ἓνα ἐξ αὐτῶν· **καθ' ἕκαστον τούτων χωρὶς** ἐν ἕκαστον ἐκ τούτων χωριστὰ· β) ἐπὶ ἀπομονώσεως καὶ χωρισμοῦ· **καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς βουλευέσθε ὕστερον** μεταξὺ σας μόνου θὰ σκεφθῆτε ὕστερον (δηλ. μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησιν τῶν πρέσβεων).

κατακλείω ἀναγκάζω.

κατακούω (μετὰ γνκ.) 1) ὑπακούω εἰς τινά, εἶμαι ὑπήκοός τινος· Ὀλ. Α, 23· 2) σαφῶς ἀκούω τινά· Φιλ. Β, 35.

καταλλαγαί διαπραγματεύσεις περὶ συμφιλίωσης.

καταπίησσω (πρkm. **κατέπιτηχα**) συστέλλομαι (ζαρώνω) ἀπὸ φόβον.

καταρραθυμῶ χάνω ἔνεκα ραθυμίας· πθtk. : **τὰ καταρραθυμημένα** ὅσα ἐκ ραθυμίας (ἀμελείας) ἔχετε χάσει.

καταρρέω καταπίπτω, πίπτω εἰς ἐρείπια· (**τὰ τοιαῦτα**) **περὶ αὐτὰ καταρρεῖ** (ἢ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) καταπίπτει φυλλορροοῦσα πέριξ ἐαυτῆς (μτφ. ἐκ τῶν μαραινομένων ἀνθέων).

κατασκευάζω 1) παρασκευάζω, καταρτίζω· Ὀλ. Α, 20· 2) ἐπινοῶ, πανούργως μηχανεύομαι· Ὀλ. Β, 6· 3) καθιστῶ· Ὀλ. Β, 15.

καταστρέφομαι ὑποτάσσω.

κατέχω συγκρατῶ, διατηρῶ· **τὰ (συμμαχικὰ) πράγματα** τὴν (συμμαχικὴν) δύναμιν.

κατορθῶ ἐπιτυγχάνω· ὄνομtk. ἀπρμφ. : **τὸ κατορθοῦν (αὐτόν)**, δηλ. τὸν Φίλ.) αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ (τοῦ Φίλ.).

κενός ἀνωφελής· Ὀλ. Β, 12· **ψήφισμα κενόν** ψήφισμα ἀνεκτέλεστον.

κεφάλαιον = ἐν κεφαλαίῳ ἐν περιλήψει.

κινεῖσθαι τίθεμαι εἰς κίνησιν, ἀναφαίνομαι.

κοινός· τὸ κοινὸν ἢ τὰ κοινὰ τὰ δημόσια πράγματα, ἢ πολιτεία.

κομιδῆ λίαν· *κομιδῆ* δὲ (ἄπιστα).

κομίζομαι λαμβάνω ὀπίσω, ἀνακτῶ.

κόπτομαί τι καταπονοῦμαι μέ τι.

κορδακισμοί ἄσεμνοι χοροί.

κρατῶ 1) ἀπολ. : ὑπερισχύω· Φιλ. Β, 36· 2) μετὰ γνκ. : γίνομαι κύριός τιος.—Πθκ. : νικῶμαι.

κρίνω δικάζω· *κρινόντων* (δηλ. τοὺς στρατηγούς).—Πθκ. : *κρίνομαι* *περὶ θανάτου* σύρομαι εἰς τὸ δικαστήριον με κίνδυνον νὰ καταδικασθῶ εἰς θάνατον, δικάζομαι *περὶ ζωῆς καὶ θανάτου*.

Λ

λαγχάνω διὰ κλήρου ἀναδεικνύομαι.

λαμβάνω 1) λαμβάνω καὶ χρησιμοποιοῦ (δαπανῶ)· Ὀλ. Α, 19· 2) ἐννοῶ· ἂν λάβοιτε δύνασθε νὰ ἐννοήσετε· Ὀλ. Α, 1.—Μέσον : *λαμβάνομαι ἐν μέσῳ* τινός καταλαμβάνομαι, εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ τινός.

Λάμψακος πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλησποντον, ἀπέναντι τῆς Θορρακικῆς Χερσονήσου.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος· συχνότατα μετὰ μτχ. : ἂν λάθῃ ἀναλώσας ἂν ἐξοδεύσῃ ἀνεπαισθήτως (χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ)· *λήσετε πάνθ' ὑπομείναντες* χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε θὰ ὑπομείνετε πάντα.

λέγω 1) θέλω νὰ εἶπω, ἐννοῶ· *μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω* = καὶ ἂν μηδεὶς ἦ ἐν αὐτῇ, *πολέμιος λέγω*· 2) προτείνω· Ὀλ. Α, 20· Ὀλ. Β, 11, 31· Φιλ. Α, 14· 3) ἐπὶ ρητόρων : ὁμιλῶ· οἱ λέγοντες οἱ ρήτορες.

λήμμα κέρδος (κυρίως ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ληστείας).

Ἀἴμιος ἢ γνωστὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀρχαία κτῆσις τῶν Ἀθηναίων· πρὸς διοίκησιν ταύτης οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστελλον κατ' ἔτος σῶμα ἑπτέων ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς ἱπάρχου· ἢ ἐκεῖ δὲ διαμονὴ τοῦ ἱπάρχου ἦτο ἄνετος.

ληστεύω ληστροικῶς (κρυφίως) πολεμῶ, κάμνω κλεφτοπόλεμον.

λιμένες πρόσοδοι λιμένων.

**λογίζομαι· λογιζομένους, εἰ Φίλιππος λάβοι = λογιζομένους (τοῦ-
το)· εἰ Φίλιππος λάβοι.**

λογισμὸς 1) λόγος, αἰτία· Φιλ. Β, 6· 2) σκέψις· *πρὸς πλεονεξίαν . . .
τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων* ὀρίζων τὴν ἀξίαν τῶν σκέψεων τοῦ συμ-
φώνως πρὸς τὸ συμφέρον του.

λογιστῆς κριτῆς.

λογοποιῶ 1) ἀπολ.: πλάττω λόγους, χαλκεύω (κατασκευάζω) ψευδεῖς
εἰδήσεις (φήμας)· 2) ὡς διαδίδω ὅτι.

λόγος 1) δικαίωμα λόγου· *δίδωμι λόγον τινι* α) δίδω τὴν ἄδειαν εἰς
τινα ν᾽ ἀπολογηθῆ· *δόντες λόγον (αὐτοῖς) . . .* Ὀλ. Β, 29· β) δίδω
τὴν ἄδειαν εἰς τινα νὰ διμλήσῃ· Ὀλ. Β, 31· 2) ἐκτίμησις· *τοῦ δι-
καίου λόγον ποιοῦμαι* φροντίζω περὶ τοῦ δικαίου· 3) πρότασις·
Φιλ. Β, 11· 4) λογοδοσία· Φιλ. Α, 33.

λοιδορία κακολογία· **κενή** ἀβάσιμος (μὴ στηριζομένη δηλ. ἐπὶ πρα-
γμάτων).

λοιπὸς ὑπόλοιπος· *ἔστι λοιπὸν* ὑπολείπεται· *λοιπὸν ἐστίν (ἡμῶν) ὑπὸ
τοῦ πολέμου* μᾶς ἔχει ἀφήσει ὁ πόλεμος (ὁ κατὰ τοῦ Φιλίππου)·
τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἐξῆς.

λυσιτελῶ ὠφελῶ· *τὸ λυσιτελοῦν* ἢ ὠφέλεια, τὸ κέρδος· *τὸ ἰδίᾳ λυσι-
τελοῦν* τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον.

M

μακρὰν ἐπὶ χρόνου· *οὐκ εἰς μακρὰν* ὄχι μετὰ παρέλευσιν χρόνου·
ἐντὸς ὀλίγου.

μᾶλλον δὲ 1) ἢ διὰ νὰ εἶπω καλύτερον· Ὀλ. Α, 19· Ὀλ. Β, 2, 22· 2) ἢ
καλύτερον· Ὀλ. Β, 8.

μεθύω τινι εἶμαι μεθυσμένος ἀπὸ χαρὰν διὰ τι.

Μενέλαος ἑτεροθαλῆς ἀδελφὸς τοῦ Φιλίππου· φοβούμενος καὶ μισῶν
τὸν ἀδελφόν του κατέφυγε μετὰ τῶν στρατιωτῶν του εἰς τὰ ξενικά
στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ ξεναγοὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν καὶ
κατέστησαν ἵππαρχον.

μένω 1) μένω πιστός (εἰς τὴν συμμαχίαν). Ὀλ. Β, 9· 2) *ἐπὶ τινος* περιορίζομαι εἰς τὴν Φιλ. Α, 9.

μερίς βοήθεια.

μέρος· τὸ ἡδικημένον ἀεὶ μέρος (τῶν πολιτῶν) οἱ ἐπιβαρυνόμενοι ἐκάστοτε μὲ ἀδίκᾳ βάρῃ πολῖται· *ἐν μέρει ἢ κατὰ μέρος* κατὰ σειράν (διαδοχικῶς)· *ἐν μέρει οὐδενός εἰμι* θεωροῦμαι ἀνάξιος λόγου, δὲν λογαριάζομαι γιὰ τίποτε.

μετάστασις ἀλλαγὴ· πολλήν τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην τὴν μεταβολὴν δεικτέον (ἐστὶν ὑμῖν) πρέπει νὰ δείξετε, ὅτι πολὺ ἠλλάξατε στάσιν (διαγωγὴν) καὶ μεγάλως μετεβλήθητε.

μέτεστί μοί τινος μετέχω τινός.

μετρίως εἰς μέτριον βαθμόν, ὀλίγον· **καὶ μετρίως σωφρονοῦντες** (ἀνθρωποι) καὶ ὀλίγον μόνον νοῦν ἔχοντες.

μή· 1) *μή μοι* ἔλλειπτικὴ φράσις=*μή μοι λεγέτω τις*· 2) *μή τί γε δὴ* (κατόπιν τοῦ ἐπιδοτικοῦ *οὐδὲ*) πολὺ δὲ ὀλιγώτερον βέβαια.

μικρός· ἐπιρρο· χοῆσις μετὰ προθ.· **καὶ κατὰ μικρόν** ἔστω καὶ ὀλίγον.

μῆμος ὁ μιμούμενός τι· **μῆμος γελοίων** ὁ μιμούμενος γελοῖα (ἄξια γέλωτος), γελωτοποιός.

μισθός, εἰς τοὺς στρατιώτας ἐδίδετο μισθός καθ' ἐκάστην καὶ σιτηρέσιον (**τροφή**)· οὐδέποτε ταῦτα ὁμοῦ ὑπερέβαινον τὴν δραχμὴν καθ' ἐκάστην, οὐδὲ ἦσαν ὀλιγώτερα τῶν 4 ὀβολῶν.

μνημονεύω ἐνθυμοῦμαι.

μόνος· ἐπιρρο·· **μόνον οὐχὶ** μόνον ποὺ δέν, σχεδόν.

N

νήσος· καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ (δηλ. ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει) **νήσοις,** νοοῦνται αἱ νῆσοι Ἰμβρος, Σκῦρος καὶ Πεπάρηθος.

Νίκαια φρούριον τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν εἰς τὰς ὑπωρεῖας τῆς Οἴτης καὶ πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν.

νικῶ· τοὺς φίλους νικᾷ (ὑπκμ.· *τὰ ξενικὰ*) **καὶ τοὺς συμμάχους** νικοῦν τοὺς φίλους καὶ τοὺς συμμάχους (βλάπτουν δηλ. αὐτοὺς δι' ἀρπαγῶν, ἀργυρολογίας κ.τ.τ.).

γυνί τώρα δά.

ξένοι μισθοφόροι, μισθοφορικὸν στράτευμα.

οἷ ἄνθρωκ. ἐπίρρ. : πρὸς ὃ μέρος· συχν. μετὰ γνκ. : *ὄρατε... τὸ πρᾶγμα, οἷ ἀσελγείας προελήλυθεν ἄνθρωπος* τὸ συμβαῖνον (τὴν κατάστασιν), μέχρι δηλ. ποίου βαθμοῦ ἀναιδεΐας ἔχει προχωρήσει ὁ ἄνθρωπος.

οἷδ' ὅτι βεβαίως.

οἰκέτος 1) ἀνήκων εἰς τινα, ἴδιος· *τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως* τὸ ἰδιαίτερον κράτος (τοῦ Φιλίππου) καὶ ἡ ἰδιαίτερα δύναμις του· 2) φιλικός, σύμμαχος· Φιλ. Α, 4· ἐπίρρ. : *οἰκείως* φιλικῶς· *πάνυ οἰκείως ἔχειν*.

οἰκία οἰκογένεια· ἡ *τυραννικὴ οἰκία* ἡ οἰκογένεια τῶν τυράννων· ἐνοῦνται οἱ τύραννοι τῶν Φερῶν Λυκόφρων καὶ Πειθόλαος.

οἰκοὶ ἐν τῇ πατρίδι· *τὰ οἰκοὶ* τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, ἡ πατρίς.

οἰός 1) μετ' ἀπρμφ.=ὥστε (μετ' ἀπρμφ)· *οὐδαμῶς οἰός (= τοιοῦτος, ὥστε) ψεύδεσθαι* ἀνίκανος νὰ ψεύδεται· *οἰούς ὀρχεῖσθαι = ὥστε ὀρχεῖσθαι· οὐχ οἰός ἐστι μένειν = οὐκ ἐστι τοιοῦτος, οἰός (= ὥστε) μένειν*· 2) μετ' ἐπιθ. : *οἰός ἔμπειρος* ὀπωσδήποτε ἔμπειρος· 3) *οἰός τ' εἶμι* (μετ' ἀπρμφ.) εἶμαι ἱκανός, εἶμαι εἰς θέσιν νά...· 4) τὸ οὐδ. *οἰόν* ὡς ἐπίρρ. : καθῶς παραδείγματος χάριν.

ὀκνῶ 1) μετ' αἰτ : φοβοῦμαι τι· *ὀκνῶ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν* φοβοῦμαι τὸ κατ' ἐμοῦ μῖσος σας· φοβοῦμαι νὰ μὴ ἐπισύρω τὸ κατ' ἐμοῦ μῖσος σας· 2) *μὴ φοβοῦμαι* μήπως.

Ὀλύνθιοι· *τὰ τῶν Ὀλυνθίων* τὰ πράγματα τῶν Ὀλυνθίων, οἱ Ὀλύνθιοι.

ὄλωσ γενικῶς.

ὄμιλία συναναστροφὴ, σχέσεις· *αἱ λίαν ὄμιλῖαι* αἱ πολὺ στεναὶ σχέσεις· *ὄμοιος· ἐν ὄμοιῳ πολέμῳ, δι' ὄν = ἐν ὄμοιῳ πολέμῳ ἐκείνῳ,*

δι' ὄν.

ὄνειδος 1) προσβολή, κατηγορία· *καὶ (ἃ) φαίνονται ἄν (ὑμῖν) μεγάλα*

ὄνειδῆ κατ' ἐκείνου βουλομένοις (=εἰ βούλοισθε) δοκιμάζειν
 ὄρθῳς. Ὀλ. Β, 4· 2) αἰσχος· Ὀλ. Β, 20.

ὄνειροπολῶ ἐν τῇ γνώμῃ φαντάζομαι μὲ τὸν νοῦν μου.

ὄντινοῦν, βλ. ὄσισοῦν.

ὅπως 1) ἐν πλαγία ἐρωτικῆ. προτάσει: πῶς ὅπως μὴ δόξομεν εἶναι
 χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων (ἡμῖν ἐκ τῶν
 θεῶν) πῶς νὰ μὴ φανῶμεν, ὅτι εἴμεθα κατώτεροι τῶν ὑπαρχόν-
 των εἰς ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν θεῶν (ἀνάξιοι τῶν θεῶν εὐεργεσιῶν).
 2) οὐχ ὅπως... ἀλλὰ καὶ = οὐ μόνον οὐ... ἀλλὰ καί.

ὄρμῳ (-άω) κινεῖσθαι· ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς
 ἄγαν... ἴσως ἂν ὄρμησάιτε ὅτι ἀφήνοντες ταύτην τὴν ὑπερβολι-
 κήν σας ἀμέλειαν ἴσως ἠθέλετε κινήθῃ (ἀπὸ ἐδῶ ἐναντίον του): θὰ
 τὸ ἐκουνούσατε ἐπὶ τέλους.

ὄρχοῦμαι τοιαῦτα (=τοιαύτας ὄρχήσεις) χορεύω τοιοῦτους χορούς.
 ὄσισοῦν, ἤτισοῦν, ὄτισοῦν οἰσοδήποτε.

ὄτε (αἰτλγκ.) ἀφοῦ, ἐπειδή.

οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως.

οὐδεῖς· οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε = οὐ φόβος (ἔστι) μὴ δεινὸν τι
 πάθητε οὐδὲν κακὸν θὰ πάθητε.

οὐδέποτε· οὐδέποτε' οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων = οὐκ
 ἐλπὶς ἔστι μὴ ποτὲ τι τῶν δεόντων γένηται ἡμῖν = οὐδέποτε
 οὐδὲν τῶν δεόντων γενήσεται ἡμῖν (τότε) τίποτε ἀπ' ὅ,τι πρέ-
 πει δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ ἐκ μέρους ἡμῶν.

οὔτοι ἐπίρρ.: βεβαίως οὐχί· οὔτοι παντελῶς οὐδόλως βέβαια.

οὔτος, αὕτη τοῦτο· καὶ ταῦτα καὶ μάλιστα ταύτη (ἐπίρρ.) διὰ τοῦτο
 οὔτω· οὔτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους = οὔτω (δεῖ
 ἀξιοῦν) καὶ τῶν πραγμάτων (ἡγεῖσθαι) τοὺς (εὔ) βουλευο-
 μένους.

οὐχ ὥσπερ, βραχυλογικῶς: οὐχ ὥσπερ τὸν π. χρόνον... = οὐδὲ τὰ
 πράγμαθ' οὔτως ἔξει, ὥσπερ κτλ.

ὄφλισκάνω κυρ.: καταδικάζομαι εἰς χρηματικὸν πρόστιμον· ἔπειτα:
 ὄφλισκάνω αἰσχύνῃ ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου αἰσχύνῃ
 (καταπίπτω εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων)· ὄφλισκάνω ἄνοιαν
 ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου τὴν κατηγορίαν τῆς ἀνοησίας, κιν-

δυνεύω νὰ θεωρηθῶ ἀνόητος· *ὀφλισκάνω ἀνανδρίαν* ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου τὴν κατηγορίαν τῆς δειλίας.

ὄχλος πλήθος ἀνθρώπων· *καὶ (ἂ) τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευὴν (ἔχει), ὅσῃν οὐκ οἶδ', εἴ τι τῶν ἀπάντων* (οὐδ.) *ἔχει* καὶ αἱ ὁποῖαι ἑορταὶ ἀπαιτοῦν τοσοῦτον πλήθος ἀνθρώπων (δηλ. χορευτῶν, αὐλητῶν, χορηγῶν, γυμνασιάρχων κτλ.) καὶ τοσαύτην προπαρασκευὴν (δηλ. πολυτελῆ σκεύη, ἐνδύματα κτλ.), ὅσῃν ἴσως οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ (ἀπαιτεῖ).

Π

ΠΑΙΩΝ = *ΠΑΙΟΝΕΣ*.

πάλιν κατόπιν· *πάλιν αὖ* ἔπειτα πάλιν.

παρὰ 1) μετὰ γνκ.: τὸ προέρχεσθαι ἔκ τινος προσώπου· *παρ' αὐτοῦ* ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, μὲ τὴν ἰκανότητά του· 2) μετ' αἰτ.: α) πρὸς δήλωσιν αἰτίας: ἔνεκά τινος, ἔξ αἰτίας τινός· Φιλ. Α, 11· β) πρὸς δήλωσιν χρόνου: *παρὰ πάντα τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων πρᾶγματα* εἰς ὅλα τὰ πρᾶγματα τῶν ἀνθρώπων (κυρ.: ἐν ᾧ χρόνῳ γίνονται τὰ πρᾶγματα τῶν ἀνθρώπων)· *παρὰ τὸν καιρὸν* εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν: ὅταν παρουσιασθῇ ἡ κατάλληλος εὐκαιρία.

παραιροῦμαι ἀφαιρῶ.

παρακαθίστημι τινά τινι τοποθετῶ τινὰ πλησίον τινός· *στρατιώτας οἰκειούς... παρακαταστήσαντας (τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ξένοις)*.

παρακρούομαι ἔξαπατῶ.

παρακύπτω ἐπὶ τι ῥίπτω παρέργωγος ἐν βλέμμα ἐπιπόλαιον εἰς τι.

παραπίπτω συμπίπτω· *παραπεπιτωκῶς καιρὸς* εὐκαιρία, ἡ ὁποία ἔχει παρουσιασθῆ.

παρασκευάζομαι τρήρεις ἐτοιμάζω τρήρεις πρὸς ἀπόπλουν (διὰ τοῦ διορισμοῦ τριηράρχων).

παρατάττομαι δύναμιν τὴν ἐκείνῳ (= τὴν τῇ ἐκείνου δυνάμει) παραταξομένην ἰκανὴν ν' ἀντιπαραταχθῇ (νὰ πολεμήσῃ φανερά) πρὸς τὴν δύναμιν ἐκείνου.

παραυτίκα εὐθύς· μετ' οὐσ. πρὸς δήλωσιν βραχείας διαρκείας: *ἡ παραυτίχ' ἠδονή* ἡ στιγμιαία ἠδονή.

παραχρῆμα εὐθύς· *ἐκ τοῦ παραχρῆμα* ἐκ τοῦ προχείρου, ἄνευ προμελέτης.

πάρειμι (*παρά+είμι*) 1) εἶμαι πλησίον· *πάρειμι τοῖς πράγμασι* παροκολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα (τὴν πορείαν τοῦ πολέμου)· 2) ἔχω φθάσει· *πρὸς τοῦτο καιροῦ* εἰς τοῦτο τὸ κρίσιμον σημεῖον· 3) *πάρειμι ἐπὶ τὸ βῆμα* ἔχω παρουσιασθῆ εἰς τὸ βῆμα.
παρέρχομαι 1) εἰσέρχομαι· *ἐὰν παρέλθῃ (εἴσω Πυλῶν)*· Φιλ. Β, 30· 2) *ἐπὶ τὸ βῆμα* ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα, ἵνα ὁμιλήσω· *οἱ παριόντες* οἱ ῥήτορες.

παρεῶσθαι, βλ. *παρωθοῦμαι*.

παρίστημι· *παρίστημί τι ἐν τῇ γνώμῃ* τινὸς ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος κάτι τι, κάμνω τινὰ νὰ σκεφθῆ τι· *δεῖ τοῦτο ἐκείνω ἐν τῇ γνώμῃ* (= *ἐν τῇ γνώμῃ ἐκείνου*) *παραστήσαι* (ὑποκμ.: *ὑμᾶς*).

—Μέσον: *παρίσταμαι* ὑποτάσσω· Ὀλ. Α, 18' ἀπρὸς: *παρίσταται μοι* μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν· Φιλ. Β, 6.

παροξύνομαι 1) ἐξεγείρομαι· Ὀλ. Α, 6' 2) ἐξοργίζομαι· Φιλ. Β, 18.

παρορῶ τι καταφρονῶ τι, ἀδιαφορῶ διὰ τι.

παρρησία τὸ νὰ λέγῃ τις ἐλευθέρως ὅ,τι φρονεῖ: ἐλευθεροστομία.

παρρησιάζομαι τι λέγω τι ἐλευθέρως.

παρωθοῦμαι (πρkm. *παρέωσμαι*) παραγκωνίζομαι.

πᾶς 1) μετὰ τοῦ ἄρθρου: *οἱ πάντες* τὸ ὅλον, ἐν συνόλῳ· 2) οὐδ. πληθ.

πάντα ὡς ἐπίρρ. = *πάντως* ἐξάπαντος.

πεζῆταιροι ἐκλεκτοὶ πεζοὶ Μακεδόνες, ἀποτελοῦντες τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ Φιλίππου.

πείδομαι συμβιβάζομαι· Φιλ. Α, 15' πρkm. *πέπεισμαι* ἔχω σχηματίσει πεποίθησιν· *τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα* διότι ἄλλοι μὲν ἔχετε (ἐσχηματισμένην) αὐτὴν τὴν πεποίθησιν (π.χ. ὅτι πρέπει νὰ πολεμήσετε κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ νὰ βοηθήσετε τοὺς Ὀλυνθίους), ἄλλοι δὲ ἄλλην (π.χ. ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξετε τὴν φιλίαν τοῦ Φιλίππου).

περαίνω 1) φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ· Ὀλ. Β, 13' 2) λέγω· Φιλ. Α, 28.

περὶ (μετὰ γνκ.): ὡς πρὸς τι, σχετικῶς μὲ τι· *συννοίσειν τῇ πόλει περὶ ᾧν* (= *περὶ τούτων, περὶ ᾧν* σχετικῶς μὲ αὐτά, περὶ τῶν ὁποίων)· Ὀλ. Α, 1' *παρόμοιον (τοῦτό) ἐστὶ (ἐκείνω), ὅπερ (ἐστὶ) καὶ περὶ τῆς κτήσεως τῶν χρημάτων*· Ὀλ. Α, 11' *καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως (ἐστὶ)* καὶ σχετικῶς μὲ τὰς δημοσίας ὑποθέσεις

ἔτσι συμβαίνει: Ὀλ. Α, 11' *περὶ πόρου χρημάτων* ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πόρου (τῆς ἐξευρέσεως) χρημάτων. Ὀλ. Α, 19.

περιγίγνομαι μετὰ γνκ.: ὑπερισχύω τινός.

περίεμι (*περὶ* + *εἰμι*) 1) μετὰ γνκ.: ὑπερισχύω τινός. 2) *περίεστι τινι* (μετ' ἀπομφ.) ὑπολείπεται εἰς τινά (ὡς κέρδος) τὸ νά . . . : τίποτε ἄλλο δὲν κερδίζει τις παρὰ μόνον νά . . . Ὀλ. Β, 29.

περίσταμαι μετ' αἰτ.: ἵσταμαι πέριξ τινός, περικυκλώνω τινά *ὁποῖα ἅττα (=τινά) ἂν περιεστῆ ὑμᾶς τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ ἔσεσθε καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς* κατὰ τὴν ἔκβασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν διὰ σᾶς τὰ πράγματα, κατὰ ταύτην θὰ κρίνετε καὶ τὰς πολιτικὰς τῶν πράξεις.

περιστοιχίζομαι 1) *τινά* περικυκλώνω τινά ὡς διὰ δικτύων. Φιλ. Α, 9' 2) πθκ.: περικυκλώνομαι. Φιλ. Β, 27.

πήγνυμαι (πρkm. *πέπηγα*) στερεοποιῶμαι *ἐκείνω ὡς θεῶ πεπηγέ- ναι ἀθάνατα* ὅτι εἶναι δι' ἐκείνον, ὡσάν νά ἦτο θεός, τόσον στερεά, ὥστε νά εἶναι ἀθάνατα (ἀμετάβλητα).

πήλινος: ὡσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίλους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε . . . = ὡσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίλους ταξιάρχους καὶ φυλάρχους πλάττουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν (διὰ τὴν ἀγορὰν, διὰ νά τοὺς πωλήσουν), οὕτω καὶ ὑμεῖς χειροτονεῖτε τοὺς τ. καὶ φ. εἰς τὴν ἀγορὰν (διὰ τὴν ἀγορὰν, διὰ νά συνοδεύουν δηλ. τὰς πομπὰς διὰ τῆς ἀγορᾶς).

πικρὸς δυσάρεστος: ἐπίρρ. *πικρῶς* αὐστηρῶς.

πιπράσκω πωλῶ: πθκ. ἄορ. *ἐπράθην προδοθέντες (οἱ Ὀλύμπ.) ὑπ' ἀλλήλων καὶ πραθέντες*, ἡ Ὀλυμπός ἔπεσε διὰ προδοσίας δύο πολιτῶν, τοῦ Εὐθυκράτους καὶ τοῦ Λασθένους, δεκασθέντων διὰ Μακεδονικοῦ χρήματος (τὸ 347)· ὁ δὲ Εὐθυκράτης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ὀλύμπου ὤρισε καὶ τὴν τιμὴν τῶν πωληθέντων αἰχμαλώτων.

πλέον οὐδὲν ποιῶ δὲν καταλήγω εἰς τίποτε.

πλεονεκτῶ ἰδίᾳ καρποῦμαι ἀτομικὰς ὠφελείας.

πληθὸς τὰ πλήθη οἱ ἐλεύθεροι λαοί, αἱ δημοκρατίαι.

πνεύματα ἄνεμοι: τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τῇ βοήθειᾳ τῶν (καταλλήλων) ἀνέμων καὶ τῶν (καταλλήλων) ἐποχῶν τοῦ ἔτους: τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές (ἔστι) οἱ ἄνεμοι εἶναι ἀσφαλεῖς (οὐδεὶς δηλ. κίνδυνος ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς ἀνέμους).

ποιῶ 1) παράγω· Ὀλ. Β, 16· 2) ἐπὶ ποιητῶν: συνθέτω ποιήματα· Ὀλ. Β, 19· 3) παρέχω· **ποιῶ ἐμαυτῷ λόγον παρ' ὑμῖν** παρέχω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου εὐκαιρίαν τοῦ λέγειν παρ' ὑμῖν: κατορθώνω νὰ λάβω τὴν ἄδειαν νὰ ὀμιλήσω ἐνώπιόν σας· Φιλ. Β, 32· 4) μετὰ διπλῆς αἰτ.: κάμνω τι εἰς τινα· ἃ **ἐποίησε τοὺς τε παραδόντας τῶν Ἀμφιπολιτῶν τὴν πόλιν αὐτῷ καὶ τοὺς ὑποδεξαμένους τῶν Πύδναιων**. Ὁ Φίλ. εἰσελθὼν εἰς τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Πύδναν διέταξε νὰ φονευθοῦν οἱ παραδόνσαντες εἰς αὐτὸν τὰς δύο ταύτας πόλεις: οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῇ Ἀμφιπόλει καὶ Πύδνῃ δημοκρατικῶν.—Μέσον: **ποιουῶμαι ἐν ὀργῇ τινα** ὀργίζομαι ἐναντίον τινός· **ποιουῶμαι λόγους περὶ τινος** ἔρχομαι εἰς διαπραγματεύσεις (διαπραγματεύομαι) περὶ τινός.

πολεμῶ (πόλεμον) διεξάγω πόλεμον· **δεήσειν αὐτὸν πολεμεῖν** ὅτι θὰ παρασταθῇ ἀνάγκη νὰ διεξαγάγῃ αὐτὸν (τὸν πόλεμον).

πολιτεῖται 1) δημοκρατικὰ πολιτεύματα· Ὀλ. Α, 5· Φιλ. Β, 21· 2) = **τὸ κοινὸν** τῶν Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀρκαδῶν, ὁ σύνδεσμος τῶν Βοιωτικῶν καὶ Ἀρκαδικῶν πόλεων· Φιλ. Α, 48.

πολιτεύομαι διαχειρίζομαι τὰ τῆς πολιτείας· Πιθκ.: **τὰ πεπολιτευμένα αὐτοῖς** τὰ ἐν τῇ πολιτεῖα ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα: αἱ πολιτικαὶ τῶν πράξεις· Ὀλ. Α, 28.

πομπή· τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν προπορεύονται τῶν πομπῶν πρὸς εὐχαρίστησίν σας: οἱ Ἀθηναῖοι ἐτέλουν πομπὰς μεγαλοπρεπεῖς κατὰ τὰ Παναθήναια, Διονύσια καὶ λοιπὰς εορτάς.

πορισταὶ οικονομικοὶ ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ὑπόδειξιν δημοσίων πόρων πρὸς συναγωγὴν χρημάτων.

ποτὲ ἔρωτικ. μόριον: ἄραγε.

πραῖγμα 1) ὑπόθεσις· Φιλ. Α, 1· 2) δυσκολία, στενοχωρία· Φιλ. Β, 36· 3) ἐν τῷ πληθ. **πράγματα** α) ὑποθέσεις (τῆς πόλεως)· Ὀλ. Α, 14· Φιλ. Α, 3· β) περισπασμοί, ἐνοχλήσεις· Ὀλ. Α, 8, 20.

πραγματεύομαι πράττω καὶ ἐνεργῶ.

πραθέντες, βλ. **πιπράσκω**.

πράττω 1) μετ' αἰτ.: μηχανῶμαι τι· Φιλ. Α, 48· 2) ἀπολ.: ἐνεργῶ.

πρεσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρὸ (μετὰ γνη.) ἐπὶ χρόνου: **ὁ πρὸ τοῦ πόλεμος** ὁ πρότερον πόλεμος.
προάγομαι εἰς τοῦτο περιέρχομαι εἰς τοιοῦτο σημεῖον.

προαίρεσις σκοπός· ἐκ *προαιρέσεως* ἐκουσίως καὶ ἀπὸ σκοποῦ.

προαιρουῖμαι προκμ.: *προήρημαι* (μετ' ἀπρομφ.) ἔχω ἀποφασίσει, εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ . . .

προαπλόλλυμαι χάνομαι πρότερον· *προαπλόλλω* τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν ὁ σκοπὸς τοῦ ἐκάστοτε ἀπόπλου μας ἐκ τῶν προτέρων ματαιοῦται.

προβάλλομαι (*τὰς χεῖρας*) προτείνω τὰς χεῖρας μου (πρὸς προφύλαξίν μου).

προεῖτο, ἄορ. τοῦ *προῖμαι*.

προέρχομαι προχωρῶ καὶ (*ὅπως*) πάντα μὴ λήσει ἡμᾶς *προελθόντα* ἔτι *πορρωτέρω* καὶ πῶς τὸ κακὸν νὰ μὴ προχωρήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ μας ἀκόμη περισσότερον.

προέχω ὑπερέχω· *πολλῶν προέχει* εἶναι μέγα πλεονέκτημα.

προησόμεθα, τοῦ *προῖμαι*.

προῖμαι 1) μετὰ γνκ.: ἀμελῶ καὶ ἀφήνω νὰ μοῦ ξεφεύγῃ κάτι τι· Ὀλ. Β, 2' 2) μετ' αἰτ.: α) ἀφήνω τινὰ εἰς τὴν τύχην του· Ὀλ. Α, 12' β) ἐγκαταλείπω, ἀφήνω τι τὸ *προῖεσθαι* ἀεὶ *καθ' ἑναστόν τι τῶν πραγμάτων* τὸ ν' ἀφήνωμεν πάντοτε νὰ φεύγουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χεῖρα μας αἱ παρουσιαζόμεναι εὐκαιρίαι πρὸς δρᾶσιν, ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην· εἰ *Ἀμφίπολιν καὶ Ποτειδαίαν προεῖτο*· γ) παρμελῶ· τὸ *παρὸν* ἀεὶ τὴν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν· 3) μετ' αἰτ. καὶ δτκ.: ἀφήνω τι εἰς τὴν διάκρισίν τινος· Φιλ. Β, 8' 4) μετ' αἰτ. καὶ γνκ. τοῦ τιμήματος: θυσιάζω τι ἀντί τινος· Φιλ. Β, 10.

προκινδυνεύω διακινδυνεύω πρῶτος ἐν τῇ μάχῃ.

προλαμβάνω 1) μετ' αἰτ.: προκαταλαμβάνω· Ὀλ. Β, 9' 2) ἀπολ.: κρίνω πρότερον.

πρόισθε, ἄορ. (κατὰ τὰ βαρύτερα) τοῦ *προῖμαι*.

πρὸς 1) μετ' αἰτ.: α) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας: ἐναντίον τινός· Ὀλ. Β, 14' *πρὸς Ποτειδαίαν* κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ποτειδαίας· β) ὡς πρὸς τι· *πρὸς τὸ πρᾶττεσθαι τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν* ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων· γ) συμφώνως πρὸς τι· Ὀλ. Α, 11' 2) ἀπολ., ὡς ἐπίορ.: προσέτι· *τάλαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς* καὶ προσέτι ὀλίγον ἀκόμη (δηλ. δύο τάλαντα).

προσάγομαι δελεάζω.

προσδεῖ ὑπάρχει προσέτι ἀνάγκη· *οὐδενός ὑμῖν προσδεῖ πόρου* δὲν χρειάζεσθε κανένα ἄλλον πόρον· *οὐδὲ λόγου προσδεῖ* (τοῦτο) δὲν χρειάζεται οὐδὲ νὰ λεχθῆ καὶν.

προσδόκιμός εἰμι περιμένομαι, ἀναμένομαι.

προσεδρεύω = *προσκαθίζομαι· προσκαθιέδεται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι* θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιορκίαν (τῶν ἐν τῇ Χαλικιδικῇ πόλεων) καὶ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτήν.

προσέχω (μετὰ δτι.) 1) ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν μου εἰς τι· 2) μετὰ τοῦ *νοῦν*: α) δίδω προσοχὴν (σημασίαν) εἰς τι· *εὔ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν* ἔὰν βεβαίως θέλετε νὰ δίδῃ τις προσοχὴν (σημασίαν) εἰς τοὺς λόγους σας· β) πείθομαι εἰς τινα, συμπράττω μετὰ τινος· Φιλ. Α, 6.

προσηγορία τίτλοι.

προσθήκη· ἡ δύναμις . . . ἐν προσθήκῃ ἡ δύναμις ὡς προσθήκη, προστιθεμένη εἰς ἄλλην δύναμιν.

προσκαθιέδεται, τοῦ *προσκαθίζομαι*.

προσκαθίζομαι κάθημαι ἐνώπιον πόλεως καὶ πολιορκῶ αὐτήν.

προσκρούω ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν πρὸς τινα· *οἱ ἐμοὶ προσκρούσαντες ἐξ ἀρχῆς* ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀνέκαθεν ἦσαν ἀντίπαλοί μου.

προσλαμβάνω λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου.

προσπεριβάλλομαι τι ἀποκτῶ ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων καὶ νέον τι.

προσπολεμῶ πολεμῶ *νομίζει τὸν Φίλιππον φοβερὸν προσπολεμῆσαι (τινα αὐτῷ)* φοβερὸν διὰ νὰ πολεμήσῃ τις ἐναντίον του (φοβερὸν ἀντίπαλον).

προτίθεμαι (μετ' αἰτ.) προσδιορίζω τι πθικ. ἀπρος.: *προτίθεται* (μετ' ἀπρομφ.) ἔχει προταθῆ (ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας), πρόκειται νὰ . . . Φιλ. Α, 1.

πρόφασις 1) ἀφορμὴ· *ἡ πρώτη πρόφασις* ἡ τυχοῦσα ἀφορμὴ· 2) δικαιολογία, πρόφασις· *τὰς προφάσεις (τῶν στρατηγῶν) ἀφελῆν*, οἱ στρατηγοὶ πολλάκις ἐγκατέλειπον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον προφασίζόμενοι, ὅτι δὲν ἐλάμβανον μισθόν.

προχειρίζομαι προετοιμάζω.

πρώτος· ὡς ἐπίρρ.: *τὰ πρώτα* πρώτα, στὴν ἀρχή· *τὴν πρώτην* κατὰ πρῶτον.

πταῖσμα ἀποτυχία.

πταίω τι πάσχω ἀτύχημά τι.

πυλαία τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

πω (πάντοτε μετ' ἀρνήσεως) μέχρι τοῦδε.

πώποτε μέχρι τοῦδε.

πῶς ἐπίρρο. ἐρωτητκ. : πῶς ἐτοιμῶς με πόσην προθυμίαν.

P

ῥάδιος· συγκριτκ. : ῥάων, ῥᾶον· ἐχρώμεθα ἂν τῷ Φιλίππῳ ῥάωνι (δηλ. πολεμεῖσθαι) θὰ εἶχαμεν νὰ κάμωμεν μὲ ἕνα Φίλιππον εὐκολοπολεμητότερον ἐπίρρο. : ῥαδίως ἀπερισκέπτως.

ῥαθυμῶ ζῶ μὲ ραθυμίαν· (μὴ) φανῶμεν ἐρραθυμηκότες ἐπὶ πολλῶν (τόκῳ) ὅτι μὲ μεγάλην μας θυσίαν (ζημίαν) ἔχομεν ζήσει μὲ ραθυμίαν.

ῥαῖζω (ῥάων) καλύτερεύω, ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς ἀσθενείας μου.

ῥαστώνη ἀνάπαυσις.

ῥῆγμα κάταγμα, σπάσιμο.

ῥήτὸς ὁ λεγόμενος, περὶ οὗ δύναται νὰ γίνεταί λόγος, ὁ φανερός.

ῥήτωρ· ῥήτωρ (ἐστίν) ἡγεμὼν ἐκατέρων καὶ στρατηγός (ἐστίν) ὑπὸ τούτῳ ἕνας ῥήτωρ εἶναι ἀρχηγὸς ἐκάστου τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἕνας στρατηγὸς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ (ὅπως ἐν τῇ συμμορίᾳ ἦσαν ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ ἐπιμελητής).

ῥοπή ἐπιρροή, ἐπίδρασις· μεγάλη ῥοπή (ἐστίν ἢ τύχη) = μεγάλην ῥοπήν ἔχει ἢ τύχη.

Σ

σαθρὸς βεβλαμμένος· σαθρὸν βλάψιμον· τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων τὰ ἀσθενῆ μέρη ἐκείνου : αἱ κεκρυμμένα ἀδυναμιαὶ ἐκείνου.

Σίγειον πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον πλησίον τοῦ ὁμωνύμου ἀρωτηρίου.

σκαιότης τρόπων μωρία, ἡλιθιότης.

σκέψαιτο, βλ. σοποῶ.

σκήπτομαι προφασίζομαι.

σκήψις πρόφασις, δικαιολογία.

σκοπῶ 1) μετ' αἰτ. : α) προσέχω, κοιτάζω τι Ὀλ. Β, 2· β) παρατηρῶ, ἔχω ὑπ' ὄψει τι Φιλ. Α, 4· γ) ἀποβλέπω εἰς τι *σκοπῶ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν* ἀποβλέπω εἰς τὴν ἀτομικὴν μου ἀσφάλειαν 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως : ἐξετάζω *οὐ γὰρ δεῖ (ὕμᾶς σκοπεῖν), ἅττα (= ἅτινα) ποτ' ἔσται (τὰ μέλλοντα), ἀλλὰ (δεῖ) εὖ εἰδέναι, ὅτι (ταῦτα, τὰ μέλλοντα) φαῦλα ἔσται* 3) *περὶ τινος* σκέπτομαι περὶ τινος Ὀλ. Α, 1. — Μέσον : *σκοποῦμαι* (μέλλ. *σκέπτομαι*, ἄορ. *ἐσκεπάμην*, προκμ. *ἐσκεμμαι*) 1) μετ' αἰτ. : α) σκέπτομαι περὶ τινος ἐκ τῶν προτέρων *ἐσκεμμένος χρησίμὸν τι* προεσκεμμένος, προμελετημένος ἵνα προτείνῃ κάτι τι χρησίμον β) ἔχω ὑπ' ὄψει τι Ὀλ. Β, 12· γ) ἐξετάζω τι *(τὰ πράγματα) μετ' ἀληθείας* συμφώνως μετὴν ἀλήθειαν (ὅπως ἀληθῶς συνέβησαν) Ὀλ. Β, 4· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως : σκέπτομαι Ὀλ. Α, 14· 3) *ἐκ τινος* συμπεραίνω ἐκ τινος Ὀλ. Β, 17.

σπουδάζω περὶ τι προθύμως ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

στρατεύομαι ἐκπληρῶ τὴν στρατιωτικὴν μου ὑπηρεσίαν.

στρατηγοί, κατ' ἔτος ἐξελέγοντο δέκα *στρατηγοί* ἔχοντες τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ περικῶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτων ἦσαν οἱ δέκα *ταξίαρχοι* ἐκλεγόμενοι ἕκαστος ἐξ ἐκάστης φυλῆς. Τὴν δ' ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ ἱππικῶ εἶχον οἱ δύο *ἱππαρχοι* ἐκλεγόμενοι ἐξ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἱπάρχων ἦσαν οἱ δέκα *φύλαρχοι*.

στρατηγοῦμαι ὑπὸ τινος διευθύνομαι ὑπὸ τινος (ὡς ὑπὸ στρατηγοῦ) *τὰ στρατηγούμενα* τὰ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ πρατιτόμενα, αἱ πράξεις τοῦ στρατηγοῦ.

στρατιωτικὸς χρῆματα *στρατιωτικὰ* χρῆματα διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ὁ Δημοσθένης ἐννοεῖ τὰ *θεωρικά*, δηλ. τὰ χρῆματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ δημαγωγοῦ Κλεοφῶντος (422) διενέμοντο κατὰ τὰς ἐορτὰς εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰς τὸ θέατρον εἰσόδου καὶ πρὸς δαπάνην ἐν ταῖς ἐορταῖς. Τὰ χρῆματα ταῦτα ἐπληρῶνοντο ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν δημοσίων εἰσπράξεων ἐν καιρῶ ὅμως πολέμου ὠρίζετο διὰ νόμον νὰ δαπανῶνται ταῦτα εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ἄλλ' ὅτε διηύθυνε τὰ πρά-

γματα τῶν Ἀθηναίων (ἀπὸ τοῦ 361) ὁ Εὐβουλος, ἠκυρώθη ὁ νόμος οὗτος καὶ ἔκτοτε κατ' ἔτος, εἴτε εἰρήνη ἦτο εἴτε πόλεμος, διενέμοντο τὰ περισσεύματα εἰς τὸν λαὸν ὡς *θεωρικά*.

στρέμμα ἔξάρθρωσις, στραγγούλισμα.

συγκροτῶ γυμνάζω· *συγκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου* γυμνασμένος εἰς τὰ πολεμικά.

συγχωρῶ παραχωρῶ.

συλλαμβάνω (μετὰ δتك. προσ.) λαμβάνω μέρος μετὰ τινος ἄλλου, βοηθῶ τινα.

συμμαχικός· τὰ συμμαχικά (πράγματα) οἱ σύμμαχοι.

συμμορίαί ὄργανωμένοι πολιτικοὶ ὁμάδες· *κατὰ συμμορίας εἰσεφέρετε*, τὸ κατὰ συμμορίας φορολογικὸν σύστημα, ὅπερ ἐψηφίσθη τὸ 378/7, ἦτο τοιοῦτον τι: οἱ ὑπόχρεοι νὰ εἰσφέρουν εἰσφορὰς κατενέμοντο εἰς συμμορίας—ἄγνωστον πόσας—, ἐκάστης τῶν ὁποίων προΐσταντο δύο, ὁ *ἡγεμὼν* καὶ ὁ *ἐπιμελητής*, ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν πλουσιωτάτων· εἰς τὰς συμμορίας κατενέμοντο πολλοὶ ἢ ὀλίγοι ἀναλόγως τῶν εἰσφορῶν, τὰς ὁποίας εἰσέφερον, οὕτως ὥστε ἐξ ἐκάστης αὐτῶν εἰσπεράττειτο τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν χρημάτων. Τὴν πρώτην τάξιν τῆς τιμῆσεως ἀπειτέλουν οἱ 300 πλουσιώτατοι, κατανεμημένοι εἰς πάσας τὰς συμμορίας· οὗτοι ἵνα θέτουν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου τὰ ποσά, τῶν ὁποίων τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην, ἐπλήρωνον προκαταβολικῶς τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς, κατόπιν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτοὺς μέρους εἰσέπραττον τὸ ὑπόλοιπον αὐτοὶ παρὰ τῶν συμμοριτῶν τῶν ὡς προκαταβάλλοντες δὲ τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς ἦσαν οἱ 300 οὗτοι πανίσχυροι καὶ ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς λοιποὺς συμμορίτας.

συμπαραθέω τρέχω ὁμοῦ παραπλεύρως.

συμπλέκομαι ἐπὶ πολέμου: ἐκρηγγνυμαι.

συμπονῶ 1) ὑφίσταμαι μαζί τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας (τοῦ πολέμου): Ὀλ. Β, 2· 2) συνεργάζομαι· *ἄλλο οὐδ' ὅτιοῦν συμπονῶ* εἰς τίποτε ἄλλο, οὐδὲ εἰς τὸ παραμικρόν, δὲν συνεργάζομαι.

συμφέρει τί τινι εἶναι τι συμφέρον (ὠφέλιμον) εἰς τινα: ὠφελεῖ τί τινα· Ὀλ. Α, 1· Φιλ. Β, 12· *ὡς συμφέροι ἂν ὑμῖν μάλιστα* κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος παρὰ πολὺ θὰ συνέφερον εἰς σᾶς· Ὀλ. Α, 6· *ὅ τι*

- ἀν μὴ πεπεισμένος ᾧ καὶ συνοίσειν (ὕμῶν). Φιλ. Α, 51· οὕτως εἰδέναι συνοῖσον (= ὅτι συνοίσει, δηλ. τὸ τὰ βέλτιστα εἰπεῖν) καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι οὕτω νὰ γνωρίζω, ὅτι ἡ ἀρίστη γνώμη θὰ ὠφελήσῃ καὶ τὸν εἰπόντα αὐτήν· Φιλ. Α, 51.
- συναίρομαι** (= σὺν τῇ τύχῃ ἄζρομαι) τὰ πράγματα μετὴν βοήθειαν τῆς τύχης ἐπιλαμβάνομαι τῶν πραγμάτων.
- συναιρῶ** συστέλλω, περιορίζω· **συνελόντι ἀπλῶς (εἰπεῖν)** = ἵνα συνελὼν τὸν λόγον ἀπλῶς εἴπω γιὰ νὰ μιλήσω συντόμως καὶ ἀπλῶς (δρῶθὰ κοφτά).
- συναμφοτέρον τοῦτο** αὕτη ἡ δύναμις (ἡ Μακεδονικὴ) συνηνωμένη (μετὰ τῆς τῶν Ὀλυνθίων).
- συναναλίσκω· συνανήλωσε** (γνωμκ. ἀόρ.) καὶ τὸ μεμνησθαι τὴν χάριν μαζί μετὰ τὰ χρήματα (τὰ ὅποια ἔλαβε) ἀποβάλλει καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὀφειλομένης εὐεργεσίας.
- σύνειμι** συναναστρέφομαι· **οἱ συνόντες** οἱ μετέχοντες εἰς κάποιαν συναναστροφὴν (τὰ διάφορα πρόσωπα μιᾶς συναναστροφῆς).
- συνήμι** ἐννοῶ.
- συνίσταμαι** 1) ὀργανοῦμαι· τὰ πράγματα συνίσταται ὑπὲρ εὐνοίας ἢ σύστασις μιᾶς συμμαχίας προέρχεται ἐξ (ἀμοιβαίας) ἀγάπης· Ὀλ. Β, 9· 2) εἶμαι ἐν τῷ γίνεσθαι· **συνίσταται τὰ πράγματα** τὰ πράγματα εἶναι ἐν τῷ γίνεσθαι· θολώνει ὁ πολιτικὸς ὀρίζων, συσσωρεύονται τὰ νέφη· Φιλ. Β, 35.
- σύννοϊδα ἐμαντῶ** 1) μετ' αἰτ. : συναισθάνομαί τι· 2) μετὰ μτχ. : συναισθάνομαι, ὅτι.
- συνοίσειν**, τοῦ **συνφέρει**.
- συνοῖσον**, βλ. **συνφέρει**.
- συνορῶ** λαμβάνω ὑπ' ὄψει.
- σύνταξις** τάξις, διακανονισμός· **μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα** μία τάξις (μία διάταξις τῶν πραγμάτων) νὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν χρημάτων καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.
- συντάττω κατὰ τινος** συστηματικῶς διευθύνω κατὰ τινος.
- συστῆ**, τοῦ **συνίσταμαι**.
- σφαλερὸς** οὐχὶ σταθερός.
- σώζω** 1) διασώζω, διαφυλάττω· Ὀλ. Α, 11· 2) ἀνορθώνω· **Φωκίας**

σώξει σκέπτεται ν^ο ἀνορθώση τοὺς Φωκεῖς (διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐλατείας, ἢ ὁποῖα θὰ ἰσοδυναμῆι πρὸς πολιτικὴν ἀνορθώσιν τῶν Φωκέων).

Τ

τὰ μὲν . . . τὰ δὲ . . . τὰ δὲ ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δὲ . . . ἄλλοτε δέ.
τακτὸς ὄρισμένος.

ταλαιπωρῶ ταλαιπωροῦμαι.

ταμίαι οἰκονομικοὶ ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ταμίεισιν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ διαθεσίμων χρημάτων.

τᾶν ἄκλιτον μόριον ἐν τῇ φράσει ὧ τᾶν φίλε μου.

ταξιαρχοί, βλ. στρατηγοί.

ταράττομαι περιέρομαι εἰς ἐσωτερικὰς ταραχάς.

ταύτη, βλ. οὗτος.

ταῦτόν = τὸ αὐτό μὴ πάθῃτε ταῦτόν ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε) ὁ Δημοσθ. διὰ τοῦ ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε) ὑπονοεῖ τὰς ἀπωλείας τῶν πόλεων Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας καὶ ἄλλων, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀδράνειαν τῶν Ἀθηναίων.

ταχύς τὸ οὐδ. ταχὺ ὡς ἐπίρρ. : οἱ «ταχὺ» καὶ «τῆμερον» εἰπόντες = ὅσοι ἂν ἐπῶσι «ταχὺ» καὶ «τῆμερον». — Ὑπερθτ. τάχιστος· τὴν ταχίστην (δηλ. ὁδὸν) ὡς ἐπίρρ. : τάχιστα.

τεθνήσκει τῷ δέει εἶναι πεθαμένοι ἀπὸ τὸν φόβον, φοβοῦνται σὰν τὸ Χάρο.

τελευταίος· τὰ τελευταῖα ὡς ἐπίρρ. : τὰ τελευταῖα πρώην τελευταῖον πρὸ ὀλίγου.

τελευτῶ εὔς τι καταλήγω εἰς τι.

τέλος δαπάνη, ἕξοδος.

τέως 1) μέχρι τοῦδε· Ὀλ. Α, 7· 2) = ἕως ἐφ' ὅσον· Ὀλ. Β, 21.

τηλικούτος 1) τόσον μέγας· Ὀλ. Α, 9· 2) τόσον μικρός· ἐπειδὴν διδάξω, διότι (διατί) οἶμαι τηλικαύτην τὴν δύναμιν ἀποχερῆν.

τηνικαῦτα τότε.

τίθημι 1) μετ' αἰτ. καὶ γνκ. κατηγορηματικῆς· ἀποδίδω (καταλογίζω) τι εἰς τι· Ὀλ. Α, 10· 2) μετὰ δύο αἰτ. : θεωρῶ τι ὡς τι· τὸ μήτε πεπονθέναι (ἡμᾶς) . . . θείην ἂν εὐεργέτημα τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας (προερχόμενον ἐκ τῆς εὐνοίας ἐκείνων, δηλ. τῶν θεῶν).

Τιμόθεος υἱὸς τοῦ Κόνωνος, ἐπιφανὴς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἔχων τὴν ὑποστήριξιν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα ἐπολέμησε τὸ 364 κατὰ τῶν Ὀλυνθίων καὶ ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοὺς τὰς πόλεις Ποτείδαιαν καὶ Τορώνην.

τις, τι 1) μέγας τις, σημαντικός· Ὀλ. Β, 1, 14· Φιλ. Β, 12· 2) μετ' ἐπιθ.: λίαν, πολύ· **δύσκολός τις ἄνθρωπος.**

τίς, τί τὸ οὐδ. τί ὡς ἐπίρρ.: πῶς, διατί· μετὰ μορίου: **τί δήποτε** διατί ἄραγε.

τοι βεβαίως, τῇ ἀληθείᾳ.

τοιγαροῦν διὰ τοῦτο λοιπόν.

τόπος γεωγραφικὴ θέσις· ἐν τῷ πληθ. **τόποι** ὄχυραὶ θέσεις.

τραχύς εἰμι ἀγανακτῶ.

τρέπομαι τρέπω μὲ τὸ μέρος μου (πρὸς ὄφελός μου)· (**μὴ**) **τρέψηται** καὶ **παρασπᾶσθαι** τι τῶν ὄλων πραγμάτων μήπως τρέψη μὲ τὸ μέρος του (πρὸς ὄφελός του) καὶ παρασύρη σπουδαῖον τι σημεῖον τῆς ὅλης πολιτικῆς καταστάσεως.

τριήραρχος ὁ ἀναλαμβάνων νὰ ἐξοπλίση τριήρη, τὴν ὁποῖαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως.

τριηραρχῶ ἐξοπλίζω τριήρη (εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου)· **τοῖς δὲ** (δηλ. τοῖς εὐπόροις καὶ τῇ μεσαίᾳ τάξει τῶν πολιτῶν) **ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν.**

τροφή 1) διατροφή, συντήρησις· Φιλ. Α, 28· 2) σιτηρέσιον· Φιλ. Α, 19.

τυραννίς· ὡσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ὡσάν νὰ ἀσκοῦν τυραννικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὑμῶν: ὡσάν νὰ ἦσαν τύραννοι ὑμῶν.

Υ

ὑβρίζω (συμπερι)φέρομαι ἀνθαδῶς.

ὑβρις 1) ἀνθάδεια, θρασύτης· Φιλ. Α, 3, 37· 2) ὑπεροψία· Φιλ. Β, 30· 3) προσβολή· Ὀλ. Α, 27.

ὑβριστής ὑπερόπτης καὶ ἀλαζών.

ὑπάγομαι ἐξαπατῶμαι.

ὑπάρχω 1) ἀρχίζω· πητικ.: **τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηρεγμένα** αἱ εὐεργεσίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνεαι εἰς ἡμᾶς αὐτοπροαιρέτως ἐκ μέρους τῶν θεῶν: αἱ εὐεργεσίαι, τὰς ὁποίας οἱ θεοὶ αὐτοπροαιρέτως

μας ἔχουν κάμει· 2) ὡς καὶ νῦν, ὑπάρχω· *τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην (χώραν) καρπούμενοι* τὴν χώραν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἔχετε καὶ ἡ ὁποία (κληρονομικῶς) σᾶς ἀνήκει· 3) ἀρκῶ· Φιλ. Α, 37· 4) μετὰ μετχ. ὡς περίφρασις: *ἐθέλοντας ὑπάρχειν* = *ἐθέλειν*· 5) ἀπρως· *ὑπάρχει* = *ἔξεστι ὑπάρχει ὑμῖν χειμαδίῳ χρῆσθαι*.

ὑπεργμένων, πθηκ. προκμ. τοῦ *ὑπάρχω* (βλ. τὸ ρ.).

ὑπὲρ μετὰ γνκ.: 1) διὰ τὸ καλόν τινος, πρὸς ὄφελός τινος· Φιλ. Β, 1· 2) πρὸς δήλωσιν αἰτίας· διὰ τι: *ἡ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ* ἢ διὰ τὰ κακῶς γενόμενα καταισχύνῃ· 3) = *περὶ* μετὰ γνκ.: Ὀλ. Β, 1,3· Φιλ. Α, 1.

ὑπερβαίνω παρέρχομαι, παραλείπω· *ὑπερβαίνω τι τῷ λόγῳ* ἀποσιωπῶ τι ἐν τῷ λόγῳ· *καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται (ταῦτα)* καὶ ἡ πραγματικότης (ὅπως δηλ. καὶ ὁ ρήτωρ) θὰ ὑπερπηδήσῃ ταῦτα (θὰ κάμῃ ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν, νὰ μὴ ἔχουν γίνει).

ὑπερεκπλήττομαι· οἱ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸν Φίλιππον οἱ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως προσβλέποντες τὸν Φίλ.

ὑπέχω δίκην τιμωροῦμαι.

ὑπὸ μετὰ γνκ.: ἔνεκα.

ὑπόθεσις βάσις.

ὑπολαμβάνω 1) σχηματίζω γνώμην (περὶ τινος), φρονῶ· Φιλ. Β, 10· 2) νομίζω, θεωρῶ· Φιλ. Β, 17.

ὑπομένω μετ' ἀπρωφ.: δέχομαι νὰ· *οὔτε αὐτὸς ἂν ὑπέμεινα πρεσβεύειν* οὔτε ἐγὼ αὐτὸς θὰ ἐδεχόμην ν' ἀποτελέσω μέλος τῶν (πρὸς τὸν Φίλ.) πρεσβεϊῶν· πρὸς τὸν Φίλ. ἀπεστάλησαν δύο πρεσβεῖαι τῶν Ἀθην.: ἡ πρώτη, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ πράγματα πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης καὶ συμμαχίας μετὰ τοῦ Φιλ.· ἡ δὲ δευτέρα, διὰ νὰ κυρωθῇ ἡ εἰρήνη διὰ τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Φιλ.· καὶ εἰς τὰς δύο πρεσβεΐας ἔλαβε μέρος ὁ Δημοσθ.

ὑπόπτως ἔχω πρὸς τινα ὑποπτεύω τινά, δυσπιστῶ πρὸς τινα.

ὑποστέλλομαι 1) ἐκ φόβου συστέλλομαι· Φιλ. Α, 51· 2) ἀπὸ φόβου ἀποφεύγω νὰ διμιλῶ· Ὀλ. Α, 16.

ὑστερίζω καθυστερῶ· *ὑστερίζω ἀπάντων* καθυστερῶ εἰς ὅλα (ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπωφελοῦμαι παρουσιαζομένην τινὰ εὐκαιρίαν)· *ὑστερίζω τῶν καιρῶν* φθάνω ἀργὰ διὰ τὰς περιστάσεις, δὲν ἐπωφελοῦμαι τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις.

Φ

φαίνομαι (πρkm. *πέφθηνα*) παρουσιάζομαι.

φαῦλος μηδαμινός, ἀνάξιος λόγου.

φανακίζω ἀπατῶ.

φημι βεβαιῶ.

φιλοπραγμοσύνη ἀκατάπαυστος ἐνασχόλησις εἰς πολλά.

φιλοτιμία φιλοδοξία· **φιλοτιμία τινά ἀπωθῶ** ἀπὸ φιλοδοξίαν ἀπομακρύνω τινά (ἀπὸ πλησίον μου)· Ὀλ. Β, 18· 2) δόξα· Ὀλ. Β, 3· ἢ **ἀπὸ τούτων (γιννομένη)** ἢ ἐκ τούτων τῶν κατορθωμάτων (τοῦ Φιλ.) προερχομένη· Ὀλ. Β, 16.

φροντίζω (μετὰ γνκ.) σκέπτομαι διὰ τι· **φροντίζαι ἡμᾶς τῶν λοιπῶν** (οὐδ.) νὰ σκεφθῶμεν δι' ὅ,τι μᾶς ὑπολείπεται ἐκ τῆς τύχης· ὁ Δημοσθ. ἐννοεῖ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν οἱ Ἀθ. ἐκ τῆς μετὰ τῶν Ὀλυνθίων συμμαχίας.

φρονῶ σκέπτομαι.

φυλάττω περιμένω.

φύομαι· πρkm. *πέφθηκα* εἶμαι ἐκ φύσεως· **πολὺν ῥῆσον πέφυκε φυλάττειν (τοὺς ἀνθρώπους) πάντα ἔχοντας** (κάθε πρᾶγμα, ὅταν τὸ ἔχουν) ἢ **κτῆσασθαι (πάντα μὴ ἔχοντας)**.

φύσις· ἢ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι ἐκ φύσεως ἔχουν μέσα των· **φύσιν ἔχον ἐστὶ = ἔχει φύσιν** εἶναι φυσικόν.

Φωκικὸς πόλεμος, οὗτος ἐξεργάγη τὸ 355 καὶ διήρκεσε μέχρι τοῦ 346· εἰς αὐτόν, ὀφειλόμενον κυρίως εἰς τὴν ἔχθραν τῶν Θεσσαλῶν καὶ Θηβαίων κατὰ τῶν Φωκέων, ἀφορμὴν ἔδωκεν ἢ εἰς τοὺς τελευταίους ἀποδιδομένη κατάληψις τόπων τινῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν.

φωρῶμαι ἀποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι.

Χ

χαίρω τοῖς αὐτοῖς εὐρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἴδια πράγματα.

χαλεπὸς δυσάρεστος· **πολλὰ καὶ χαλεπά**, διὰ τούτων ὁ Δημοσθ. ἐννοεῖ τὴν εἰσφορὰν, τὴν αὐτοπρόσωπον ἐκστρατείαν κ.τ.τ.

χάρις εὐχαρίστησις· ἢ τῶν λόγων χάρις... ἔργω ξημία γίνεται οἱ εὐχάριστοι (διὰ τὸ περιεχόμενόν των, οἱ ἀποκρύπτοντες δηλ. τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν) λόγοι... πράγματι καταλήγουσιν εἰς βλάβην· **πρὸς χάριν λέγω** ὁμιλῶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀκροατῶν μου.

χειμάδιον χειμαδίον.

χείρ· οἱ ὑπὸ χεῖρα οἱ ὄντες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινός.

χειροτονῶ τι δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν ψηφίζω τι· **χειροτονήσετε** (ἀντὶ προστικτ.: **χειροτονήσατε**), δηλ. ἂ ἐγὼ γέγραφα (= τὴν πρότασίν μου).

χορηγός ὁ καταβάλλων τὴν δαπάνην πρὸς κατάρτισιν χοροῦ διὰ τὸ θέατρον.

χρῶμαι 1) μετὰ δτικ.: α) κάμνω καλὴν χρῆσιν τινός, ἐπωφελοῦμαι τι· **χρῶμαι τοῖς πράγμασι** ἐπωφελοῦμαι τὰς περιστάσεις· **ἂν βουλώμεθα χρῆσθαι (αὐτῇ)**, δηλ. τῇ συμμαχίᾳ· β) ἔχω τι· Ὅλ. Α, 14· γ) κανονίζω τι· Φιλ. Β, 7· δ) ἔρχομαι εἰς σχέσεις μέ τινα· Ὅλ. Β, 7· ε) **χρῶμαι στρατοπέδῳ** διατηρῶ στρατόπεδον· ζ) **οἱ ὀρθῶς πολέμῳ χρώμενοι** οἱ θέλοντες νὰ διεξάγουν ἐπωφελῶς ἓνα πόλεμον· 2) μετὰ δτικ. καὶ αἰτ. (συστοίχου): **ἂ χρήσεται** (= **τίνα χρῆσιν** [= πῶς] **χρήσεται**) **τῇ δυνάμει**.

χωρία ὄχυρα ἰσέσεις.

χωρὶς χωριστά· οἱ χωρὶς οἰκοῦντες οἱ κατοικοῦντες χωριστὰ (ἀπὸ τοὺς μέτροι τοῦδε κυρίου των), δηλ. οἱ ἀπελεύθεροι.

Ψ

ψηφίζομαι πρὸς τὰς ἐλπίδας... ἐψηφίσασθε ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἐλπίδας (τὰς ὁποίας ἐνέβαλον εἰς σᾶς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν) ἐψηφίσατε... .

Ω

ώρα 1) ἐποχὴ τοῦ ἔτους· Ὅλ. Β, 23· 2) ἡ καλὴ ἐποχὴ τοῦ ἔτους (δηλ. τὸ ἔαρ)· Φιλ. Α, 32.

ὡς 1) ἐπίρρο.: α) καθὼς· **ὡς ἐπιὼν** ὡσάν ἐξ ἐφόδου (τὸ πλήρες θὰ

ἦτο: οὕτως ὡς ἀναιρεῖται τις ἐπιών)· τὰ μὲν ὡς ἀν ἐλών τις ἔχοι = τὰ μὲν (ἔχει) ὡς τις ἔχοι ἀν (αὐτὰ) ἐλών πολέμῳ· κατ' ἔννοιαν: ἄλλα μὲν κατέχει διὰ τῆς βίας· ὡς οὐκ ἔδει ὅπως δὲν ἔπρεπε (κατ' ἔννοιαν: δυστυχῶς)· β) μετ' ἐπιρρ. θετικοῦ βαθμοῦ εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ· ὡς ἀληθῶς πράγματι, τῷ ὄντι· ὡς ἐτέρωσ ὅλως διαφορετικά ὡς ἄλλως ὅλως διαφορετικά: μάτην γ) ὡς τὰ πολλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συνήθως 2) σύνδεσμος α) αἰτλγκ.: διότι· Ὀλ. Α, 3, 28· β) συμπερασματ. = ὥστε· τίθεται μετὰ τοῦ ἢ ὡς β' ὄρος συγκρίσεως· ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἀν εἴποι = ἢ ὥστε τῷ λόγῳ (τινὰ) ἀν εἰπεῖν 3) μετ' ἀπρμφ. περιορίζει κάπως ἰσχυρισμόν· ὡς ἔπος εἰπεῖν γιὰ νὰ πῶ ἔτσι· οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν σχεδὸν οὐδέν· ὡς ὑπομνήσαι διὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω: πρὸς ὑπενθύμισιν 4) μετὰ μτχ.: ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων διότι κατὰ τὴν γνώμην μου ἔχετε γνωρίσει καὶ ἔχετε πεισθῆ (περὶ τούτου, ὅτι δηλ. πρέπει νὰ θέλετε νὰ πράττετε τὰ δέοντα)· ὡς πάντα ταῦτ' εἰδῶς ὡς ἐὰν ἐγνώριζεν ὅλα ταῦτα (δηλ. τὰ μυστικά σχέδια τοῦ Φιλίππου)· 5) ἐμφαντικὸν ἐπιφώνημα· πόσον· Ὀλ. Α, 14· Φιλ. Α, 3· 6) πρόθεσις: πρὸς, εἰς· ὡς τούτους... ὡς ἐκεῖνους εἰς τοῦτο τὸ (πολιτικὸν) κόμμα... εἰς ἐκεῖνο τὸ κόμμα.

ὥσπερ ἀν εἰ (ἐλλειπτικῶς): ὥσπερ ἀν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε = ὥσπερ ἀν ἐναντιωθῆίητε, εἰ πολεμοῦντες (Φιλίππῳ) τύχοιτε. ὥστε (μετ' ἀπρμφ.) = εἴφ' ᾧτε (μετ' ἀπρμφ.) ὑπὸ τὸν ὄρον νά.

* Ἀνάδοχος ἐκτυπώσεως: «Ἑλληνικὴ Ἑκδοτικὴ Ἑταιρεία» Α.Ε.

* Ἐργοστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν — Παπαδιαμαντοπούλου 44, Ἀθήναι.

400

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΔΡΧ. 18.—

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΡΧ. 19.80